

ရတနာဝံဦးတို့

ရတနာဖဏ်အောင်တောရဝဗ္ဗဂိုဏ်းသမား၏အပီတိ

မြောက်ဦးဆရာတော်

ဟောကြားအပ်သော

ဣန္ဒြေမခံ ဝယ်တော်လှန်
သစ္စာလေးပါး တရားတော်

- ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားရမယ်
ဒီလူ့ဘဝရလာတာဟာ ကုသိုလ်လုပ်ဖို့ပါပဲ။
- ဒီဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်ဟာ လူကြီးလူငယ်မခွဲခြားဘဲ
အမှန်ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမယ့် အလုပ်ပါ။
- ကိုယ်က အပြောသမားဘဝနဲ့ အချိန်မကုန်စေဘဲ
လက်တွေ့သမားဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်။
- ဒါကြောင့် အချိန်ရှိခိုက်လုံ့လစိုက်ပြီး
လသာတုန်းခိုင်းငင်ကြပါ။
- ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ကို ကိုယ်တိုင်လုပ်ပါမှ
ကိုယ်ပိုင်ရတယ်လို့မှတ်ပါ။

ရတနာမာန်အောင်ဆီရတော်

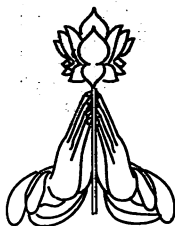
ရတနာမာရ်အောင်တောရ
ဓမ္မရိပ်သာများ၏ အဓိပတိ

မြောက်ဦးဆရာတော်

ဟောကြားအပ်သော

သူ့ကျွန်မခံ ပယ်တော်လှန်

သစ္စာလေးပါး တရားတော်

(ယောဂီများအတွက်သာ)

သာသနာ ၂၅၅၄ ကောဇာ ၁၃၇၂ ခရစ် ၂၀၁၁

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

ဒုတိယအကြိမ်

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

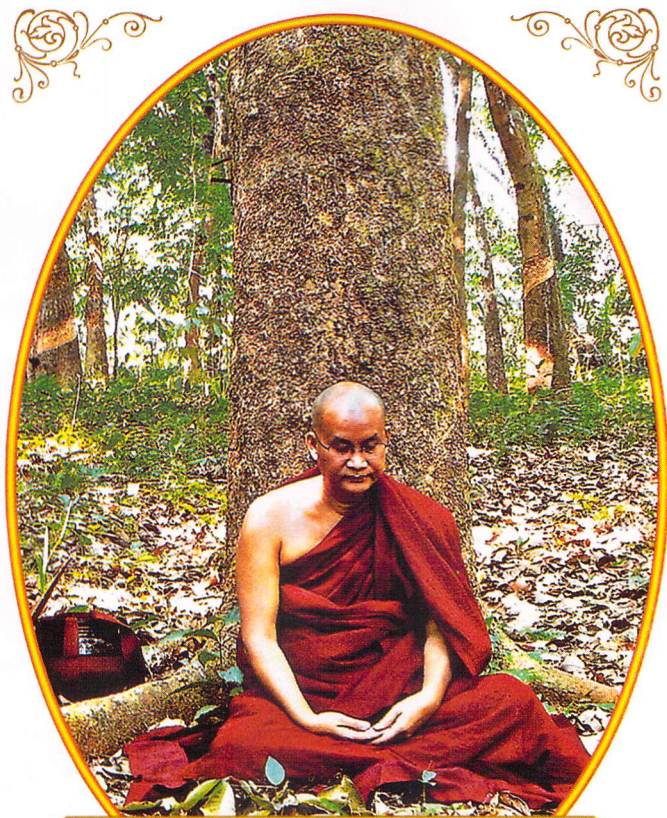
ဓမ္မဒါန

ရန်ကုန်

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ

လှူဒါန်းထုတ်ဝေသည်။

ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဒဂုင်ဝါယာမိန္ဒ

ရတနာမာရ်အောင်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊ ပုလဲမြို့သစ်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်။

မာတိကာ

စဉ် အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

အမှာစာ

❖ သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်တရားတော် ၁

၁ တို့တာဝန်၊ တို့အလုပ် ၁

၂ ကုသိုလ်ဆက်မှ ပေါင်းဖက်နိုင်မည် ၄

၃ သိလျက်နှင့် မေ့ချက်ကသာ ၇

၄ သူခိုင်းတော့မဆိုင်းလုပ်ရှာ ၁၀

၅ သူနှင့်ချည်းသာနေခဲ့ရှာ ၁၃

၆ စိန်ရွှေဝတ်လည်း အမြင်ကတ်ဖွယ် ၁၈

၇ ရထားနှစ်စီးရွေးချယ်စီး ၂၄

၈ သူလှကုန်လှ ရွှေနှင့်မြ ၃၀

၉ သူ့ကိုပေါင်းလို့ အလောင်းသချေ ၃၅

၁၀ တဏှာအလို-အိုသည်မရှိ ၄၃

၁၁ မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက်ပါ ၅၃

၁၂ နယ်ချဲ့တော်လှန် ဓမ္မဉာဏ် ၅၈

၁၃ မှော်ရုံတောမှ လွတ်ရုန်းတော်လှန် ၆၂

၁၄ ရွှေတောင်မထင် မီးရောင်မြင် ၇၀

၁၅ ခေါင်းညိတ်-ခေါင်းခါ ၇၃

၁၆ တရားကိုစွဲအသက်နှင့်လဲ ၇၅

၁၇ အိပ်မက်ပမာဘဝတဏှာ ၇၉

၁၈ မျက်ရည်ပေါက်နှင့် ခူးထောက်ဆွဲခေါ် ၈၄

၁၉ တဏှာမှ လွတ်လမ်းပေါ်လာ ၈၈

၂၀	ကိုယ့်ခရီးနှင့် ကိုယ့်ထီး	၉၀
၂၁	သိပယ် ဆိုက်ပွား	၉၂
❖	တရားကိန်းသူ စိတ်မပူ တရားတော်	၉၈
၂၂	ပွဲကြီးပွဲကောင်း	၁၀၄
၂၃	အထင်လွဲလို့ အရှက်ကွဲ	၁၀၆
၂၄	မီးကျိုးပြာမှ ပန်းရွှေကြာ	၁၀၈
၂၅	တန်ခိုးအစွမ်း ဟင်းနှင့် ဆွမ်း	၁၁၃
၂၆	တရားသံချို နာကြားလို	၁၁၅
၂၇	ဝတ်ရည်စားသုံး ပျားပိတုန်း	၁၂၀
၂၈	ဓမ္မအစွမ်း ဝေဒနာကိုလွှမ်း	၁၂၆
၂၉	ရေပွက်ပမာ ဒေနာ	၁၃၂
၃၀	အဆိုးဝေဒနာမှ အကျိုးရှာ	၁၃၉
၃၁	ရုပ်ဓာတ် အသံ ဉာဏ်ကပ်ယှဉ်	၁၄၇
၃၂	ဉာဏ်စဉ်ဆင့်ဆင့် မဂ်ဉာဏ်ပွင့်	၁၄၈
၃၃	တရားထိန်းသူ-စိတ်မပူ	၁၅၁
၃၄	တရားကျေးဇူး	၁၆၀
၃၅	အနာဂါမ်၏ ဖြစ်ရာဘုံ	၁၆၃
၃၆	ဘုရားထံမှောက် အာနန္ဒာလျှောက်	၁၆၄
၃၇	ကွေးသောလက်မဆန့်မီ	၁၆၈
၃၈	သေမင်းကို စိန်ခေါ်ရဲသူ	၁၆၉
❖	တရားအားထုတ်ခါနီး ပရိကံပြုရန်	၁၇၆
❖	ဆုတောင်း	၁၇၉
❖	မေတ္တာပို့	၁၈၁
❖	အမျှဝေ	၁၈၃
❖	ဆွမ်းစား မေတ္တာပို့	၁၈၄

အမ္မာ

တရားနဲ့ပျော်ရွှင် အို...ယောဂီသူတော်
စင်တို့၊ ဤလောကမှာ ကံအကောင်းဆုံးလူ
ဆိုတာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးနဲ့ ကြုံတွေ့
ခွင့်ရတဲ့ လူဖြစ်တယ်။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
ကြီးနဲ့ တွေ့ကြုံခွင့်ရတဲ့အခါ ကောင်းတဲ့
လမ်း၊ မကောင်းတဲ့လမ်း ပြတ်ပြတ်သား
သား သိမြင်ခွင့်ရပါတယ်။ မိမိတို့တစ်တွေ
ဟာ သံသရာတစ်လျှောက်လုံးမှာ လမ်းမှား
ဘက်ကိုလိုက်ပြီး လမ်းမှားပြီး အဝိဇ္ဇာမှောင်
ထဲ စမ်းတဝါးဝါးနဲ့ သွားခဲ့မိလို့ ပင်ပန်းကြီး
စွာနဲ့ နေခဲ့ရသောခဲ့ရတဲ့ ဘဝသည် ရေတွက်
လို့ မကုန်နိုင်တော့ပါ။ ယခုလို သာသနာ
အလင်းရောင်ပေးတုန်းမှာ အမှောင်မဖုံးစေဖို့
အတ္တဖျောက်၍ အနတ္တပေါက်ဖို့ အပါယ်
လေးပါး တံခါးပိတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြ
လေအောင်၊ မိမိတို့ရဲ့စိတ်ကို တဏှာကျွန်

ဘဝမှ လွတ်မြောက်လေအောင် ပြုပြင်
ထိန်းသိမ်းတတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ မိမိရဲ့
စိတ်ကို မိမိပြုပြင်မှ ရပါတယ်။ သူတစ်ပါး
ပြုပြင်၍ မရပါ။ ဒါကြောင့် အကောင်းဆုံး
နေခြင်းဆိုတဲ့ တရားအားထုတ်ခြင်းဖြင့်
ပြုပြင်ကြပါ။ ငါဟာ ပါရမီရှိသူလား၊
ပါရမီမရှိသူလား တွေးတောစဉ်းစားမနေပါ
နဲ့။ သာသနာတော်ကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံခွင့်ရတဲ့
အခါ ပါရမီရှိသူပဲရယ်လို့ အောက်မေ့ပြီး
ကြိုးစားကြပါ။ ဗိုလ်ငါးပါးအကူအညီယူပြီး
ထက်သန်သော ဇွဲလုံ့လကြီးမားစွာဖြင့်
ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ အတ္တပျောက်
၍ အနတ္တပေါက် နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် “သူ
ကျွန်မခံ ပယ်တော်လှန်”တည်းဟူသော
တရားတော်မြတ်ကို မိမိရဲ့ခန္ဓာအစဉ်မှာ
ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် နှလုံး
သွင်းကြပါစို့ရယ်လို့ တိုက်တွန်းရင်း...

ဓမ္မော ဟဝေရက္ခိတိတိ ဓမ္မစာရီ

ကိုသံချောင်း(ကျောက်ဖြူ)

သူ့ကျွန်မခံ ပယ်တော်လှန် တရားတော်

တို့တာဝန်၊ တို့အလုပ်

ကောင်းမှုမြတ်နိုး၊ ကောင်းအောင်ကြိုး
၍ ကောင်းကျိုးကိုယ်၌ တည်ရမယ်။ လော
ကမှာ ကောင်းမှုတရားတို့ကို မြတ်နိုးသော
ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် ကောင်းမှုတရားဟာ
ဘယ်မှာတည်ရမှာတဲ့လဲ။

(နှလုံးသားထဲမှာပါဘုရား)

ခန္ဓာတည်းဟူသော နှလုံးသားထဲမှာ
တည်ရမယ်။ ဟုတ်လား။ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုဟာ ဘယ်မှာတည်ပါလိမ့် ပရိသတ်။

(နှလုံးသားမှာ တည်ပါတယ်ဘုရား)

၂

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဟုတ်တယ်။ နှလုံးသားမှာ တည်ပါ
တယ်။ နားလည်ပြီနော်။ ဒီကုသိုလ်ကောင်း
မှု တရားဟာလဲပဲ လူတိုင်းလူတိုင်း လုပ်ခွင့်
ရပါ့မလား။

(မရနိုင်ပါဘုရား)

ကုသိုလ် ပါရမီဓာတ်ကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊
ဘဝရေစက် ပန္နက်သစ္စာရှိခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ
မှသာလျှင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားလေး
တွေကို လုပ်ခွင့်ရပါတယ်။ ကုသိုလ်ပါရမီ
ဓာတ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှသာလျှင် ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေကို လုပ်ချင်စိတ်တွေ ပေါ်
ပေါက်ပါတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ကုသိုလ်ဓာတ်နည်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ
အိပ်မက်တောင် မမက်နိုင်ဘူးတဲ့။ ဟုတ်ကဲ့
လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာကြောင့်လဲမေးတော့ ဘုန်းကြီးတို့

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၃

ပရိသတ်တွေ မြို့ထဲမှာ လူတွေက အများ
ကြီးပါပဲ။ ဒီတရားကို သတိရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အချို့
က ကြားတော့ကြားဖူးပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ရောက်
နိုင်ရဲ့လား။

(မရောက်နိုင်ပါဘုရား)

ဒါကြောင့် လူတိုင်း လူတိုင်း ဘာကို
မလုပ်နိုင်တာပါလိမ့်။

(ကုသိုလ်ကိုပါဘုရား)

ကုသိုလ်ကို မလုပ်နိုင်ကြဘူးတဲ့။

(တင်ပါဘုရား)

ဟုတ်ကဲ့လား၊ ဘာကိုမလုပ်နိုင်တာပါ
လိမ့်။

(ကုသိုလ်ကိုပါဘုရား)

ကုသိုလ်ကိုမလုပ်တော့ ကုသိုလ်အကျိုး
ဆက်ကလေးတွေကို ခံစားခွင့်ရနိုင်ပါ့မလား။

(မရနိုင်ပါဘုရား)

မရနိုင်ဘူး။ တစ်နေ့က ဘုန်းကြီးပြော

၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ခဲ့ပြီးပါပြီ။ လူဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘာလုပ်မလို့
လူဖြစ်လာတာတဲ့လဲ။

(ကုသိုလ်လုပ်မလို့ပါဘုရား)

ကုသိုလ်လုပ်မလို့ လူ့ဘဝမှာ လူဖြစ်
လာတာ။ ဘာလုပ်မလို့ပါလိမ့်။

(ကုသိုလ်လုပ်မလို့ပါဘုရား)

အေး...ဒီစကားလုံးကို ဘုန်းကြီး ဘာ
ကြောင့်ပြောသလဲဆိုတော့ နာဇာဒေဝီ နတ်
သမီးက သူ့ရဲ့လင်တော်မောင်နတ်သားကို
ပြန်လည်ပြီးတော့ ပြောခဲ့တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ကုသိုလ်ဆက်မှ ပေါင်းဖက်နိုင်မည်

နာဇာဒေဝီနတ်သမီးဆိုတာ ဘုရားရှင်
လက်ထက်တော်က ရှိခဲ့တယ်။ သူက နတ်
ပြည်က စုတိစိတ်ကျပြီးတော့ လူ့ပြည်မှာ
အသက်(၂၅)နှစ်တိုင်တိုင် နေခဲ့တယ်။ သား

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၅

သမီး နှစ်ယောက် မွေးဖွားခဲ့တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

သို့သော် သူဟာ လူ့ပြည်မှာနေစဉ်
တုန်းက ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေလုပ်ခဲ့တယ်။
ဒါနကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေလုပ်တယ်။ သီလ
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ စွမ်းစွမ်းတမံ စောင့်
ထိန်းတယ်။ သံဃာတော် အရှင်ကောင်း
အရှင်မြတ်တွေထံမှာ တရားတွေနာကြား နှလုံး
သွင်းခဲ့တယ်။ (၂၅)နှစ်ပြည့်တော့ ကံအား
လျော်စွာ စုတိစိတ်ကျပြီး သေသွားရှာတယ်။
သေလွန်သွားတော့လဲပဲ သူ့ယောက်ျားဖြစ်ခဲ့
တဲ့ နတ်သားဆောင်နေရာ ပြာသာဒ်ဆောင်
ကြီးမှာ နတ်သမီးသွားဖြစ်ပြန်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတော့ သူ့လင်ယောက်ျားဖြစ်တဲ့ နတ်
သားက နာဇာဒေဝီ...နင် ခုဏလေးက
ပျောက်သွားတယ်ဟဲ့၊ နင် ဘယ်သွားနေတာ
လဲလို့ မေးတယ်။ ခုဏက နင် ဘယ်သွားနေ

၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တာတုံးလိုပြောတဲ့ ခုဏလေးဟာ လူ့ပြည်
မှာ (၂၅)နှစ် ကြာတာနော်။ နတ်ပြည်မှာ
ခဏလေး...ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

တပိုတပါးသွားသလောက်ပဲ ကြာတယ်
တဲ့။ ကြည့်စမ်း...လူ့သက်တမ်းက အတို
လေးလား၊ အရှည်ကြီးလား။

(အတိုလေးပါဘုရား)

အလွန်တိုတယ်နော်။ ဟေးလ အမောင်
နတ်သား၊ ခုဏက အကျွန်ုပ်ဟာ လူ့ပြည်
မှာ ရောက်နေခဲ့ပါတယ်...ဆိုတော့

ဟယ်...လူ့သက်တမ်းက တိုလှချည်
လားလို့ မေးတော့

ဟုတ်ပါတယ် အမောင်နတ်သား၊ လူ့
ပြည်မှာ လူ့သက်တမ်းက အလွန်တိုပါ
တယ်။ အကျွန်ုပ်ဟာ လူ့ပြည်သက်တမ်း
မှာ လူတို့နှစ်နဲ့ (၂၅)နှစ်တိုင်တိုင် နေခဲ့ပါ
တယ်။ ဒီလိုပြောတယ်...နော်။

(တင်ပါဘုရား)

လူမှာ ၁၀၀၊ နတ်မှာ တစ်ရက်လို့
ပြောတာ ကြားဖူးကြတယ်မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတော့ နတ်သားက အသင်သည် လူ
ပြည် (၂၅)နှစ်မှာ ဘာတွေလုပ်လာခဲ့သလဲ
လို့ မေးတယ်။ ဒီတော့ အကျွန်ုပ်ဟာ လူ
ပြည် လူ့လောကမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ
လုပ်လာခဲ့တာပေါ့ အမောင်ရဲ့။ ဒီပြာသာဒ်
ဆောင်ကြီးမှာ လာဖြစ်ဖို့အတွက် ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေ အများကြီးလုပ်ခဲ့ရတာပေါ့
ဆိုတော့ နတ်သားက မေးပြန်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

သိလျက်နှင့် မေ့ချက်ကသာ

လူ့သက်တမ်းဟာ ဒီလောက်တောင်
တိုတော့ လူ့ပြည်မှာ လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေပဲ လုပ်နေကြမှာပေါ့
နော်လို့ မေးပြန်တယ်။ ဒီတော့ နာဇာဒေဝီ

နတ်သမီးလေးက လျှောက်တယ်။

ဟေးလား အမောင်နတ်သားတဲ့။ လူတွေဟာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေလုပ်တဲ့ လူက နည်းပြီး၊ မေ့လျော့ပေါ့ဆပြီးနေတဲ့လူတွေက များပါတယ်။ ဒီလိုပြောတယ်... ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

မေ့လျော့ပေါ့ဆပြီးနေတယ်ဆိုတာ ဘာကို ပြောတာတဲ့လဲ။

(ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပါဘုရား)

ကုသိုလ်တရားတွေ လုပ်ရမှာကို မေ့နေကြတာက များပါတယ် အမောင်နတ်သားတဲ့...ဟုတ်ကဲ့လား။ ဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ လူတွေဟာ ကုသိုလ်တရားနဲ့ အကုသိုလ်တရားမှာ ဘယ်တရားကို ဦးစားပေးပြီး များများလုပ်နေကြတာလဲ။

(အကုသိုလ်တရားကိုပါဘုရား)

အေး...အကုသိုလ်တရားနော်။ ဒီအကု

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၉

သိုလ်တရားတို့ဟာ ကောင်းကျိုးပေးတက်
သလား၊ ဆိုးကျိုးပေးတတ်သလား။

(ဆိုးကျိုးပေးတတ်ပါတယ်ဘုရား)

ဆိုးကျိုးပေးတတ်တယ်ဆိုတာ သိ
တော့ သိတယ်နော်။ သိလျက်နဲ့ ဘာဖြစ်
သလဲဆိုရင် သိလျက်နဲ့ မေ့မျောနေကြတယ်
ပေါ့၊ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဒါကြောင့်-

“မာန်,တဏှာ လွန်ရင်ကဲတာကြောင့်
သံသရာနွံဗွက်ထဲမှာလ သိလျက်ကယ်နဲ့
နစ်မြုပ်တယ်။ ဒီလိုဆိုတယ်နော်။ မာန်
တဏှာ လွန်ရင်ကဲတာကြောင့် သံသရာ
နွံဗွက်ထဲမှာလ သိလျက်ကယ်နဲ့ နစ်မြုပ်
တယ်။ သိလျက်ကယ် ငြိချက်တွယ် ရှုပါရုံ
ကြောင့် ပျူငှာပုံတွေအောင် ပြုံးလေတော့
သူသူငါ ကွေ့ရှောင်လို့လဲ မရုန်းနိုင်ဘူး၊
မြူးမိပါတဲ့ ငါးပမာ”တဲ့။

(တင်ပါဘုရား)

မြူးမိတဲ့ငါးလိုဆိုပဲ။

“ဃရာထောင်မှာ တဏှာမောင်ပုန်း
ကွယ်ကာလို့ ခြံနွယ်မှာ နွားချိုငြိသလိုပ၊
ဆုံလည်ပမာ ချားလိုလှည့်ရတဲ့အပြင်၊ အဂ္ဂိ
(၁၁)မီးရယ်က ရစ်သီဖွဲ့လာ”

(တင်ပါဘုရား)

မီး(၁၁)မီးတို့က လောင်နေတယ်တဲ့။
ဆုံလည်နွားပမာကဲ့သို့ဆိုပဲ။

(တင်ပါဘုရား)

သူခိုင်းတော့မဆိုင်းလုပ်ရှာ

ခြံထဲမှာ နွားချိုငြိနေသလိုဆိုပဲ။ ပုထု
ဧဉ်တွေဟာလေနော်၊ သိလျက်နဲ့ ဘာဖြစ်နေ
တာတဲ့လဲ။

(နစ်မြုပ်နေပါတယ်ဘုရား)

နစ်မြုပ်နေတယ်တဲ့နော်။ ပြီးတော့ မျော
နေကြတယ်တဲ့။ ဘယ်ထဲမှာ မျောနေကြ
သလဲဆိုရင် ကိလေသာတည်းဟူသော နွံ

အိုင်ထဲမှာ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘယ်မှာနစ်မြုပ်နေကြတယ်။

(ကိလေသာတည်းဟူသော နွံအိုင်ထဲ
မှာပါ ဘုရား)

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက ဒီနေ့ ဟော
လိုက်ချင်တဲ့တရားက-

“သူ့ကျွန်မခံ ပယ်တော်လှန်” လို့ နှလုံး
သွင်းလိုက်ကြပါ။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာတဲ့လဲ။

(သူ့ကျွန်မခံ ပယ်တော်လှန်ပါဘုရား)

“ဘိက္ခဝေ-ပရိသတ်လေးပါး အို ချစ်
သား ချစ်သမီးတို့၊ တုံမှေ-သင်ချစ်သား
ချစ်သမီးတို့သည်၊ တဏှာဒေါသော-တပ်
မက်မှုလိုခေါ်တဲ့ တဏှာ၏ကျေးကျွန်အဖြစ်
မှ၊ ဘဝောဘဝေ-ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း၌၊

၁၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဒေတေတိ-ဝပ်စင်းပြီးတော့ နေကြပါပေ
၏။”

ဘုရားရှင်က ဒီလိုဟောတယ်နော်။
လောကမှာ ပုထုဇဉ်မှန်သမျှ အနန္တတို့ဟာ
ဘယ်သူ့ကျွန်အဖြစ်နဲ့ နေထိုင်ကြတယ်။

(တဏှာရဲ့ ကျွန်အဖြစ်နဲ့ပါဘုရား)

တဏှာကျွန်တဲ့ ဟုတ်ရဲ့လား။ တဏှာ
လက်ချက်နဲ့ ခိုင်းတာကျတော့ ဘုန်းကြီးတို့
ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ဟာ
နေမကောင်းရင်လဲပဲ ထပြီးတော့ လုပ်ပါ
တယ်။ ပစ္စည်းဥစ္စာနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့
သော်လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးနဲ့ ပတ်သက်
ပြီးတော့သော်လည်းကောင်း၊ သားရေး
သမီးရေး ဆွေရေး မျိုးရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင်
သော်လည်းကောင်း နေမကောင်းရင် အိပ်
ပြီးနေသလား။

(မနေပါဘုရား)

ဘာလုပ်သလဲဆိုရင် ထပြီး အလုပ်

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၃

လုပ်တယ်။ ရှင်းရဲ့မဟုတ်လား။ ထပြီး
ရှာဖွေတာနော်။ ဘယ်သူခိုင်းရင်တဲ့လဲ။

(တဏှာခိုင်းရင်ပါဘုရား)

သူနှင့်ချည်းသာနေခဲ့ရှာ

ဒါဆိုရင် ဓမ္မက ခိုင်းရင်ကော။

(မလုပ်ချင်ပါဘုရား)

ဘုန်းကြီးတို့ သံဃာတော်များက ဒကာ၊
ဒကာမတွေကို ကြိုးစားကြနော်၊ ဒီတရား
လေး သဘောပေါက်အောင် သည်းခံမှတ်
လိုက်ကြနော်လို့ပြောရင် စိတ်ထဲက “ဘုန်း
ကြီးကသာ သည်းခံခိုင်းနေ၊ ဒီမှာက နာလို့
မတတ်နိုင်တော့ဘူး” ဒီလိုမဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

လောကမှာ ပုထုဇဉ်တွေ အန္တပုထုဇဉ်
တွေဟာ သိပ်ကန်းတယ်ဆိုတာ ဒါကိုပြော
တာနော်။

(တင်ပါဘုရား)

ကန်းတယ်လို့နော်။ တဏှာကျွန်တဲ့။
 တဏှာခိုင်းတာကျတော့ ပြုံးလို့ပျော်လို့။ ဓမ္မ
 က ခိုင်းတာကျတော့ လုပ်ကိုမလုပ်ချင်ဘူး။

(တင်ပါဘုရား)

ဪ...တော်တော်ကြာတော့ ရာသီ
 ဥတု ပူတာကို ထိုးချပြန်တာက တစ်မျိုး၊
 အိုက်တာကတစ်မျိုး၊ ဟာ...ဟိုကဖောက်
 ပြန်၊ နာကျင်၊ ဒီကကိုက်ခဲတာတို့ကို ထိုးချ
 ပြန်တာက တစ်မျိုး၊ သည်းခံ မမှတ်ချင်ဘူး
 ဟုတ်လား။ တရားက ခိုင်းတာကျတော့
 မလုပ်ချင်ကြဘူး။ တဏှာကခိုင်းတာကျ
 တော့ တရားမှတ်နေရင်းနဲ့ပင်လျှင် တဏှာ
 က လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် လှုပ်လိုက်တော့တာ
 ပဲ။ ရွှေ့ချင်တယ်ဆိုရင် ရွှေ့လိုက်တော့တာ
 ပဲ။ လုပ်ချင်လိုက်တာ ပြောမနေပါနဲ့တော့
 ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဒါဟာ လူလိမ္မာလား၊ လူမိုက်လား။

(လူမိုက်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၅

အင်း...လူမိုက်...မိုက်နေသေးသလား။
အင်း...မိုက်ရင်တော့ ထောင်ထဲရောက်မှာ
ခင်ဗျားတို့...ဟုတ်လား။

(တရားမရနိုင်လို့ လူမိုက်ပါဘုရား)

ခင်ဗျားတို့က ရအောင်မှ မကြိုးစား
ဘဲကိုး။ ဟုတ်လား။ ဘုန်းကြီးရှေ့ကျတော့
တစ်မျိုး၊ နောက်မှာတစ်မျိုး လုပ်နေတာ
ကိုး။ ရှင်းရဲ့လား။ ဘယ်ကတရားရမှာလဲ။
တရားဆိုတာ တရစပ်တည်းလုပ်ရတယ်။
တရစပ်လုပ်မှ တရားကတွေ့တာ၊ နားလည်
စာယ်နော်။ ဒီတော့ ပရိသတ်အပေါင်း သူ
တော်ကောင်းများ လောကမှာ လူတိုင်း လူ
တိုင်းဟာ ဘယ်သူ့စကားကိုတော့ နား
ထောင်ကြတယ်။

(တဏှာစကားကိုပါဘုရား)

ကိလေသာအာရုံက ခိုင်းပုံ ဟုတ်လား။
လောကမှာ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမ
တွေက ခိုင်းတဲ့အလုပ်နဲ့ သူတော်ကောင်း

၁၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ကြီးတွေက ခိုင်းတဲ့အလုပ် ဘယ်အလုပ်ကို
ကြိုးစားကြသတဲ့။

(ညီအစ်ကိုမောင်နှမကခိုင်းတဲ့အလုပ်
ပါ ဘုရား)

မိသားစုတွေက ခိုင်းတာ လုပ်ကြတယ်
နော်။ တဏှာ၏ကျေးကျွန်အဖြစ်နဲ့ မျော
ပြီးတော့ လာခဲ့တဲ့ဘဝတွေက အနည်းလား
အများကြီးလား။

(အများကြီးပါဘုရား)

စဉ်းစားနော်။ ဒီနေ့ ဘုန်းကြီးတို့ဘဝ၊
ဒကာ၊ဒကာမတို့ရဲ့ဘဝ သံသရာလောက
တစ်လျှောက်လုံးမှာ ကျင်လည်ခဲ့ရတဲ့ ဘဝ
တွေဟာ ဘယ်လောက်များပြားခဲ့ပြီလဲ
ကြည့်လေ။

(တင်ပါဘုရား)

ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်ကို ချိန်ထိုးပြီး
ကြည့်ရရင် ကုသိုလ်ဆိုတာဟာ လက်သည်း
ခွံမှာပါလာတဲ့ သဲမှုန့်လေးလောက်ပဲ ရှိပါ
တယ်။ အကုသိုလ်တွေဟာ မဟာပထဝီ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၇

မြေကြီးမှာရှိတဲ့ သဲမှုန့်တွေလောက် များခဲ့
ပါတယ် ပရိသတ်။ မများခဲ့ဘူးလား။

(များခဲ့ပါတယ်ဘုရား)

ဥပမာဖြင့်ကြည့်လေ။ ဒကာ၊ဒကာမ
တွေဟာ မိမိကိုယ်ကိုပဲ ကြည့်ပါ။ တခြား
မကြည့်ပါနဲ့။ နေ့တစ်နေ့ရဲ့ ၂၄ နာရီကာလ
မှာ အိပ်ချိန်ကိုဖယ်လိုက်ရင် တစ်နေ့မှာ
၁၆ နာရီလောက်ရှိတယ်။ အဲဒီလောက်
အချိန်တွေမှာ မျက်စိနှစ်လုံးပွင့်ကတည်းကို
က မိမိကိုယ်ကို ဘယ်အာရုံနဲ့များ နေလာခဲ့
သလဲလို့ စဉ်းစားကြည့်လိုက်ပါ။ ဘုရားရှိခိုး
ချိန်ကလွဲရင် ကျန်တဲ့အချိန် တော်တော်
များများသည် ကုသိုလ်စိတ်နဲ့ နေတာလား၊
အကုသိုလ်စိတ်တွေနဲ့လား။

(အကုသိုလ်စိတ်တွေနဲ့ပါဘုရား)

အများအားဖြင့် ခြုံပြီးပြောပြတာပါ။
လူများစုဟာ ဒီစိတ်တွေပဲ များပါတယ်။
မနက်မိုးလင်းကတည်းက လောဘအာရုံ၊
ဒေါသအာရုံ၊ မာန်မာန၊ သောက၊ တော်

၁၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ကြာ စိတ်ညစ်လိုက်၊ တော်ကြာပျော်လိုက်
နဲ့ တော်ကြာ ဒေါသဖြစ်လိုက်နဲ့ ဒီအာရုံ
တွေနဲ့ချည်းပဲ လုံးချာလည်မနေရဘူးလား။

(လည်နေရပါတယ်ဘုရား)

စိန်ရွှေဝတ်လည်း အမြင်ကတ်ဖွယ်

တဏှာကခိုင်းလာခဲ့တာတွေပေါ့ ဟုတ်
လား။ ဒါကြောင့် တဏှာခိုင်းတာကို လုပ်
လာခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်တွေက ဘယ်လောက်
တောင် များသလဲဆိုရင် မဟာပထဝီမြေကြီး
မှာရှိတဲ့ သဲမှုန့်တွေလောက် များပြားခဲ့ပါ
သည်။ ကုသိုလ်တွေကတော့ ဘယ်လောက်
သာ ရှိသလဲဆိုရင်

(လက်သည်းခွံလောက်ပါဘုရား)

ဟုတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့်သာ ဘာ
တံခါး မပိတ်နိုင်ခဲ့ကြတာပါလိမ့်။

(အပါယ်တံခါး မပိတ်နိုင်ခဲ့ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၉

အာသဝေါကုန်ခန်းလို့ ရဟန္တာမဖြစ်
နိုင်သေးတာဟာ ဘယ်သူ့နောက်ကို အလိုက်
မှားခဲ့လို့ပါလိမ့်။

(တဏှာနောက်ကိုပါဘုရား)

တဏှာဆိုတာ လိုချင်တပ်မက်နေတာ
နော်။ ဟိုဟာလေးလိုချင်၊ ဒီဟာလေးလိုချင်
စသည်ဖြင့် ‘ချင်’ပေါင်းများစွာနဲ့ တဏှာ
နောက်ကို ရွှေ့သမင်အလိုက်မှားနေကြလို့
ဟုတ်ကဲ့လား။

(တင်ပါဘုရား)

အေး...အလိုက်မှားနေကြလို့ ရနီးနီး၊
ရနီးနီးနဲ့ ချောက်ထဲကျမှန်းလဲ မသိ။ ရွှေ့
သမင်လေးက လှလိုက်တာလို့ နောက်က
တကောက်ကောက် လိုက်လိုက်လာခဲ့ကြ
တာ နောက်ဆုံးမှာ ရှေ့မှာ ချောက်ထဲကျ
မှာ သိသလား။

(မသိပါဘုရား)

သမင်လှတာပဲ မြင်နေတာကိုး၊ ဟုတ်

၂၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

လား။ ဒီတော့ သမင်ကိုပဲမြင်ပြီး ချောက်
ကြီး မမြင်တဲ့ခါကျတော့ ချောက်ထဲကျပြီး
ဒကာ၊ဒကာမတွေ အရိုးတခြား ခေါင်းတခြား
ဖြစ်ပြီးတော့ သေကြေပျက်စီးခဲ့ရတဲ့ ဘဝ
တွေဟာ အနည်းလား၊ အများကြီးလား။

(အများကြီးပါဘုရား)

အဲဒီဥပမာနော်။ ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်
အပေါင်း သူတော်ကောင်းများ

“ချမ်းသာနိုးနိုး၊ ရည်မျှော်ကိုး၍၊ သုံး
မျိုးမှုကံ၊ ပြုစီမံ၍၊ ဝိညာဏ်တွယ်စပ်၊ နာမ်
ရုပ် ကပ်လျက်”ဆိုတော့ ခန္ဓာရပြီနော်။
ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာနိုးနိုးနဲ့တဲ့လဲ။

(ချမ်းသာနိုးနိုးနဲ့ပါဘုရား)

(ချမ်းသာနိုးနိုး)နဲ့။ ပုညာဘိ သင်္ခါရ
လို့ခေါ်တဲ့ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်ကံတွေ၊
အပုညာဘိသင်္ခါရလို့ခေါ်တဲ့ အကုသိုလ်ကံ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၂၁

တွေ၊ အနေဇရာဘိ သင်္ခါရလို့ခေါ်တဲ့ ဈာန်
 ကုသိုလ်တရားတွေ ဒီကံသုံးမျိုးကို ပြုစီမံ၍
 နော်။ ဝိညာဏ်တွယ်စပ်၊ နာမ်ရုပ်ကပ်လျက်၊
 ခြောက်ရပ်အာယာတန၊ ဖဿခြောက်ဖြာ၊
 ဝေဒနာနှင့်၊ တဏှာခြောက်တန်၊ ဥပါဒါန်
 နှင့် ဖြစ်ရန်အကြောင်း၊ ကံဆင့်လောင်း၍၊
 ဇာတိဇရာ၊ ဖြစ်ရပါသည်၊ သောက ထိန်
 ထိန် ညီးညီးတည်း”တဲ့။ မညီးရဘူးလား
 ပရိသတ်။

(ညီးရပါတယ်ဘုရား)

ဘာကြောင့်လဲ မေးတော့ ဘုန်းကြီးတို့
 ပရိသတ်တို့မှာ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး လည်
 ပတ်နေလို့ လောကမှာ ချမ်းသာခြင်းတရား
 တွေ ကွယ်ပနေတာ။

(တင်ပါဘုရား)

ဆင်းရဲခြင်း တရားကိုပင်လျှင် ဟုတ်
 တယ်လို့ အထင်ကြီးပြီးနေကြတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

၂၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ငယ်ရွယ်စဉ်တုန်းကတော့ ဟုတ်တာ ပေါ့။ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်က ငယ် ရွယ်စဉ်တုန်းမှာ သာယာခင်မင်စရာ ကောင်း တာ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

စိန် ရွှေ ငွေ ရတနာတွေက ငယ်ရွယ် စဉ်မှာ ဝတ်လို့ဆင်လို့ကောင်းတာ။ အသက် ကြီးလာပြီဆိုမှဖြင့် အဲဒီအဝတ်တွေ ဆင် ထားလေ ကြည့်လို့မကောင်း ဖြစ်လာလေ ဟုတ်လား။ ကောင်းရဲ့လား။

(မကောင်းပါဘုရား)

အဘွားကြီးတွေ တစ်ခါတည်း လက် ကောက်ကြီးတွေ အဆစ်ပြည့်ဝတ်ထား၊ စိန် နားကပ်ကြီးတွေပန်ထား၊ ဆွဲကြိုးကြီးတွေ ဝတ်ထား ကြည့်ကောင်းသေးရဲ့လား။

(မကောင်းပါဘုရား)

“ပါးကြောရေတွန့်၊ နားကြောစွန့်၊ လျက်၊ မြင်ဝံ့နိုင်ဖွယ် မျောက်အိုနယ်သို့။”

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၂၃

ပုံပျက်ဆန်းပျက် ဖြစ်လာတာ ဟုတ်လား။
ဆင်လာလေ အရပ်ဆိုးလာလေ၊ မဆိုးဘူး
လား။

(ဆိုးလာပါတယ်ဘုရား)

ဘာလဲဆိုရင် ခန္ဓာနော်။ ဒါကိုပင်လျှင်
ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်
ကောင်းတို့က ငါအိုနေပြီ၊ ငါအိုလာပါပေါ့
လားလို့ သတိရရဲ့လား။

(မရပါဘုရား)

မရသေးဘူးနော။ တစ်ခါတစ်ရံ မှန်
ကြည့်ရင်တောင်မှ အမယ်လေး...ငါ မဆိုး
သေးဘူး။ မျက်ခုံးမွေးတွေ မရှိတော့ရင်
ဘာလုပ်ရတယ်၊ ဆိုးထားရတယ်။ ဟဲ့...
ဟုတ်တယ်နော်။ ကဲ...အသက်အရွယ်ကြီး
လာတော့ မျက်ခုံးမွေးတွေ ဟိုကကျွတ်ကျ
ဒီကကျွတ်ကျတော့ ဘာလုပ်ရတယ်။

(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)

ကဲ...ထပ်ဆိုးတယ်။ ကြည့်စမ်းပါဦး။

၂၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဘယ်သူက ခိုင်းနေတာတဲ့လဲ။

(တဏှာကပါဘုရား)

ရထားနှစ်စီး ရွေးချယ်စီး

တဏှာကျေးကျွန်အဖြစ်နဲ့နေတဲ့ ပုထုဇဉ်၊
 ပုထုဇဉ်ဆိုတာ ကုသိုလ်စိတ်နည်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်။
 ပုထု ကိလေ ဇနေ သီတိ ပုထုဇနာ တဲ့။
 အာရုံတွေများတယ်။ လောဘအာရုံ များ
 တယ်။ ဒေါသအာရုံတွေများတယ်။ မောဟ
 အာရုံများတယ်။ မာန်မာန ဣဿာ
 မစ္ဆရိယ အာရုံတွေများတယ်နော်။ အကု
 သိုလ်အာရုံ များပြားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပုထုဇဉ်
 လို့ ခေါ်တယ်။ ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ပရိသတ်
 တွေက ပုထုဇဉ်လား၊ အရိယာလား။

(... ..)

ဟင်...အင်...အောင်မယ်...ဘာတဲ့...။

အရိယာလမ်းစဉ်ကို လျှောက်လှမ်းနေတဲ့
 ပုဂ္ဂိုလ်ပါတဲ့။ ဟုတ်တယ် ဒကာ,ဒကာမ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၂၅

တွေ။ ပုထုဇဉ်ထဲမှာလဲ ကလျာဏပုထုဇဉ်၊
အန္တပုထုဇဉ် ရှိတယ်။ သောတာပန်မှာလဲ
စူဠသောတာပန်၊ မဇ္ဈိမသောတာပန်၊ မဟာ
သောတာပန်ရှိတယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား။

(တင်ပါဘုရား)

ပုထုဇဉ်တော့ ပုထုဇဉ်ပဲ။ သို့သော်
ယောဂီများဟာ ကလျာဏပုထုဇဉ်ထဲမှာ
ဝင်နေတယ်။ ကုသိုလ်တရားတွေလုပ်တတ်
လို့ တရားတွေနာတတ်တယ်။ ဒါနကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေ လုပ်တတ်တယ်။ သီလ
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေနဲ့ စောင့်ထိန်းတတ်
တယ်။ စောင့်ရှောက်တတ်တယ်။ ဘာဝနာ
တရား မှန်သမျှတွေကိုလည်း အားထုတ်ဖို့
တတ်တယ်။ ကလျာဏ ပုထုဇဉ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီ ကလျာဏပုထုဇဉ်ဘဝက အရိ
ယာ အန္တယ်ဝင်ဘဝကိုရောက်ရန် အားထုတ်
နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

၂၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဒါဆိုရင် ဒကာ,ဒကာမတွေ အန္တ
စာရင်းထဲမှာ မပါဘူးပေါ့။

(မပါပါဘုရား)

ဟုတ်ရဲ့လား။

(မပါပါဘုရား)

မပါစေနဲ့။ အိမ်ကလူတွေ ပါရင် ပါ
ပေစေ။ လိုက်မပါစေနဲ့။ ကျုပ်တို့ပရိသတ်
တွေ မပါစေနဲ့။ ဟုတ်လား။

(မပါပါဘုရား)

ဟုတ်လား။ ဒီလောက်ထိ တရားတွေ
အားထုတ်နေတာ ပါဖို့တော့ မကောင်း
တော့ပါဘူးနော်။ ပါဖို့ကောင်းသေးသလား။

(မကောင်းပါဘုရား)

အင်း...ဒီလောက်ထိ ဝေဒနာတွေအပေါ်
မှာ အင်း အင်း...နဲ့ သည်းခံအားထုတ်
ထားတာဆိုတော့ အင်း...နည်းနည်းပါးပါး
တော့ လွတ်ဖို့ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ သေမင်း

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၂၇

ကတော့ နည်းနည်းပါးပါး ဘာလုပ်ဖို့ကောင်း
တယ်။

(လွတ်ဖို့ကောင်းပါတယ်ဘုရား)

အင်း...သေမင်းက လွတ်မှာပါ။ သေ
ချာပါတယ်။ ဒကာ၊ဒကာမတွေ စာရင်း
ဝင်ပါပြီ။ ဒါရဖို့ပဲ လက်မှတ်ခံနေကြတာ
မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာလက်မှတ်လဲဗျာ။

(... ..)

ရော...နိဗ္ဗာန်သွားမယ့် လက်မှတ်။
အမယ်...သေမင်းဆီသွားမယ့် လက်မှတ်
တဲ့။ သေဖို့ပဲကြံနေတယ်။ အင်း...ဘာ
လက်မှတ် ခံနေတာဗျာ ... နိဗ္ဗာန်သွားဖို့
လက်မှတ်ခံတာဗျာ၊ သိပြီလား။ ဟုတ်လား။
မဂ္ဂင်ဖောင်ကြီးနဲ့ သွားနေတယ်လေ။ မဂ္ဂ
သစ္စာ လမ်းမကြီးပေါ်မှာ တရားလေးအား
ထုတ်နေတယ်။ မဂ္ဂသစ္စာပွားများလို့နေတာ

၂၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အဲဒါတွေဟာ လက်မှတ်ခံနေတာ ပရိသတ်
များ။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒါ ဝဋ်ရထားမှ မဂ်ရထားသို့ ရထား
ပြောင်းစီးနေတာဗျာ။ အရင်တုန်းကတော့
ဝဋ်ရထားကြီးတက်လို့စီး၊ ခရီးထွက်ခဲ့ပြီ။
သုံးဆယ့်တစ်ရာ လည်ပတ်ရှာ မှန်စွာနေခဲ့
ပြီ။ ဒီလိုဆိုတယ် ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

မနေခဲ့ဘူးလား။

(နေခဲ့ပါတယ်ဘုရား)

ဝဋ်ရထားဆိုတဲ့ ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မ
ဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်ဆိုတဲ့ ဝဋ်ရထားကြီး စီးလာ
ခဲ့တဲ့ ဘဝတွေက အနည်းလား အများကြီး
လား။

(အများကြီးပါဘုရား)

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ မလည်ခဲ့ဘူးလား။

(လည်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၂၉

အခုဘာရထားပြောင်းစီးနေပြီ။

(မင်္ဂရထားပါဘုရား)

မင်္ဂရထားကြီး ပြောင်းလို့စီး အပြီး
လိုက်သင့်ပြီ။ ဘာရထားပြောင်းစီးရတယ်။

(မင်္ဂရထားပါဘုရား)

အဲ...မဂ္ဂင်ရှစ်ဖော် ယာဉ်ပျံတော်ကြီး
မဂ္ဂရှစ်ဖြာ သစ္စာတရားကို ကျင့်ကြံပွားများ
အားထုတ်ကြမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒကာ၊ဒကာမ
တွေ ဘယ်သူ့ကျေးကျွန်မှ လွတ်မှာတုံး။

(တဏှာကျေးကျွန်မှပါဘုရား)

တဏှာကျေးကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လိုတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှတို့သည် ပရိသတ်များ ဘယ်
သူ့စကားကို နားထောင်ရမယ်။

(ဘုရားရှင်စကားကိုပါဘုရား)

မမေ့နဲ့ ပရိသတ် ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

သုလှကိုယ်လှ ရွှေနှင့်မြ

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ညွှန်ပြတော်
မူအပ်သော တရားဓမ္မဒေသနာတော်မြတ်
တို့သည် ဘုန်းကြီးတို့ဘဝ၊ ဒကာ၊ ဒကာမ
တွေ ဘဝကို လှစေတတ်ပါသည်။ ဟုတ်
လား။

(တင်ပါဘုရား)

ကမ္ဘာမှာ အလှဆုံးဆိုတာ ဒီတရား။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတရားကို ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ထားမယ်၊
ဒီတရားကို တန်ဆာဆင်မြန်းထားမယ်၊ ဝိပ
ဿနာတရားနဲ့ အလှဆင်ထားမယ်ဆိုရင်
လောကမှာ အလှဆုံးသည် ဒီတရား။

(တင်ပါဘုရား)

ကမ္ဘာ့အလှဆုံးတရား ငြိမ်းချမ်းရေး
တရားလို့လဲ ခေါ်တယ်။ အခု ကမ္ဘာ
အနောက်နိုင်ငံတွေမှာ တစ်မြို့နဲ့တစ်မြို့၊

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၃၁

တစ်နိုင်ငံနဲ့ တစ်နိုင်ငံ ပြဿနာဖြစ်နေကြတာဟာ ဘာဖြစ်လို့ ပြဿနာဖြစ်နေကြတာလဲလို့ မေးလိုက်ရင် ငါးပါးသီလ မလုံခြုံလို့၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ဝါဒကို မလိုက်နာလို့၊ မကျင့်သုံးလို့နော်။ ဟောဒီ ဝိပဿနာတရားကို အားမထုတ်လို့။ သူတို့နိုင်ငံ စစ်နိုင်ငံ ဖြစ်နေတာ။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတည့်တာလဲ ဝိပဿနာတရားတွေ အားမထုတ်လို့ မတည့်ဖြစ်နေတာ။ ဝိပဿနာတရားတွေ အားထုတ်ရင် အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်။ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးလား။

(ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)

ဝိပဿနာတရားသာ အားထုတ်မှုရှိရင် ခွင့်လွှတ်နိုင်တဲ့စိတ်တွေ အများကြီးဖြစ်လာတယ်။ သည်းခံနိုင်တဲ့စိတ်တွေလည်း အများကြီး ဖြစ်လာတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

၃၂

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဒီတရားဟာလေနော်။ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်
ဉာဏ် မကိန်းသေးရင်တောင်မှ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ နေတတ်လာတယ်။ ထိုင်တတ်
လာတယ်။ သွားတတ်တယ်။ လာတတ်
တယ်။ စားတတ်တယ်။ သောက်တတ်
တယ်။ နောက်ဆုံး သေဖို့တတ်လာတယ်
ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာတတ်လာတယ်။

(သေဖို့တတ်လာပါတယ်ဘုရား)

အင်း...အနေတတ်လာလို့ အသေ
တတ်တာ ဒီတရား။ နားလည်တယ် မဟုတ်
လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာတတ်လို့တုံး။

(အနေတတ်လို့ပါဘုရား)

အနေတတ်ရင် အသေမြတ်ပါတယ်။

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၃၃

အနေမတတ်ရင် အသေမမြတ်ပါဘူး။ အနေ
မကောင်းရင် အသေမကောင်းဘူးနော်။ ဒါ
ကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်အပေါင်း
သူတော်ကောင်းများ အနေကောင်းအောင်
ဘာလုပ်ရမယ်။

(တရားလုပ်ရပါမယ်ဘုရား)

တရားတွေလုပ်။ ဟုတ်လား။ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေ များများလုပ်ထားရမယ်။
အနေကောင်းရင် အသေလဲကောင်းပါတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

အနေတတ်ရင် အသေမြတ်တယ်။ နား
လည်ပြီနော်။ ဘာတတ်ရင်တဲ့လဲ။

(အနေတတ်ရင်ပါဘုရား)

အနေမတတ်ဘူးဆိုရင်ကော...

(အသေမမြတ်ပါဘုရား)

စဉ်းစားလိုက် ဟုတ်လား။ ဘုန်းကြီး
ပြောတဲ့ စကားလုံးတွေ မှတ်ထားနော်။ ဘာ

၃၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တတ်ဖို့လိုတယ်။

(အနေတတ်ဖို့လိုပါတယ်ဘုရား)

အနေတတ်ဖို့လိုတယ် ဟုတ်လား။ အနေ
တတ်ဖို့ဆိုရင် ဘာနဲ့နေတတ်ရင် အကောင်း
ဆုံးလဲ။

(တရားနဲ့ပါဘုရား)

သူတော်ကောင်းတရားနဲ့နော်။ ဒါန
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားတွေ ပြုလုပ်ပြီး
တော့နေ။ သီလကုသိုလ်ကောင်းမှုတရား
လေးကို ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲမြံအောင်
စောင့်ထိန်းပြီးနေ။ ဝိပဿနာတရားတွေကို
စွမ်းစွမ်းတမံ ပြုလုပ်အားထုတ်ပြီးတော့နေ။
အဲသလို အနေကောင်းရင် အသေကောင်း
ပြီ။ နားလည်ပြီနော်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ တရား
အားထုတ်တယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတို့ ပရိ
သတ် အပေါင်း သူတော်ကောင်းများ ဘာ
လုပ်နေသလဲဆိုရင် အနေကောင်းအောင်

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၃၅

ကြိုးစားနေတာ။

(တင်ပါဘုရား)

သဘောပေါက်ပြီ မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာကောင်းအောင်လဲဆိုရင် အသေ
ကောင်းအောင်နော်။ အေး...အနေမကောင်း
ရင် အသေမကောင်း။ ဒါလေးတော့ မမေ့
စေချင်ဘူး။ ရင်ထဲမှာ စွဲထားစေချင်တယ်။
နှလုံးသွင်းထားစေချင်တယ်။ ကျောက်ထက်
မှာရေးတဲ့စာကဲ့သို့ ဖြစ်သွားစေချင်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

သူ့ကိုပေါင်းလို့ အလောင်းသင်္ချေ

ကျုပ်တို့ ဒကာ,ဒကာမတွေက တရား
တော့ နာပါရဲ့။ သံပုံထက်မှာရေးတဲ့စာလို၊
ဖွဲ့ခွဲပေါ်မှာရေးတဲ့စာလို တရားတွေတော့
နာပါရဲ့။ တော်တော်ကြာရင် အင်း ပျောက်

၃၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သွားပြီ။ မနက်ပိုင်းကဟောတဲ့တရား ဒီနေ့
နေ့လယ်ပိုင်း ပြန်မေးကြည့် ပျောက်သွား
ပြီ။ ဟို...ဟာ...အင်...အဲ...နဲ့ နေမှာ
ဟုတ်လား။ အင်း...အဲဒါ ဘာမကောင်းလို့
တဲ့လဲ။

(သတိမကောင်းလို့ပါဘုရား)

အင်း မှတ်ဉာဏ်မကောင်းလို့ပေါ့။
ဟုတ်ကဲ့လား။ မေ့တတ်တယ်။ အဲဒါ
ကြောင့် တရားမရနိုင်ကြသေးတာပေါ့။
မှတ်ဉာဏ်ကောင်းရင်တော့ ဒီလောက်ထိ
ပင်ပင်ပန်းပန်း အားထုတ်စရာ မလိုပါဘူး။
ကိစ္စပြီးတာ ကြာလှပြီ။ ဒီလိုမှတ်ဉာဏ်
မကောင်းလို့ ကြာနေတာ။ ဘယ်လောက်
ကြာဦးမှာတဲ့။

(မပြောတတ်ပါဘုရား)

သတိထားပေါ့။ ဟုတ်ကဲ့လား။ အေး
အေးအေး...ကိုယ့်အမှတ် ကိုယ်တော့ ဆောင်
ထားကြပေါ့ နော။ အင်း...မိမိသန္တာန်မှာ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၃၇

တရားဓာတ် မကိန်းဘူးဆိုရင် ပရိသတ်
အပေါင်း သူတော်ကောင်းများ သံသရာ
လမ်းတစ်လျှောက် ဘာဖြစ်တတ်တယ်။

(ဆင်းရဲတတ်ပါတယ်ဘုရား)

အင်း...ဒုက္ခပေါင်း မြောက်မြားစွာ
တွေ့ရမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ။ ဟုတ်လား။
ဘယ်သူခိုင်းတာကို လုပ်ရင်တဲ့လဲ။

(တဏှာခိုင်းတာကိုပါဘုရား)

တဏှာခိုင်းတာလုပ်ရင် ကြာပြီမဟုတ်
လား။ ဘာခိုင်းတာလုပ်ရင် သံသရာရှည်
မယ်။

(တဏှာခိုင်းတာလုပ်ရင်ပါဘုရား)

အဲဒါကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက ဘယ်သူခိုင်းတိုင်း မလုပ်နဲ့တဲ့လဲ။

(တဏှာခိုင်းတိုင်း မလုပ်နဲ့ပါဘုရား)

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရင် တဏှာရဲ့
ကျေးကျွန်မဖြစ်စေနဲ့လို့ မှာတာမဟုတ်လား။

၃၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တစ်နည်းအားဖြင့် သူ့ကျွန်မခံနဲ့၊ သူ့ကျွန်
မဖြစ်စေနဲ့လို့ ပြောတာ။ ဟုတ်လား။ ဘုရား
ရှင်က မှာတာနော်။ ဘယ်သူ့ကို မှာသလဲ
ဆိုရင်တော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
ဟာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မြတ်မှာ တရား
ဟောစဉ်တုန်းကပေါ့။ ညနေ ညောင်စောင်း
လေး လေပြည်လေညင်းလေးတွေကလဲ
တိုက်ခတ်ပြီး အေးချမ်းတဲ့အချိန်ပေါ့။
လူတွေအမောဖြေတဲ့အချိန် တရားနဲ့ အမော
ဖြေတဲ့အချိန်ပေါ့။ လောကီကိစ္စတွေ များ
များလုပ်ပြီးတော့ တစ်နေ့တာ ပင်ပန်း
နွမ်းနယ်တဲ့ အချိန်လေးကို ညနေဘက်ကျ
တော့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်တဲ့ အာရုံလေးကို
ဘုရားရှင်ဟောတော်မူတဲ့တရားကို နာကြား
ခြင်းဖြင့် ဖြေသိမ့်ကြတယ် ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘယ်ကျောင်းတော်မှာတဲ့လဲ။

(ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာပါဘုရား)

ဇေတဝန်ကျောင်းမှာနော်။ ဒီကော့
 ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဓမ္မသန
 ပလ္လင်ပေါ်ထက်ဝယ် ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်
 သော အမူအယာကိုဆောင်ပြီး သကာလ
 လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါပေါင်းများစွာတို့ကို
 ကုသိုလ်တရားတွေ မြောက်မြားစွာရစေလို
 တဲ့ ဆန္ဒဖြင့် ဘာတရားယောပါလိမ့်။

(သူ့ကျွန်မခံ ပဲဃ်တော်လှန်တရားပါ
 ဘုရား)

ဟုတ်တယ်။ သူ့ကျွန်မခံနဲ့ဆိုတဲ့ တရား
 ကို ဟောတာနော်။ ဘာကျွန်မခံနဲ့တဲ့လဲ။

(သူ့ကျွန်မခံနဲ့ပါဘုရား)

သူ့ကျွန်မခံနဲ့ဆိုတဲ့ တရားကို ဟောပါ
 တယ်။ အဲဒီပရိသတ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ
 တွေကိုလဲ ဘုရားရှင်က “ဘိက္ခဝေ-ငါ၏
 ချစ်သား ရဟန်းတော်များတို့၊ ဘိက္ခဝေ-
 ချစ်သား၊ ချစ်သမီးတို့၊ တုံမှေ-သင်ချစ်သား၊
 ချစ်သမီးတို့သည်၊ အယံကာယော-တစ်လံ

၄၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

မျှလောက်ဖြစ်တဲ့ ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ။
 သန္ဓေ သံဝဇ္ဇမာနော-အမြဲမပြတ် ခန္ဓာ
 ကိုယ်ထဲမှာ တည်နေလျက်ရှိသော၊ ခဏ
 ခဏဝင်လာလျက်ရှိသော၊ တဏှာ ဒသော-
 တဏှာတည်းဟူသော ကျေးကျွန်ကို၊ သိန္ဒ
 ထ-ဖြတ်ကြကုန်လော့”

ချစ်သားတို့၊ ချစ်သမီးတို့-သံသရာ
 ကမ္ဘာလဆန်းတစ်ရက်က ငါဘုရားရှေ့
 မှောက်မှာ သင်တို့တရားနာရန် ရောက်လာ
 တဲ့ အချိန်ထိ နှလုံးသားထဲမှာ အမြဲမပြတ်
 ဝင်လာလာနေတဲ့ တဏှာတဲ့ ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာတဲ့လဲ ပရိသတ်။

(တဏှာပါဘုရား)

တရားကိုယ်ပြောလိုက်လို့ရှိရင် ရိုးရိုး
 လေး ပြောလိုက်လို့ရှိရင် “လောဘ”တဲ့
 နော်။ ဘာတဲ့လဲ။

(လောဘပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၄၁

အဲဒီ လောဘဆိုတဲ့တရားကို ဘာလုပ်
ခိုင်းသလဲဆိုရင် ပယ်ကြလို့ မိန့်ပါတယ်။
ဘယ်လိုမိန့်သတဲ့လဲ။

(ပယ်ကြလို့ မိန့်ပါတယ်ဘုရား)

ဘယ်သူ့ကိုတဲ့လဲ။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

လောဘဆိုတဲ့ တဏှာကို ပယ်ကြ
ဟုတ်လား။ သူ့ကို မပေါင်းကြနဲ့တဲ့နော်။
“သူ့ကိုပေါင်းတော့မှားတယ်ကွယ်၊ အပေါင်း
မှားတော့ လည်ရတယ်” ဒီလိုပြောတယ်
နော်။

(တင်ပါဘုရား)

လည်ရတယ်ဆိုတာက သုံးဆယ့်တစ်
ဘုံမှာ ကျင်လည်ရတာကို ပြောတာ။ ၃၁
ဘုံဆိုတာ အပါယ်လေးဘုံ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်
ပြည် ခြောက်ထပ်နဲ့ ဗြဟ္မာဘုံ ၂၀ ပေါင်း
လိုက်တော့ ၃၁ ဘုံနော်။ အပါယ်လေးဘုံ
ဆိုတာက ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူ

၄၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ရကာယ်ဆိုတဲ့ ဘုံလေးမျိုး။ ကောင်းရဲ့
လား။

(မကောင်းပါဘုရား)

ကြောက်စရာကြီးနော်။ လူ့ဘုံ၊ နတ်
ပြည် ခြောက်ထပ်ကို ကာမသုဂတိ (၇)ဘုံ
လို့ ခေါ်တယ်။ သုဂတိဘုံလို့ ပြောတာ
မှန်ပေမဲ့ အို နာ သေ မွဲ ကွဲ လွတ်ရဲ့လား။

(မလွတ်ပါဘုရား)

အို နာ သေ မွဲ ကွဲ ဆိုးကျိုးတရားတွေ
ရှိတော့ ကောင်းရဲ့လား။

(မကောင်းပါဘုရား)

ဗြဟ္မာဘုံလဲ မသေရဘူးလား။

(သေရပါတယ်ဘုရား)

သေပြီးရင်းသေ၊ အထပ်ထပ်သေနေခဲ့ရ
တဲ့ ဘဝတွေဟာ အနည်းလား၊ အများကြီး
လား။

(အများကြီးပါဘုရား)

ဒီလို ကမ္ဘာလဆန်း တစ်ရက်နေ့ကနေ
ဒီကနေ့ထိတိုင်တိုင် အိုပြီးရင်းအို၊ နာပြီးရင်း
နာ၊ သေပြီးရင်းသေနဲ့ နေလာခဲ့ရတာတွေ
ဟာ ဘယ်သူ့ရဲ့ လက်ချက်ကြောင့်တဲ့လဲ။

(တဏှာရဲ့ လက်ချက်ကြောင့်ပါဘုရား)

တဏှာကို ခင်တွယ်နေခဲ့ကြလို့ မဟုတ်
လား။ တစ်နည်းအားဖြင့် တဏှာနဲ့ပဲ ပေါင်း
သင်း နေထိုင်လာခဲ့ကြလို့မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘယ်သူ့ကို ပေါင်းနေခဲ့ကြလို့တဲ့လဲ။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

တဏှာအလို-အိုသည်မရှိ

ဒီတော့ ဘုရားရှင်က “သူ့ကိုပေါင်း
တော့ မှန်တယ်ကွယ်၊ အပေါင်းမှန်တော့
စံရတယ်” ဒီလိုဆိုတယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘယ်သူ့ကို ပေါင်းရမလဲဆိုရင် “အလောဘ” တဲ့ ဟုတ်လား။ အလောဘဆိုတာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေလုပ်တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တရားလေးတွေကို ဆိုလိုတာ။ လိုချင်တပ်မက်မှုမရှိတဲ့ စိတ်ကိုဆိုလိုတာ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တရားလေးတွေဆိုတာ ဒါနလုပ်ချင်တာ၊ သီလတွေ စောင့်ထိန်းချင်တာ၊ ဘာဝနာလို့ခေါ်တဲ့ သမထ၊ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားလေးတွေကို အားထုတ်ချင်နေတာ။ ဒီလိုကုသိုလ်ကောင်းမှုလေးတွေ ပြုလုပ်လိုတဲ့ စိတ်အာရုံတွေပေါ်မှာ ဘုံဘဝတွေပေါ်မှာ မတောင့်တ မလိုချင်တတ်တဲ့ အလောဘတရားကို ဆိုတာ ဟုတ်ကဲ့လား။

(တင်ပါဘုရား)

အလောဘစိတ်ဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ တဏှာစိတ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါ့မလား။

(မဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၄၅

ဒါဆိုရင် ဘုရားရှင်က ဘာကို ပယ်
ခိုင်းတယ်။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

ဘယ်သူ့ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်အောင်
တဲ့လဲ။

(တဏှာကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်အောင်ပါ
ဘုရား)

ဘုရားရှင်က တဏှာ၏ ကျွန်အဖြစ်မှ
လွတ်အောင် ကြိုးစားကြကွယ်တို့...တဲ့။
တကယ်လို့ မကြိုးစားကြပါဘဲနဲ့ တဏှာ
ခိုင်းတာကိုပဲ လုပ်နေကြမယ်ဆိုရင်တော့
ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်
ကောင်းများ တဏှာဆိုတော့ “ကာမ
တဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ” ရယ်
လို့လဲ ခွဲခြားထားတော့ ကျယ်သွားပြီနော။
ဒီထက်တစ်ခါ ရူပတဏှာ၊ သဒ္ဓတဏှာ၊
ဂန္ဓတဏှာ၊ ရသတဏှာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ၊
ဓမ္မတဏှာရယ်လို့လဲ ရှိလေတော့ ပိုကျယ်

၄၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သွားပြန်ပြီ။ ဟုတ်လား။ ဒီထက်ပြောရင်
 တစ်ထောင့်ငါးရာတည်းဟူသော ကိလေ
 သာတရားတို့သည် တဏှာ၏ လက်ချက်
 တွေပဲ။ တစ်ထောင့်ငါးရာနော။ တစ်ကိုယ်
 လုံးမှာ နေလို့မရ၊ ထိုင်လို့မရ၊ အိပ်လို့မရ၊
 စားလို့မရပါဘဲနဲ့ လူးလိမ့်ပြီး ခံနေခဲ့ရတာ
 တွေဟာ ဘယ်သူရဲ့လက်ချက်တွေတဲ့လဲ။

(တဏှာရဲ့လက်ချက်ပါဘုရား)

နားလည်ပြီမဟုတ်လား။ သောကတွေ
 ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး သကာလ ခဏခဏ ငိုကြွေး
 စေတဲ့ အကြောင်းရင်းမူလဟာ တဏှာကို
 ခင်မင် ပေါင်းသင်းလာနေခဲ့လို့မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

သားကိုအကြောင်းပြုပြီး ပူဆွေး ငို
 ကြွေးရတာဟာလဲ တဏှာ၏လက်ချက်နော်။
 သားကွဲ့၊ မယားကွဲ့၊ ဆွေကွဲ့၊ မျိုးကွဲ့တွေ
 အမျိုးမျိုးကွဲ့ကွာပြီး သကာလ သုသာန်ထဲ
 မှာ သွားပြီးတော့ ပူဆွေးငိုကြွေးနေကြရတာ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၄၇

ဟာလဲ တဏှာကခိုင်းတာ ပရိသတ် နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပျက်စီးစေလောက်
အောင်ထိ ခိုင်းတတ်တာဟာလဲ ဘယ်သူ
တဲ့လဲ။

(တဏှာပါဘုရား)

တဏှာတဲ့ ဟုတ်ပြီလား။ အရှင်သခင်
ကြီးနော်။ ဘုန်းကြီးတို့ကို၊ ဒကာ၊ဒကာမ
တို့ကို ခိုင်းလာခဲ့တာ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

တဏှာဟာ ဘယ်လောက် ကြောက်
စရာကောင်းသလဲဆိုတာ ဒကာ၊ဒကာမ
တွေ...။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ
အလောင်းတော်ဖြစ်ခဲ့စဉ်တုန်းက တစ်ဘဝ
မှာ အနားမှာရှိတဲ့ သူ့ရဲ့အခိုင်းအစေ တစ်
ယောက်ကို ပညာသင်ပေးတယ်။ မတတ်ရှာ
ဘူး။ မတတ်ပေမယ့် သူကလဲ သိပ်တုတ်
ချင်တော့ အနားမှာ ခေါ်ထားတယ်။ ပြီး

၄၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တော့...အေးကွ မင်းနားထောင်၊ မင်းဟာ
 ငါ့အမေကို မွေးစား ပြုစု။ အစစအရာရာ
 လိုလေသေးမရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေး။ ငါ
 အမေဟာ အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်ပြီ။ မင်း
 အစစအရာရာ ပြုစုလုပ်ကျွေးကွာ။ ပြီးတော့
 မင်းတွေကြုံရတာမှန်သမျှ ငါ့ကိုပြန်ပြောပြ
 ရမယ်။ လာပြောရမယ်။ ဒီလိုသင်ထား
 တယ် ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘုရားအလောင်းတော်ကလေး ဒီလို
 သင်ထားတော့ သူတော်ကောင်းတို့ရေ၊
 အမျိုးသားလေးက (၁၅)နှစ်အရွယ်၊ အဘွား
 ကြီးက ရှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်ပေမယ့် ပြု
 ပြင်ဖန်များလာခဲ့တဲ့အခါကျတော့ စိတ်က
 တံစ်မျိုးပေါက်လာတယ်။ ဟုတ်လား။ ဘာ
 စိတ်ပေါက်လာတာတဲ့လဲ။

(... ..)

အေး...အဲဒီစိတ်ပေါက်လာတယ်။

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၄၉

ကြောက်စရာကောင်းတယ်နော။ ကြောက်
စရာကောင်းတယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား။ ဒီတော့
၁၅ နှစ်သားအရွယ်လေးနဲ့ အသက် ရှစ်
ဆယ်ကျော်အဘွားကြီး ဟုတ်လား။ ဪ
လောကကြီးမှာ ဒီတဏှာဟာ ကြောက်စရာ
ကောင်းလိုက်တာ။ ဘုန်းကြီး ဟိုရန်ကုန်က
ပြန်လာတုန်းက သတင်းစာတစ်စောင်မှာ
ဖတ်လိုက်ရတယ်။ နိုင်ငံခြားသတင်းစာ
တစ်ခုမှာ သြစတြေးလျနိုင်ငံမှာ အမျိုးသမီး
က ၉၂ နှစ်၊ အမျိုးသားက ၃၂ နှစ်တဲ့။
လက်ထပ်ကြတယ်။ ဟာ...သတင်းစာထဲ
မှာတွေ့တော့ ဪ...ဘုန်းကြီးက အားရ
ပါးရ ရယ်ချလိုက်တယ်။ ဪ...ဘယ်သူ
မှာ မျက်စိမပါ။

(တဏှာမှာပါဘုရား)

ဘယ်သူနဲ့ပေါင်းလာတဲ့ တဏှာတဲ့လဲ
ဆိုရင် အဝိဇ္ဇာနဲ့ပေါင်းထားသော တဏှာ။
ဒါဆိုရင် ဘုရားအလောင်းတော် အမေနဲ့
အဲဒီသူငယ်လေးနဲ့ ပြောကြ ဆိုကြတော့

၅၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သူငယ်လေးက ပြောတယ်။ အမေနဲ့ ကျွန်
တော့်ကြားမှာ သားရှိတယ်။ သားသိရင်
ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတော့ အို...အဲဒါ ကိစ္စ
မရှိပါဘူး။ သားအိပ်နေတဲ့အချိန်မှာ ငါ
သူ့ကိုသတ်မယ်။ ဒါမှ မင်းနဲ့ငါ ပျော်ပျော်
ကြီးနေလို့ရမှာ။ ဒီလိုပြောတယ်နော်။ ကြည့်
စမ်းပါဦး။ သားကိုတောင် သေကြောင်းကြံ
တယ်။ ကြည့်စမ်း...ကြည့်စမ်း။ ဘယ်သူ
ရဲ့ သတ္တိတဲ့လဲ။

(အဝိဇ္ဇာတဏှာရဲ့ သတ္တိပါဘုရား)

ခိုင်းပုံ ပရိသတ်တွေ။ သားကို တပည့်
က အကုန်လုံးပြောပြတယ်။ ဆရာအမေ
ကြီးက ဒီလိုပြောပါတယ်ဆိုတော့ အေးကွာ၊
ဟုတ်ပြီဆိုပြီး အိပ်ချင်ယောင် ဆောင်နေ
တယ်တဲ့။ အိပ်ချင်ယောင် ဆောင်တယ်
ဆိုတာက ခုတင်မှာ ငှက်ပျောတုံးကြီး တစ်
တုံးကို စောင်ခြုံသိပ်ထားပြီး သားက ဘေး
က ချောင်းနေတာတဲ့။ အဘွားကြီးက မျက်စိ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၅၁

လဲ မမြင်ဘူး။ မမြင်လို့ သွားလာလို့ရ
အောင် တန်းလုပ်ပေးထားရတာကိုး။ ဒီတော့
အမေကြီးက ဓားတစ်ချောင်းကိုင့်ပြီး ဝါး
တန်းကလျှောက်ပြီးသွားတယ်တဲ့။ ပြီးတော့
သူ့သားအမှတ်နဲ့ ခုတ်လိုက်တာ သား
မဟုတ်ဘဲ ငှက်ပျောတုံးဖြစ်နေတယ်။ ဘာ
အာရုံနဲ့ ခုတ်တာတဲ့လဲ။

(တဏှာအာရုံနဲ့ပါဘုရား)

ကာမအာရုံနဲ့နော။ ကာမဂုဏ်အာရုံ
ဆိုတာ ကြောက်စရာ သိပ်ပြီးတော့ ကောင်း
တယ်။ လူကြီးလူငယ်ဆိုတာ မရှိဘူး ပရိ
သတ်။ ဒီ ဝိပဿနာတရား ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
မကိန်းသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ပရိသတ်
တို့ရေ ပျော်စရာကြီးလား၊ ကြောက်စရာ
ကြီးလား။

(ကြောက်စရာကြီးပါဘုရား)

ဒီအာရုံက လောကပုထုဇဉ်သန္တာန်ထဲ
မှာ အပြည့်ရှိတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

၅၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

မရှိဘူးလား။

(ရှိပါတယ်ဘုရား)

ဘာမကိန်းသေးရင်

(တရားမကိန်းသေးရင်ပါဘုရား)

တရားမကိန်းသေးလို့ရှိရင် ဒီအာရုံတွေ
များများရှိတယ်။ ဒီတော့ သူ့သားကိုလည်း
သတ်လိုက်ပေမဲ့ သူ့သားက မသေဘူး။
ဘာကြီးလဲဆိုရင် ငှက်ပျောတုံးကြီးဆိုတော့
သတိရလာတယ်။ ငါမှားပါပေါ့လားဆိုပြီး
တော့ ထိုင်ချလိုက်တာနဲ့ ရင်ကွဲနာကျပြီး
တော့ အဲဒီနေရာမှာ ပွဲချင်းပြီး သေပါတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ကြည့်စမ်း...ငါမှားပါပေါ့လားဆိုပြီး
ငှက်ပျောတုံးမှန်းသိတော့မှ မှားမှန်းသိတာ။
သားက အော်လိုက်တော့ သားအသံကြား
တော့မှ ငါ ငါ့သားကို ပြစ်မှားမိပြီဆိုပြီး
ငါ့သားသေပြီထင်ပါရဲ့ဆိုပြီးတော့မှ ဒိုင်းဆို
သတိမေ့ပြီး သေပါရော။ ဟုတ်ကဲ့လား

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၅၃

ပရိသတ်။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘယ်သူခိုင်းတာ
မလုပ်နဲ့တဲ့လဲ။

(တဏှာခိုင်းတာ မလုပ်နဲ့ပါဘုရား)

မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက် မကိုက်ပါ

တဏှာက ဘယ်သူနဲ့တူသလဲဆိုရင်
အရှင်သခင်နဲ့တူတယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား။ ဘယ်
တုံးကများ သူခိုင်းတာ လုပ်လာခဲ့သလဲ
ဆိုရင် “အနမတဂ္ဂေါယံ ဘိက္ခဝေ သံသ
ရောတိ၊ ပုဗ္ဗာဂ္ဂေါတိ န ပညာယတိ အဝိဇ္ဇာ
နီဝရဏဏံ တဏှာ သံယောဇနာနံ သန္တာ
ဝိဇ္ဇာ သံသရိတိယံ”တဲ့။ အနမတဂ္ဂသုတ်
ထဲမှာ ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူ ပရိသတ်။

(အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာပါဘုရား)

အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာတဲ့။ နီဝရဏတရား
လေ ပိတ်ဆို့တတ်တယ်နော်။ မဂ်ဉာဏ်
ဖိုလ်ဉာဏ်ကို တားမြစ်တတ်တဲ့ အကုသိုလ်

၅၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

စိတ်နော်။ ဒီအကုသိုလ်တရားမှန်သမျှတွေ
ကို ဘုရားရှင်က ဘာလုပ်ရမယ်လို့ မိန့်ပါ
လိမ့်။

(ဖယ်ရမယ်လို့ မိန့်ပါတယ်ဘုရား)

ပြင်းထန်လွန်းလို့နော်။ အာရုံတွေ အလွန်
တရာ ကြောက်စရာကောင်းလွန်းလို့ ဒီအာရုံ
မှန်သမျှတွေကို ဘာလုပ်ခိုင်းတယ် ပရိသတ်။

(ပယ်ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)

ပယ်ကြကွယ်တို့တဲ့။ အဆိပ်တွေလို့
ပြောတယ်။ ဘယ်လိုပြောတယ်တဲ့လဲ။

(အဆိပ်တွေပါဘုရား)

အဆိပ်တွေဆိုတော့ တွေ့ထိမိရင် အဆိပ်
တက်တာပေါ့ ဟုတ်လား။ နားလည်တယ်
နော်။ အဲဒီ ကာမဂုဏ်အာရုံနောက်ကို လိုက်
စားမိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှတွေဟာ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ ဆင်းရဲမှာလား၊ ချမ်းသာမှာ
လား။

(ဆင်းရဲမှာပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၅၅

ဆင်းရဲတယ်။ ဘုရားက ဘယ်လောက်
ပြောပြခဲ့သလဲဆိုရင် ဥပမာအားဖြင့် ခွေး
ပိန်မလေးဟာ အရိုးကိုကိုက်နေတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

သင်ရည်လေးထွက်တာကိုပင် သူက
အသားထွက်နိုးနိုး ထွက်နိုးနိုးနဲ့။ အသားက
ထွက်မလာဘိသကဲ့သို့တဲ့။ ပြီးတော့ မြက်
မီးရှူးကြီးကဲ့သို့တဲ့။ ကာမဂုဏ်အာရုံဟာလေ
မြက်မီးပုံကြီး တစ်ပုံကဲ့သို့ မြက်ခြောက်တွေ
စုထားတယ်။ မီးရှို့တော့ ခဏလေးနဲ့
လောင်ကျွမ်းသွားတယ် ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

မလောင်ဘူးလား။

(လောင်ပါတယ်ဘုရား)

အဲဒီအတိုင်းပါပဲတဲ့။ အနှစ်သာရ ရှိ
သလား။

(မရှိပါဘုရား)

၅၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဟုတ်သလိုလိုနဲ့၊ ချမ်းသာနိုးနိုးနဲ့ လော
ဘအာရုံ၊ ဒေါသအာရုံ၊ မောဟအာရုံ ဒီ
အာရုံတရားတွေကို လိုက်စားပြီး၊ လိုက်စား
မိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှတို့သည် ချမ်းသာရမှာ
လား၊ ဆင်းရဲရမှာလား။

(ဆင်းရဲမှာပါဘုရား)

ပြီးတော့ ကျီးကန်းတစ်ကောင်ဟာ
အသားတုံးလေးကို ကိုက်ပြီး သကာလ
ပျော်စရာကြီးပဲ ပျော်စရာကြီးပဲလို့ ပြောပြီး
တော့ အာအာ...လို့ အော်သွားရှာတယ်။
ပတ်ဝန်းကျင်ကျီးတွေကကြားတော့ ဟာ
ဒီကောင် အစာရသွားပြီ၊ ကဲ...လိုက်ကြ၊
ကိုက်ကြ။ ဝိုင်းပြီး ဟိုကလိုက်ဆိတ်၊ ဒီက
လိုက်ဆိတ်နဲ့ ဆိတ်ဖန်များတော့ မနာဘူး
လား။

(နာပါတယ်ဘုရား)

နာတော့ ပါးစပ်ထဲက ဘာပြုတ်ကျ
တယ်။

(အသားပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၅၇

အသားတုံး ပြုတ်ကျအောင်ထိ အကိုက်
ခံရတာဟာ ဒီသားတစ်ကိုလိုချင်တဲ့ တဏှာ
ကြောင့် မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

သားတစ်ပြုတ်ကျတော့ ကိုယ်ကြသေး
ရဲ့လား။

(မကိုက်ကြတော့ပါဘုရား)

ဒီတော့ ဒီသားတစ်တည်းဟူသော
ကာမဂုဏ်အာရုံဟာ ဆင်းရဲစေသလား၊
ချမ်းသာစေသလား။

(ဆင်းရဲစေပါတယ်ဘုရား)

အသားတုံးရတော့ ကောင်းနိုးနိုးနဲ့
တကယ်ကောင်းရဲ့လား။

(မကောင်းပါဘုရား)

ဒါပေမဲ့ အသားတုံးကို လိုချင်တာဟာ
ဘာရဲ့စွမ်းရည်သတ္တိတဲ့လဲ။

(တဏှာရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိပါဘုရား)

၅၈

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

နယ်ချဲ့တော်လှန် ဓမ္မဉာဏ်

တဏှာရဲ့စွမ်းရည်သတ္တိနော်။ ကဲ...
ကြည့်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဘုရားရှင် ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးက တဏှာတရားသည် အလွန်
တရာမှ ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ အဲဒီ
တဏှာတရားက မျက်စိလှည့်ပေးတဲ့
အတွက်ကြောင့် ပုထုဇဉ်မှန်သမျှ အနန္တတို့
သည် အပါယ်လေးဘုံကို ရောက်ကြရပါ
သည်တဲ့။

(တင်ပါဘုရား)

ဘယ်ကိုရောက်ရတာတဲ့လဲ။

(အပါယ်လေးဘုံကိုပါဘုရား)

တကယ်လို့ အပါယ်လေးဘုံ ရောက်ရ
ပြန်တော့လဲ သောကတွေ ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး
သကာလ ပရိဒေဝမီးတွေ မလောင်ရဘူး
လား။

(လောင်ရပါတယ်ဘုရား)

သားကိုအကြောင်းပြုပြီးတော့ ငိုခဲ့ရတဲ့
မျက်ရည်တွေ၊ ဒကာမကြီးတွေကလည်းပဲ
ဒကာကြီးတွေကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ငို
ခဲ့ရတဲ့ မျက်ရည်တွေဟာ အနည်းလား၊
အများကြီးလား။

(အများကြီးပါဘုရား)

ဒကာကြီးတွေကလည်းပဲ ဒကာမကြီး
တွေအပေါ်မှာ တပ်မက်နှစ်သက်မှုအာရုံ
ကြောင့် ခင်တွယ်ပြီး ကျနေရတဲ့ မျက်ရည်
တွေသည် နည်းနည်းလား၊ အများကြီးလား။

(အများကြီးပါဘုရား)

စဉ်းစားလိုက်စမ်း၊ အများကြီးပဲ။ ရေ
တွက်လို့ မကုန်နိုင်လောက်အောင်ထိ များ
ပြားခဲ့တာဟာ ဘယ်သူ့ရဲ့ စွမ်းအားသတ္တိ
တဲ့လဲ။

(တဏှာရဲ့စွမ်းအားသတ္တိပါဘုရား)

ဘုရားရှင်က တဏှာကိုတော်လှန်ကြ၊
ဒီလိုပြောတယ်။ ဟုတ်လား။ မင်းတို့

၆၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တဏှာလက်မှာ ကျွန်မခံကြနဲ့ဟဲ့လို့ ဘုရား
ရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောဖော်ညွှန်ပြနေ
တဲ့ အခါကာလမှာ မင်းကြီးရဲ့သမီးတော်
သုမေဓာလေးလည်း ပါနေတယ်။ ရံရွှေ
တော် ငါးရာတို့ဖြင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး တရား
လာနာတော့ ဘယ်အရွယ်လဲဆိုရင် (၁၆)
နှစ် အရွယ်နော်။ ရံရွှေတော်ငါးရာတို့ဖြင့်
ပျော်ပျော်ပါးပါး တရားလာနာတော့ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘယ်သူ့
ကို တော်လှန်ခိုင်းပြီ။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

တဏှာကိုတော်လှန်ဖို့ ခိုင်းတယ်နော်။
ဒီတဏှာကို တွေ့ပြီဆိုရင် ရပ်မနေကြနဲ့။
သူ့ခိုင်းတာလဲ မလုပ်ကြနဲ့။ သတိတရားနဲ့
ရှုမှတ်ခြင်းဖြင့် သူ့ကိုတော်လှန်ကြလို့ မခိုင်း
ဘူးလား။

(ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)

ခိုင်းတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီး ဟောတဲ့အသံရယ်၊ သုမေဓာမင်းသမီး

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၆၁

လေးရဲ့ သန္တာန်မှာရှိတဲ့ နှလုံးသားတည်း
ဟူသော စိတ်အစဉ်လေးရယ် နှစ်ခု တိုက်
ဆိုင်တယ်နော်။ တိုက်ဆိုင်တဲ့အခါကျတော့
မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အသံ
တော်က အင်္ဂါရှစ်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံနေတယ်။
အသံတော်ဟာလဲ သာယာကြည်လင်၊ တရား
ကလဲ အနှစ်၊ နာတဲ့နားကလဲ အသစ်နဲ့တွေ့
တော့ အနှစ်သာရတရားပြည့်တဲ့ အာရုံလေး
ကို စိတ်ထဲမှာထုံလို့။ ဪ...မြတ်စွာ
ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “သူ့ကျွန်
မခံနဲ့၊ သူ့ကျွန်မခံနဲ့” ဆိုပါလား။ တဏှာက
ခိုင်းသမျှတွေကို လုပ်လာခဲ့ကြတာ ဆိုပါ
လား။ တဏှာခိုင်းသမျှ လုပ်လာခဲ့လို့
အပါယ်လေးဘုံ စတဲ့ ခန္ဓာအထပ်ထပ် ရနေ
ကြတာဆိုပါလား။ အို နာ သေတွေ ရနေ
ကြတာဆိုပါလား။ ဟော...မြတ်စွာဘုရား
ရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပွင့်တော်မူတဲ့
သာသနာမှာ လူဖြစ်ဖို့ဆိုတာ ခက်ခဲတယ်။
နန်းတော်မှာ ငါဟာ ဘုရင်ရဲ့သမီးတော်

၆၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

လေး ဖြစ်တယ်။ ရှိစေတော့။ ဝတ်ကြောင်
ပုဆိုး ကောင်းကျိုးမပေးနိုင်ဘူး။ ငါ တော်
လှန်မယ်။ စိတ်ထဲမှာလေ။ ဟော...ဘာကို
တော်လှန်မယ်တဲ့။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

တော်လှန်ဖို့စိတ်မွေးလိုက်တယ် ပရိ
သတ်။ တော်လှန်ရေးသမားနော်။ ဘာကို
တော်လှန်မှာတုံး။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

မှော်ရုံတောမှ လွတ်ရုန်းတော်လှန်

အေး...လောဘအာရုံကို တော်လှန်
မယ်။ ဒေါသကိုတော်လှန်မယ်။ မောဟကို
တော်လှန်မယ်။ ဘဝသံသရာမှာ ခန္ဓာကိုယ်
ကို ရစေတဲ့ အကြောင်းတရားမှန်သမျှ သမု
ဒယသစ္စာမှန်သမျှကို တော်လှန်မယ်။ ရှင်း
တယ်မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၆၃

အဲဒီတော့ တရားနာပြီး ပြန်သွားပင်
ငြားသော်လည်း ဒကာ၊ဒကာမတွေ စိတ်ထဲ
မှာ ဘယ်အာရုံက မလွတ်နိုင်။

(တရားအာရုံကပါဘုရား)

တရားအာရုံက မထွက်နိုင်ဘူးတဲ့။ နန်း
တော်ကိုသာ ပြန်လာရတယ်။ စိတ်ထဲမှာ
ခေါင်းကလေးညိတ်ပြီးတော့ ဘုရားရှင်ဟော
တဲ့ တရားတွေ မှန်လိုက်တာ၊ မှန်လိုက်တာ။
ငါ့ခန္ဓာမှာရှိတဲ့ တရားတွေကို ဟောတာပဲ။
အင်း...တဏှာအာရုံ လိုက်စားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ
ဟာ သားတစ်ကို ချီသွားသလိုဆိုပါလား။
အရိုးကိုကိုက်နေတဲ့ ခွေးပိန်လေးလို့ ဆိုပါ
လား။ ဟုတ်လိုက်တာ ရှုပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊
ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတည်းဟူသော
အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့အပေါ်မှာ
ငါ အမြစ်တွယ်တာ ကပ်ငြိပြီးတော့နေတာ
ဖြင့် ခွေးပိန်မနဲ့တူတဲ့ ငါပါလား...လို့ ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လိုထင်နေတယ်။

(ခွေးပိန်မလေးလို့ပါဘုရား)

၆၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အင်း...အရိုးကိုက်နေတဲ့ ခွေးပိန်မ
လေးလို့ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချပြီးမြင်နေတာ။
နော်...ဘယ်လိုမြင်နေတာ။

(နှိမ့်ချပြီး မြင်နေပါတယ်ဘုရား)

နှိမ့်ချထားတာ ဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့
ဒကာ၊ဒကာမတွေများ နှိမ့်ချဖို့ အိပ်မက်
မက်ဖူးရဲ့လား။

(... ..)

အိပ်မက်ပြောတာ။ ခွေးနဲ့တူလိုက်တာ။
ခွေးက အရိုးကို ကိုက်ဝါးနေသလိုပဲလို့
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်များ ဒီလိုများ တွေးဖူးကြ
ရဲ့လားနော်။

(... ..)

တွေးဖူးကြသလား။

(... ..)

မတွေးဖူးပါဘူး...ဟုတ်လား။ ဟော
ဟိုမှာ တွေးနေတာက ဘုရင်ရဲ့သမီးတော်
နော်။ အသက်က ၁၆ နှစ်သမီးလေး။

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၆၅

ဘုရင်ရဲ့နန်းတော်မှာ ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့
ရံရွှေတော်မြောက်မြားစွာနဲ့ ပျော်စရာတွေနဲ့
ပြည့်လျှံနေတဲ့ အမျိုးသမီးလေး။ ဒီနေ့
ဘယ်သူ့အကြောင်း သိလာပြီ။

(တဏှာအကြောင်းကိုပါဘုရား)

လောဘတဏှာအကြောင်းကို သိလာ
တယ်။ ဒီတော့ နန်းတော်လဲရောက်ရော
ဖေမည်းတော်အနားကိုကပ်၊ မယ်တော်ကြီး
ရဲ့ အနားကိုကပ်ပြီးတော့ အလယ်မှာ သွား
ထိုင်တယ်။ စိတ်ထဲမှာ အာရုံယူထားနော်။

(တင်ပါဘုရား)

ယူထားပလား၊ ဘယ်သူ့ကြားထဲမှာ။

(မိခင်နှင့် ဖခင်ကြားမှာပါဘုရား)

မိဘနှစ်ပါးရဲ့ အလယ်မှာ သွားထိုင်
တယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ တွေ့ပလား။ အချို့
က စိတ်ထဲမှာ မရောက်ဘူး။ စိတ်ထဲမှာ
မြင်အောင်ကြည့်ထားရတယ်။ တရားနာလို့
ရှိရင် စိုက်ပြီးတော့၊ ဝတ္ထုသာဓကတွေ ပြော

၆၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ပြလိုရှိရင် ဘယ်လိုဘယ်လို စသည်ဖြင့်
 ရုပ်လုံးပေါ်အောင် ပြောပြလိုရှိရင် စူးစိုက်
 ပြီးတော့ နားထောင်ရတယ်။ ဟုတ်လား။
 မိမိသန္တာန်ထဲမှာ ရုပ်လုံးပေါ်လာအောင် မိမိ
 ရဲ့ ဇောစိတ်ကလေးကို ဈာန်ဝင်စားထားရ
 တယ်။ ဒါမှ ဒကာ၊ ဒကာမတွေအတွက်
 မှတ်တမ်းတင်လို့ရတယ်။ နှလုံးသားထဲမှာ
 ထိတယ်။ နားလည်ပြီနော်။ အဲသလို မိဘ
 နှစ်ပါးရဲ့ အလယ် ကြားထဲမှာထိုင်ပြီးတော့
 အဖေ မျက်နှာလှမ်းကြည့်၊ ပြီးရင် အမေ
 မျက်နှာ လှမ်းကြည့်။ ဒီတော့ မိဘနှစ်ပါး
 က ပြုံးတယ်။ ဟ...သမီးလေး ဘာဖြစ်ချင်
 လို့လဲ သမီးလေးရဲ့၊ ဘာလိုလို့လဲ၊ မျက်နှာ
 လည်း မသာယာပါလားလို့ မေးလိုက်တဲ့
 ခါကျတော့ “ဟုတ်ကဲ့ပါ မိခင် ဖခင်တို့တဲ့။
 သမီးကိုချစ်ပါသလား” ဒီလိုပြန်ပြီး မေး
 တယ် ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၆၇

ဆန်းကြယ်တယ်နော်။ သမီးကို ချစ်ပါ သလားဆိုတော့ ဘယ်ပြောကောင်းမလဲ ဒကာ၊ဒကာမတို့၊ မိဘများကလေ ဟာ... ဘယ်လိုပြောလိုက်ပါလိမ့် သမီးရယ်၊ ဒီသမီး လေး တစ်ယောက်တည်းရှိတာ “သိပ်ချစ် တာပေါ့” ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

သိပ်ချစ်တာပေါ့ သမီးရယ်၊ မျက်စိ အောက်က အပျောက်မခံချင်ရလောက်အောင် ချစ်ပါတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်လား ပရိသတ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ မိဘများဟာ ဘယ်လောက် ပင် ပင်ပန်းပင်ငြားသော်လည်း သားသမီး များရဲ့ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရလို့ရှိရင် စိတ် ဘဝင်ဟာ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့သွားတယ်တဲ့။ မချမ်းမြေ့ဘူးလား။

(ချမ်းမြေ့ပါတယ်ဘုရား)

ဒါကြောင့်သာ “သားတို့ရုပ်ရည်၊ သိ တာမည်သား၊ ရေကြည်ချမ်းမြေ့ တစ်ပေါက်

၆၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ကျက၊ မိဘတို့ဝမ်း ငြိမ်းစတမ်းတည်း”
သားသမီးတွေအပေါ်မှာ မိဘများဟာ သိပ်
မြတ်နိုးပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကောင်း
သောနေရာနဲ့ မကောင်းသောနေရာများမှာ
များသောအားဖြင့် မကောင်းသောနေရာကို
ပို့တတ်တယ်။ ပို့တတ်တယ်ဆိုတာက တကယ်
တန်းဆိုရင်တော့ ချမ်းသာမယ်ထင်လို့ ပို့
တာပါ။ လောကမျက်စိနဲ့ပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့
ဘုရားရှင်ရဲ့ အလိုကျ ဉာဏ်မျက်လုံးနဲ့
ပြောရင်တော့ မကောင်းသောနေရာပေါ့။
ချစ်လွန်းလို့ ပို့ကြတာပါ။ အကောင်းဆုံး
နေရာဆိုပြီး ပို့လိုက်ကြတာပဲ။ သို့သော်
အဲဒါက လောကီမျက်လုံးနဲ့ကြည့်ပြီး ပြော
တတ်ကြတာ ဟုတ်လား။ လောကုတ္တရာ
မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်တတ်သူကတော့ ရှားပါ
တယ်။ ဒီတော့ သမီးတော်က မိဘတို့ကို
ဘာပြောသလဲဆိုရင်-

သမီးကိုချစ်ရင်ဖြင့် ဘာဘုရားရှင်ရဲ့
သာသနာတော်ထဲကို ပို့ပေးပါ။ ဘိက္ခုနီမ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၆၉

လုပ်ပါရစေလို့ ခွင့်တောင်းတာ။ ဟုတ်
လား။ မိဘနှစ်ပါးဟာ ဒီလိုစကားလုံးလဲ
ကြားလိုက်ရရော ရင်ဝမှာ လှံစူးသလို ခံစား
ရတယ်နော်။ ဒီတော့ ချက်ချင်းပဲ “သမီး၊
ဒီစကားမျိုးတော့ မပြောပါနဲ့သမီးရယ်၊
တခြား ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ်ပေးပါ့မယ်” လို့
ဘယ်လောက်ပင် ပြောပင်ပြောငြားသော်
လည်း မရပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ ဘာပြောသလဲဆိုတော့ “ငါ့
သမီး၊ သမီးကိုလေ သာဂရပြည်မှာရှိတဲ့
အနိဂါရဆိုတဲ့ မင်းသားနဲ့ စေ့စပ်ကြောင်း
လမ်းထားပါပြီ။ သူ့ရဲ့လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို
လည်း ဖခမည်းတော် ခံယူထားပါပြီသမီး။
ဒါကြောင့်မို့လို့ သင်သည် မိဖုရားကြီးပဲ
လုပ်ရမယ်။ မိဖုရားကြီးဖြစ်ရမှာ ပျော်စမ်း
ပါ သမီးရယ်” လို့လဲ ပြောလိုက်ရော ဒကာ၊
ဒကာမတွေ၊ နန်းရင်ပြင်မှာ တစ်ခါတည်း
အိပ်ချလိုက်တာနော။

(တင်ပါဘုရား)

၇၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ရွှေတောင်မထင် မီးရောင်မြင်

ချက်ချင်းလဲ့ချလိုက်တာ။ ခန္ဓာကိုယ်
ကြီးကိုလေ။ လောကကြီးကို ပျော်လို့လား၊
ကြောက်လို့လား။

(ကြောက်လို့ပါဘုရား)

ကြောက်လို့နော။ နှလုံးသားထဲမှာ ဘာ
ဖြစ်သွားသလဲဆိုရင် အပူမီးလောင်သွားတာ။
ဪ...လောကကြီးမှာ ငါ ဒုက္ခရောက်ပါ
ပေါ့လား၊ ဒုက္ခတွေများပါပေါ့လားလို့ စိတ်
ထဲမှာ ခံစားပြီးသကာလ စကားမပြောတော့
ဘူးတဲ့။ နော်...ပရိသတ်တို့ရေ၊ လောကီ
အနေအားဖြင့်ဆိုရင် မိဖုရားဆိုတာ တော်ရုံ
လူ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

(မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား)

တော်ရုံလူကလဲ စွန့်လွှတ်နိုင်ပါ့မလား။

(မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါဘုရား)

ပါရမီရှင်မလေးဆိုတော့ အဖေ၊အမေ
တို့ သမီးကို ဟောဒီဘုရားကျောင်းတော်မှာ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၇၁

ဘိက္ခုနီမဝတ်ခွင့် မပြုမချင်း သမီး ဘယ်
တော့မှ အိပ်ရာက မထတော့ဘူးဆိုပြီး
ဆန္ဒပြတယ် ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာပြတာတဲ့လဲ။

(ဆန္ဒပြပါတယ်ဘုရား)

ဘယ်ခေတ်ကလဲဆိုရင် ဟို ဘုရားရှင်
လက်ထက်ကမို့လို့နော်။ အခုဆိုရင် သာ
သနာဟာ နှစ်ထောင့်ငါးရာတောင် ကျော်
သွားပြီနော်။ ဟုတ်ကဲ့လား။ ။ဒီသုမေဓာ
လေးဟာ မိဘကိုဆန္ဒပြတာ မစားမသောက်
ပြတာ။ နေဖန်များလာတော့ မိဘများက
ကြည့်ရတာ စိတ်ဆင်းရဲလာတယ်။ စိတ်
မကောင်းဖြစ်လာကြတယ်။ ၄,၅ ရက် ဖြစ်
လာတော့ မင်းသားကို အကူအညီအဖြစ်နဲ့
လှမ်းခေါ်ကြတယ်။ အနိဂါရိက မင်းသား
ရောက်ရှိလာလေတော့ ဒူးလေးထောက်ပြီး
တော့...အေးလ ချစ်နှမ သုမေဓာ၊ ထစမ်း

ပါ နှမရဲ့၊ နင်ဟာ တကယ်လို့များ ငါ့ရဲ့
 နောက်က လိုက်လာလို့ရှိရင် တောင်ညာစံ
 ဒေဝီ မိဖုရားအဖြစ် သင့်ကို ငါထားမယ်။
 ဘာမှပူပင်စရာမရှိပါဘူး ညီမရယ်၊ သင်
 ဘာမှလုပ်စရာမလိုပါဘဲနဲ့ ချမ်းချမ်းသာသာ
 နဲ့ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေ ခံစားပြီး
 တော့ နေစမ်းပါ။ ထမင်းပါဦးလို့ လှမ်းပြီး
 တော့ လက်ကလေးကို ဆွဲမလို့ ကြံလိုက်
 တဲ့အခါကျတော့ သုမေဓာလေးဟာ ချက်
 ချင်းပဲ နှစ်ပတ်၊သုံးပတ် လှိမ့်ချလိုက်ပြီး
 တော့ လှည့်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့
 အနားမကပ်နဲ့ဆိုပြီး လက်ကာပြတယ်။

အနားမကပ်ကြပါနဲ့။ လောကကြီး၊
 သိပ်ပြီး ပူလောင်တယ်။ သင်တို့ရဲ့သန္တာန်
 ကို ကြည့်ရတာ ပူလောင်လို့ အနားမကပ်
 ပါနဲ့။ ဒီလိုဆိုတယ်နော။

(တင်ပါဘုရား)

ပူတယ်တဲ့ ပရိသတ်များ။

(တင်ပါဘုရား)

ဘယ်အာရုံက ပူတာတဲ့လဲ။

(ကိလေသာအာရုံကပါဘုရား)

ခေါင်းညိတ်-ခေါင်းခါ

ကိလေသာအာရုံသည် ပူတယ်။ သူ
တော်ကောင်းစိတ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သန္တာန်
ထဲမှာ ကိလေသာဓာတ်နဲ့ ညှို့မယ်ဆိုလို့
ရှိရင် ညှို့စကားပြောရင် ပူတယ် ပရိသတ်
များ။

(တင်ပါဘုရား)

အခံဓာတ်က မလိုလားဘူး။ ခေါင်းခါ
တယ်။ နားလည်ပြီမဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ခေါင်းညိတ်တတ်တယ်။ ခေါင်းခါတတ်
တယ်။ ဟော... သုမေဓာလေးက ဘာတတ်
သလဲဆိုရင် ခေါင်းညိတ်တတ်တယ်။ ခေါင်း
ခါဖို့တတ်တယ်။ နားလည်တယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

၇၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဘယ်လိုနေရာမျိုးတွေမှာ ညိတ်တတ်၊
ခါတတ်သလဲဆိုရင် မကောင်းမှုအကုသိုလ်
လုပ်ရမှာမျိုးကျတော့ ခေါင်းခါတတ်တယ်
နော်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားလေးနဲ့ ပတ်
သက်လာလို့ရှိရင် ခေါင်းညိတ်တယ်။ နား
လည်ပြီနော်။

(တင်ပါဘုရား)

ကျုပ်တို့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ ခေါင်း
ညိတ် ခေါင်းခါတတ်ပြီလား။

(တင်ပါဘုရား)

ဟုတ်တယ်။ ကုသိုလ်နဲ့ ပတ်သက်
လာလို့ရှိရင် ဟော သုမေဓာလေးက ဘာ
လုပ်တယ်။ ခေါင်းညိတ်တယ် ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

အကုသိုလ်နဲ့ပတ်သက်လာလို့ရှိရင် ဘာ
လုပ်တယ်။

(ခေါင်းခါပါတယ်ဘုရား)

အဲဒါ ဘယ်သူတဲ့လဲ။

(သုမေဓာပါဘုရား)

တရားကိုစွဲ အသက်နှင့်လဲ

သုမေဓာအမျိုးသမီးလေးနော်။ ကြည့်
စမ်းပါဦး၊ သုမေဓာလေးက မိဘနှစ်ပါးတို့
နား ထထိုင်တယ်။ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ ရှေ့က
မင်းသားလေးကို အမောင်မင်းသားလည်း
နားထောင်ပါ။ “လောကမှာ လောကီအာရုံ
ကာမဂုဏ်တရားတို့သည် စက်ဆုပ်ဖွယ်
ကောင်းလှပါတယ်။ ငါတို့ရဲ့ မြတ်စွာဘုရား
ရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောဖော်ညွှန်
ပြလိုက်တဲ့ တရားလေးတွေ နားထောင်ကြ
စမ်းပါ။ ဖခမည်းတော်တို့၊ မယ်တော်တို့
နားထောင်ကြစမ်းပါ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်
ကြီးကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဟောတော်မူပါတယ်။

၇၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘာသစ္စာလို့ ဟောတာတဲ့လဲ
ပရိသတ်။

(ဒုက္ခသစ္စာလို့ပါဘုရား)

ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲတဲ့တရားတွေပဲတဲ့။
ခန္ဓာရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှတို့သည် ပရိသတ်
အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ရေ...ဘာဖြစ်
သလဲဆိုရင် ဆင်းရဲတယ် ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဆင်းရဲတယ်နော်။ ဘယ်လောက်တောင်
ဆင်းရဲရသလဲဆိုရင် ဘယ်သူမှ မအိုချင်ပါ
ဘဲနဲ့ ခဏခဏ ရောဂါဝေဒနာတွေဖြစ်ပြီး
နေကြရတယ်။ မသေချင်ပါဘဲနဲ့ ခဏခဏ
သုသာန်ကို ပို့ပို့နေကြရတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိဘ
နှစ်ပါးနဲ့တကွ အနိဂါရိက မင်းသားတို့က
ဘဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတော်
မူလိုက်သော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ‘သုခသစ္စာ’
လို့ သိတယ်။ ဒါကြောင့် သင်သည် ဘယ်
လောက်ပင် လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေနဲ့

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၇၇

ဘယ်လောက်ပင် ပြောပင်ပြောငြားသော်
လည်း သင်တို့စကားကို ငါ နားမထောင်။
ငါသည် သေသွားပါစေ။ ဤနေရာက မထ
တော့ဘူး။ ဟုတ်ကဲ့လား ဒကာ၊ဒကာမတွေ။

(တင်ပါဘုရား)

အသေခံတယ်ပရိသတ်။ ဘယ်လောက်
သတ္တိကောင်းသလဲ ကြည့်စမ်း။ ကျုပ်တို့
ဒကာ၊ဒကာမများ ဒီစိတ်ပေါ်နိုင်ပါ့မလား။

(မပေါ်နိုင်ပါဘုရား)

ပါရမီချင်းမှ မတူဘဲကိုး။ ဟုတ်လား။
တကယ့်ပါရမီရှင် သတ္တိရှင် အာဇာနည်လို့
ခေါ်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

လောကမှာ အာဇာနည် ဒီလိုလူတွေ
ရှားတယ်နော်။ သဒ္ဓါတရားပြည့်ဝတာ အစလ
သဒ္ဓါ၊ မတုန်လှုပ်သောသဒ္ဓါတရားလို့ ခေါ်
တယ်။ မတုန်လှုပ်တဲ့ သဒ္ဓါတရား သူ
သန္တာန်မှာရှိတယ်။ လောကီအာရုံနဲ့ ပတ်

၇၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သက်လာလို့ရှိရင် လိုလားခြင်းမရှိ ကြောက်
ဇာယ်။ ရွံတယ်။ စက်ဆုပ်တယ်။ မစင်
ဘင်ပုတ်လို့မြင်တယ်။ ပရိသတ် နားလည်
ပြီနော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တဲ့လဲ။

(မတုန်လှုပ်တဲ့ သဒ္ဓါတရားရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ပါဘုရား)

သဒ္ဓါအားကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်။ နား
လည်ပြီမဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ကျွတ်တန်းဝင်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ။ ဒုက္ခ
တွေ ငြိမ်းမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုရင် လောကီ
အာရုံ ကာမဂုဏ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင်
ကြောက်တယ်။ စက်ဆုပ်တယ်။ ရွံရှာ
တယ်။ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၇၉

ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ပြီးသကာလ အနု
 ဂါရိကမင်းကို သင် နောက်ဆုတ်ပါလော့။
 သင်တို့သည် ဘယ်လောက်ပင် အကျွန်ုပ်
 ကို ပြောပင်ပြောငြားသော်လည်း မိဖုရား
 ဘဝဆိုတာ မမြဲသေးဘူးဆိုတာ ငါသိတယ်။
 မိဖုရားဘဝဆိုတာရော မြဲသလား ဒကာ၊
 ဒကာမတွေ။

(မမြဲပါဘုရား)

အိပ်မက်ပမာ ဘဝတဏှာ

မိဖုရားဘဝဖြစ်ရင်လဲ ငါသည် တစ်နေ့
 နေ့မှာ အိုလာရဦးမယ်။ သင်လဲ အိုလာမှာ
 ပဲ။ သင်လဲ ဆံပင်တွေဖြူလာမှာပဲ။ အခု
 ပိတုန်းရောင်ကဲ့သို့ မည်းမှောင်ပင်ငြားသော်
 လည်း၊ လှပနေတယ်လို့ ထင်ပင်ထင်ငြား
 သော်လည်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရွယ်လေး
 ကောင်းလိုက်တာလို့ ဘယ်လောက်ပဲထင်
 ထင်၊ ငါဟာ ဘုရင်ပဲလို့ ဘယ်လောက်ပဲ

၈၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ထင်ထင် အဲဒါတွေဟာ ဘာမှမမြဲဘူး။
ဘုရင်ဘဝဟာလဲ မမြဲသလို၊ မိဖုရားဘဝ
ဟာလဲ မမြဲဘူး။

ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ တရွေ့ရွေ့ တရွေ့
ရွေ့နဲ့ အိုမင်းလာပြီးတော့ အေး... မင်းသား
ရေတဲ့၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာလေ တစ်နေ့မှာ
လူမရှိသူမရှိတဲ့ တစပြင်ကို လွင့်ပစ်ရမယ်
လို့ ဘုရားရှင်က ဟောလိုက်တယ်ဆိုပြီး
ပြန်ပြောနေတာနော်။ မိဘနှစ်ပါးနဲ့ ဘုရင်
ကို တရားဟောနေတယ် ပရိသတ်။

ဒါကြောင့် တရားဆိုတာ အသက်ကြီး
တယ်၊ ငယ်တယ်လို့ မရှိဘူး ဟုတ်လား။
တချို့က လူကြီးတွေကိုဟောမှ ကောင်း
တယ်၊ လူငယ်တွေကိုဟောရင် မကောင်း
ဘူးလို့ ထင်တတ်ကြတယ်။ ဘုန်းကြီးတို့
ရဲ့ ဗုဒ္ဓဟောတဲ့တရားတော်ဟာ လူကြီး၊
လူငယ်မဆို သိနိုင်တဲ့တရားပဲ။ ကိန်းရင်
သိပ်ကောင်းတာ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၈၁

ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ တရားဓမ္မဟာ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ ဟောင်းသွားတယ်လို့ ရှိလား။

(မရှိပါဘုရား)

မရှိဘူးနော်။ မရှိဘူး။ ဒီတရားဟာ
သိပ်တန်ဖိုးရှိတယ်။ သိပ်အရသာရှိတယ်။
သဒ္ဓါတရားရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သိပ်ပြီးတော့
ချမ်းသာတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ကဲ...ဒါဆိုရင် အနုဂါရိကမင်းသားနဲ့
မိဘနှစ်ပါးကို တရားဟောဖန်များတော့မှ
ဆက်ပြီးတော့ တစ်ဖန် ကာမဂုဏ်ကို အပြစ်
ထပ်ဟောတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဟောဒီကာမဂုဏ်တရားမှန်သမျှတို့သည့်
ခွေးပိန်လေး အရိုးကိုက်နေတာနဲ့တူကြောင်း။
ပြီးတော့ ကျီးကန်းတစ်ကောင်ဟာ အသား
တစ်ကို ကိုက်ပြီးပြေးတာနဲ့ တူကြောင်း။

၈၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

မြက်မီးရှူးနဲ့တူတယ်။ အိပ်မက်၊မက်တာနဲ့
တူတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

အိပ်မက်ထဲမှာ တစ်ခါတည်း စားစရာ
သောက်စရာတွေနဲ့ အများကြီးစားနေပေမဲ့
နီးလာတော့ ဘာမှမရှိဘူး ဟုတ်လား။ ကာမ
ဂုဏ် အာရုံတရားတွေဟာ အိပ်မက်နဲ့လဲ
မတူဘူးလား ပရိသတ်။

(တူပါတယ်ဘုရား)

ချမ်းသာချင်လို့ ချမ်းသာနိုးနိုးနဲ့ ဟိုဟာ
လိုချင် ဟိုဟာလိုက်လုပ်တော့ ဒီဟာလိုချင်
ပြန်ပြီ။ ဒီဟာလိုက်လုပ်တော့ ဒီဟာလဲ
မဟုတ်ပြန်ဘူးနဲ့။ ဟိုဟာရမှပြည့်စုံမယ်
ထင်သယောင်နဲ့ ရှာလာဖွေလာခဲ့လိုက်ကြ
တာ။ တကယ်ပြည့်စုံမှုရရဲ့လား။

(မရပါဘုရား)

အိုမင်းလို့သာ လာကြတယ်၊ မိမိဘဝ
ပြည့်စုံပြီလို့ ရှိရဲ့လား။

(မရှိပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၈၃

ဘာကြောင့် မပြည့်စုံဘူးလဲဆိုရင်
လိုချင်မှုတွေဟာ မရပ်မနားရှိနေခဲ့လို့ပဲ
မဟုတ်လား ဒကာ၊ဒကာမတွေ။

(တင်ပါဘုရား)

လိုချင်မှုတွေ မရပ်နားသမျှ ကာမဂုဏ်
အာရုံတွေဟာ အိပ်မက်နဲ့တူတယ် ပရိသတ်။
အိပ်မက်ကို လိုက်ဖမ်းရသလိုပဲ၊ ဖမ်းလို့မိရဲ့
လား။

(မမိပါဘုရား)

အိပ်မက်ဆိုတာ နိုးတာနဲ့ ရှိသေးရဲ့
လား။

(မရှိပါဘုရား)

ဒါကြောင့် သုမေဓာလေးက မိခင်၊
ဖခင်တို့၊ မင်းသားတို့၊ လောကီအာရုံ ကာမ
ဂုဏ် တရားတွေဟာ အိပ်မက်ကဲ့သို့ပဲ။
ကောင်းရင်လည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့
ရှိနိုး ရှိနိုးနဲ့ ကောင်းနိုး ကောင်းနိုးနဲ့ ရှာလာ
လိုက်ကြတာ ဒကာ၊ဒကာမတွေ၊ ကောင်း

၈၄

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သလိုလိုနဲ့ ကောင်းရဲ့လား။

(မကောင်းပါဘုရား)

မျက်ရည်ပေါက်နှင့် ဒူးထောက်ဆွဲခေါ်

ဒါပေမဲ့ သိပ်ကြိုက်တာကိုး။ အတွေ့
တွေ့ကိုလေ၊ လောဘအာရုံနဲ့တွေ့ရင် မပူ
လောင်ရဘူးလား။

(ပူလောင်ပါတယ်ဘုရား)

ပူလောင်ရင်လဲ ပူလောင်မှန်းမသိတော့
ကြိုက်တယ်။ ဒေါသအာရုံနဲ့တွေ့ရင်ကော
မပူလောင်ရဘူးလား။

(ပူလောင်ရပါတယ်ဘုရား)

အဲဒီ လောဘ ဒေါသ မောဟ ရာဂ
စတဲ့ တပ်မက်တဲ့စိတ်ကလေးတွေနဲ့ ၅ မိနစ်
လောက်ပေါင်းရင် ၅ မိနစ်ပူလောင်စေတယ်
ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၈၅

တစ်နာရီပေါင်းရင်လဲ တစ်နာရီ ပူ
လောင်တယ်ဗျာ။

(တင်ပါဘုရား)

သူတော်ကောင်းတွေကပဲ ပူလောင်ရင်
ပူလောင်မှန်းသိတာနော်။ သုမေဓာလေးက
သိလာလို့ ပြောပြနေတာ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဒကာ၊ဒကာမတွေ ဘယ်အရာမဆို
လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်အာရုံမှန်သမျှတို့
သည် အဆင်းရူပါရုံကိုပဲ ခံစားခံစား၊ သဒ္ဓါ
ရုံ အသံကိုပဲ ခံစားခံစား၊ ဟုတ်လား။ အနံ့
တွေ၊ အရသာတွေ၊ တွေ့ထိစရာတွေ၊
ကြံစည်တွေးတောစရာတွေ အာရုံငါးပါး
ကာမဂုဏ်တရားတို့အပေါ်မှာ ဘယ်အာရုံ
ကိုပဲ ခံစားခံစား ခံစားဆဲခဏမှာ ကောင်း
သလိုလိုနဲ့ မကောင်းဘူး ပရိသတ်များ။

(တင်ပါဘုရား)

၈၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဘာကြောင့် မကောင်းတာလဲဆိုရင်
 ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဉာဏ်ကလေးနဲ့သာ ကြည့်
 ရင် ဒီကောင်းတဲ့ အာရုံဟာလဲ ကောင်း
 တယ်လို့ ခံစားဆဲမှာပင်လျှင် အလဲလဲ အပြု
 ပြု ပျက်စီးချုပ်ပျောက်သွားတဲ့ သဘောတွေ
 ရှိနေလို့မို့ ကောင်းခြင်းတရားသည်လည်း
 မခိုင်ခံ့ဘူး ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

ချုပ်ပျောက် ပျက်စီးသွားရတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။ လောကီအာရုံ ကာမ
 ဂုဏ်တရားနောက်ကို လိုက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
 မှန်သမျှ အနန္တတို့သည် ပရိသတ်အပေါင်း
 သူတော်ကောင်းတို့ရေ...ချမ်းသာသလား၊
 ဆင်းရဲသလား။

(ဆင်းရဲပါတယ်ဘုရား)

ချမ်းသာနိုးနိုးနဲ့ကို ဆင်းရဲနေရတာနော။
 ဒီတော့ သုမေဓာလေးက အေးလ...အံ့မောင်၊

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၈၇

ဘုရားရှင်က ဒီလိုဆင်းရဲတဲ့အကြောင်း မှန်
သမျှတွေကို ပြောပြလိုက်လို့မို့ သင်တို့
အကျွန်ုပ်ကို ဘယ်လောက်ပင် ပြောပင်
ပြောငြားသော်လည်း အကျွန်ုပ် လက်မခံပါ။
တဏှာအာရုံကို လက်မခံနိုင်တော့ဘူး။
ဘုရားရှင်က “သူ့ကျွန်မခံနဲ့ ပယ်တော်လှန်
ပါ” လို့ ဆိုဆုံးမလိုက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်
တဏှာကိုတော်လှန်တော့မယ်။ အခုကစပြီး
တဏှာကိုတော်လှန်ပြီလို့ ပြောလိုက်တော့မှ
အနုဂါရိကမင်းသားဟာ မျက်ရည်လေး
ကျလာတယ် ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီလိုမျက်ရည်လေးကျပြီး ဒူးထောက်
ပြီးတော့ သကာလ အရှင်မ၊ ထပါလော့။
ချစ်နှမစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရပါမယ်။ ချစ်နှမ
စိတ်တိုင်းကျ ဆောင်ရွက်ပေးပါ့မယ်။ သာ
သနာ့ဝန်ထမ်းဘဝကို လက်ခံနိုင်ဖို့ အကျွန်ုပ်
ကိုယ်တိုင် ထမ်းစင်ကြီးကို ထမ်းပြီး ပို့ပါ
မယ်။ ထပါလော့ ချစ်နှမငယ်။ မိဘနှစ်ပါး

၈၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ကလဲ ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်ကြပါလို့ မင်းသား
က ခွင့်တောင်းပေးတယ် ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

တဏှာမှ လွတ်လမ်းပေါ်လာ

သုမေဓာအမျိုးသမီးလေးသည် သူ့
သန္တာန်ထဲမှာ တကယ့်ကို ပရိယာယ်သုံး
တာ မဟုတ်ပါဘဲနဲ့ တကယ့်ကို သဒ္ဓါစစ်၊
သဒ္ဓါမှန် တရားနဲ့သုံးတဲ့ စကားလုံးတွေပဲ
ဖြစ်တယ်။ သူသည် သံသရာမှာ ကျင်လည်
ရမှာကို အမှန်တကယ် စက်ဆုပ်ရွံရှာလွန်း
လို့ ပြောတဲ့စကားပဲ။ သူပြောနေတဲ့ တဏှာ
ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လိုတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ
ဆိုပြီးတော့ မင်းသားက မိဘနှစ်ပါးကို
တောင်းပန်ပေးတယ်။ ဟုတ်လား ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

ပြီးတော့ သူကိုယ်တိုင် ကျောင်းတော်
ကြီးကို လိုက်ပို့ရှာတယ်။ ကျောင်းတော်ကြီး

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၈၉

ကို ရောက်တော့ မိထွေးတော်ဂေါတမိထံ
 တော်ပါးမှာ ဒကာ၊ဒကာမအပေါင်းတို့ရေ၊
 ဘိက္ခုနီဝတ်လို့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဩဝါဒကို
 ပန်ဆင်ပြီး ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်လိုက်
 မယ်၊ ငါ မထတော့ဘူး၊ တရားထူး တရား
 မြတ်ရမှ ငါထတော့မယ်ဆိုပြီး ဘယ်သူ့ကို
 တော်လှန်ပါလိမ့် ပရိသတ်။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

တဏှာကိုတော်လှန်တယ်နော်။ ဘယ်
 သူ့ကို တော်လှန်တယ်။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

ဘာတရားနဲ့ တော်လှန်သလဲလို့မေးရင်
 ဝိပဿနာတရားနဲ့ တော်လှန်တယ်။ ဘာ
 တရားနဲ့တဲ့လဲ။

(ဝိပဿနာတရားနဲ့ပါဘုရား)

ဝိပဿနာတရားနဲ့ ကျင့်ကြံပွားများ
 အားထုတ်လိုက်တော့မှ သောတာပန်၊ သဂ
 ဒါဂမ်၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ပြီးတော့ နောက်ဆုံး

၉၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

မှာ အာသဝေါကုန်ခန်းလို့ ရဟန္တာမ ဖြစ်ရ
ပါတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘယ်သူ့ကို တော်လှန်လိုက်ပြီ။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

အေး...ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ရဲ့ ကျွန်
အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်ပြီတဲ့လဲ။

(တဏှာကျွန်အဖြစ်မှပါဘုရား)

ကိုယ့်ခရီးနှင့် ကိုယ့်ထီး

တဏှာကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်သွား
ဘိသကဲ့သို့ ဒါဟာ ဥပမာဆောင်ပြတာပဲ
ဖြစ်တယ်။ ဥပမေယျက ဘယ်သူလုပ်ရမှာ
လဲဆိုရင် ဒကာ,ဒကာမတွေနော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဟောဒီပရိသတ်အပေါင်း သူတော်
ကောင်းများက ဥပမေယျအားဖြင့် ကိုယ်
တိုင်ကျင့်ရမှာပေါ့။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၉၁

သုမေဓာ အာသဝေါကုန်ခန်းလို့ ရဟန္တာ
ဖြစ်တာနဲ့ တို့ ဒကာ,ဒကာမတွေနဲ့ ဆိုင်
သလား။

(မဆိုင်ပါဘုရား)

ကိုယ်ရသလား။

(မရပါဘုရား)

ဒါက ဥပမာပဲ ဆောင်ပြတာနော်။
ဆောင်ဟောတာ ဟုတ်လား။ ဆောင်ဟော
တာကို ဆောင်ဟောတာမှန်း သိရမယ်။
ဆောင်ဟောတာကိုပင်လျှင် ကိုယ်ကနေပြီး
တော့ ရနေသလိုလို လုပ်နေလို့ ရပါမလား။

(မရပါဘုရား)

ဒီတော့ ဒီဥပမာလေးကို အတုယူပြီး
တော့ တို့ ဒကာ,ဒကာမတွေက ကျင့်သုံး
ရမယ်နော။

(တင်ပါဘုရား)

အားထုတ်ရမယ်။ ဘယ်သူ့ကို တော်
လှန်ရမယ်။

(တဏှာကိုပါဘုရား)

၉၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အေး ... ဒါကြောင့်မို့လို့ သံသရာ
 လောကတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဒုက္ခပေးစေ
 တတ်တဲ့ တဏှာဆိုတဲ့ လောဘအာရုံ ကာမ
 ဂုဏ်၊ တစ်နေ့လုံးကုန်၊ တစ်လလုံးကုန်၊
 တစ်နှစ်လုံးကုန်တဲ့ ဒီကာမဂုဏ်အာရုံ မှန်
 သမျှတွေကို ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်
 ကောင်းများ ဘာဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်။

(ပယ်နိုင်အောင်ပါဘုရား)

ပယ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ ပယ်
 နိုင်ရင် ချမ်းသာတယ်။ မပယ်နိုင်ရင် ဆင်းရဲ
 တယ်။ နားလည်တယ်မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

သိပယ် ဆိုက်ပွား

ပယ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ချမ်းသာ
 တယ်နော်။ မပယ်နိုင်ရင်

(ဆင်းရဲပါတယ်ဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၉၃

ဒါကြောင့်မို့လို့ ပယ်နိုင်အောင် ဘာ
လုပ်ရမှာတဲ့လဲ။

(ကြိုးစားရမှာပါဘုရား)

အေး...သုမေဓာ အလောင်းလေးသည်
နစဉ်တုန်းက မိမိနန်းတော်ထဲမှာ မိဘနှစ်
ပါးကိုလည်း တရားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောပြ
တတ်တယ်။ မင်းသားကိုလည်း နားလည်
အောင် ပြောပြတတ်တယ်။ တဏှာကို
အပြစ်မြင်အောင် ပြောပြတတ်တယ်။ တစ်
နည်းအားဖြင့် ဘာသစ္စာကို အပြစ်မြင်အောင်။

(သမုဒယသစ္စာကိုပါဘုရား)

သမုဒယသစ္စာကို အပြစ်မြင်အောင်
ပြောပြတယ်နော်။ ပြောပြပြီးတော့ တဏှာ
ကုန်အောင် သမုဒယသစ္စာအာရုံမှ လွတ်
ကင်းအောင် ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာပေါ်မှာ ထိုးထွင်း
ဉာဏ်ဖြင့် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခြင်း
တည်းဟူသော မဂ္ဂသစ္စာလံာ်ကိန်းစာယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

၉၄

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဒီတော့ သုမေဓာလေး သန္တာန်မှာ
လှမ်းကြည့် ပရိသတ်။ ထိုင်ပြီးတော့ ဘာ
သစ္စာပေါ်မှာကြည့်နေသလဲဆိုရင် ခန္ဓာဒုက္ခ
သစ္စာပေါ်မှာနော်။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီ ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာသည် အမြဲမပြတ်
ဖြစ်ပြီးတော့ ပျက်စီးနေတဲ့ သဘောရှိတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဒုက္ခပေါင်း ဝေဒနာပေါင်း မြောက်မြား
စွာတို့ တည်ရှိနေတဲ့ခန္ဓာ ဟုတ်လား။ အမြဲ
မပြတ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲနေသော ခန္ဓာ၊
တဖြုတ်ဖြုတ်နဲ့ နေလို့မရ ထိုင်လို့မရ
လောက်အောင် ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲနေ
သော ခန္ဓာသည် ဘာသစ္စာတုံး။

(ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ပါဘုရား)

အဲဒီဒုက္ခသစ္စာအပေါ်မှာ ဒကာ၊ဒကာမ
တွေ ဘာသစ္စာနဲ့ အကဲခတ်ပြီး ရှုမှတ်ပါ
လိမ့်။

(မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၉၅

မဂ္ဂသစ္စာဉာဏ်နဲ့ ရှုမှတ်ဆင်ခြင် ပွားများ အားထုတ်တဲ့အခါကျတော့ ပေါ်လာတဲ့ အာရုံမှန်သမျှသည် ဘယ်အာရုံပဲပေါ်ပေါ် ဖြစ်ပေါ်ပြီးတော့ ပျက်စီးနေတာကို မြင်တယ်။ ဖြစ်ပြီးတော့ ပျက်စီးနေတဲ့သဘောက ဒုက္ခသစ္စာသဘော၊ ဖြစ်ပြီးတော့ ပျက်စီးတဲ့ သဘောလေးကို လှမ်းပြီးတော့ မြင်နေတဲ့ အာရုံဇောစိတ်ကလေးက မဂ္ဂသစ္စာအာရုံ။ နားလည်ပြီနော်။

(တင်ပါဘုရား)

မဂ္ဂသစ္စာဉာဏ်လေးနဲ့ တစ်လုံးချင်း တစ်လုံးချင်း မြင်နေမိတဲ့အခါကျတော့ ရာဂဒေါသ မောဟတွေ လာသေးသလား။

(မလာတော့ပါဘုရား)

တဏှာ ဥပါဒါန် ကမ္မဘဝဆိုတဲ့ သမုဒယသစ္စာ သေနေတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

၉၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

နော်...ဒီမဂ္ဂသစ္စာသည် ဒုက္ခသစ္စာကို
လဲ ပိုင်းခြားသိတယ်။ ဖြစ်ပျက်ကိုလဲ လှမ်း
ပြီးတော့ မြင်နေတယ်။ သမုဒယသစ္စာကိုလဲ
ပယ်နေတယ်။ နိရောဓနယ်ပယ်ကိုလဲ သွား
နေတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

သူက သုံးကိစ္စလုပ်တယ်။ နားလည်ပြီ
နော်။ အဲဒီ သမုဒယသစ္စာကို သောတာပတ္တိ
မဂ်ဉာဏ်နဲ့ ပယ်လိုက်တယ်။ သဂဒါဂါမိ
မဂ်ဉာဏ်နဲ့ ပယ်လိုက်တယ်။ အနာဂါမိ မဂ်
ဉာဏ်နဲ့ ပယ်လိုက်တယ်။ အရဟတ္တ မဂ်
ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်နဲ့ ပယ်ပြီးတော့ ရဟန္တာ
ဖြစ်ရပါသည်။ ဟုတ်ရဲ့လား။

ရှေးသူတော်ကောင်းများစွာတို့သည်
တဏှာကျေးကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်အောင် ကြိုး
စားဘိသကဲ့သို့ တို့ ဒကာ၊ဒကာမတွေမှာ
လဲပဲ ဒီတရားဓမ္မကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်၍ သံသရာ
လောက လည်စေတတ်တဲ့ ဘဝခန္ဓာကိုယ်

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၉၇

ရစေတတ်တဲ့ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်နိုင်
အောင် ကြိုးစားနိုင်ကြပါစေ။ မိမိရဲ့ ခန္ဓာ
ငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာကို မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်
ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိပြီးသကာလ သမုဒယ
သစ္စာကိုပယ်၊ မဂ္ဂသစ္စာပွားများကြလို့မို့
နိရောဓသစ္စာတည်းဟူသော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်
ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထူး ချမ်းသာမြတ်
ကြီးကို လွယ်ကူသောအကျင့် ပဋိပတ်ဖြင့်
ကောင်းစွာမသွေ ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြပါစေ
ကုန်သတည်း။

သာဓု...သာဓု...သာဓု

တရားကိန်းသူ စိတ်မပူ တရားတော်

ကဲ...ချမ်းချမ်းသာသာ ဣရိယာပုတ်
ကို ယူပြီးတော့ တရားပဲ နာကြရအောင်။
တရားပဲ နှလုံးသွင်းကြရအောင်။ ဒီနေ့
တရားစခန်း ဘယ်နှစ်ရက်မြောက်တဲ့နေ့
လဲ...။

(သုံးရက်မြောက်နေ့ပါဘုရား)

သုံးရက်မြောက်နေ့၊ ဒီနေ့ ညနေ ၈
နာရီက ၉ နာရီအတွင်းမှာ ဟောကြားလတ္တံ့
ဖြစ်တဲ့ တရားကိန်းသူ စိတ်မပူ...လို့ ခေါင်း
စဉ်လေး တပ်ကြရအောင်။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၉၉

တရားနာမည်က ဘာတဲ့လဲ။

(တရားကိန်းသူ စိတ်မပူပါဘုရား)

တရားကိန်းသူ စိတ်မပူတဲ့။ လောက
မှာ လူရယ်လို့ဖြစ်လာကြတော့ မြတ်စွာ
ဘုရား ဟောကြားတဲ့ တရားလေးတွေ ကိုယ့်
သန္တာန်မှာရှိဖို့ မကောင်းဘူးလား။

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)

ဒါက အခု ဗုဒ္ဓပြုဒနဝမခေတ်လို့ ခေါ်
တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘုရားရှင်ပွင့်တော့မှ သိခွင့်ရတဲ့တရား။
ဘုရားသာသနာမှာတွေ့ပြီးတော့ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမလေးတွေကို မိမိ
လက်တွေ့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျကျင့်လို့၊ ပွား
များ အားထုတ်လို့၊ ဒီအခွင့်အရေးရလို့ သိ
လာတာ။ အဲဒီအသိဉာဏ်ကလေး နှလုံးအိမ်
ဟဒယဝတ္ထုထဲမှာ ကိန်းထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
မှန်သမျှတို့သည် သေချိန်လဲ စိတ်မပူဘူး၊

၁၀၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သေခါနီးလဲ စိတ်မပူဘူး၊ ဘာကိန်းထားလို့
တဲ့လဲ။

(တရားကိန်းထားလို့ပါဘုရား)

တရားကိန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှတို့သည်
ဘာမပူတဲ့လဲ။

(စိတ်မပူပါဘုရား)

စိတ်မပူဘူးနော်။ ဒီသုတ္တန်ဟာ ဘယ်
သူ့ကို အကြောင်းရင်းခံပြီးတော့ ဟောဖော်
ညွှန်ပြသလဲလို့ဆိုတော့ ဘုရားရှင် ကိုယ်
တော်မြတ် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်း
တော်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပါတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

လွန်လေပြီးသော နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင့်
ငါးရာကျော်လောက်က ဟို...ရာဇဂြိုဟ်မြို့
ရဲ့ ပါဠိလိပုတ်ပြည်က နည်းနည်းလေး
လှမ်းပြီး ကားနဲ့သွားလို့ရှိရင် နာလန္ဒတရပ်
ကျောင်းနား ရောက်တယ်။ အဲဒီနေရာက
နည်းနည်းလေးလှမ်းပြီး ရာဇဂြိုဟ်တောင်တန်း

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၀၁

ဘက်ကို လှည့်ရင် ရာဇဂြိုဟ်တောင်ဘက်
မရောက်ခင်လေးမှာ အဇာတသတ်မင်းရဲ့
နန်းတော်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရဲ့ နန်းတော်
ကို ပထမကြုံတွေ့ရတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီကတစ်ဆင့်သွားလိုက်တော့ ဝါး
တော ဥယျာဉ်ထဲမှာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်
ရှိတယ်။ အဲဒီဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်က နည်း
နည်းသွားရင် ဆရာဇီဝကဥယျာဉ်၊ ဆက်
သွားရင်တော့ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား အကျဉ်း
ချထားတဲ့နေရာ၊ အဲဒီက နည်းနည်းဆက်
သွားရင်တော့ ရေပူစမ်းရောက်တယ်။ အဲဒီ
က တစ်ဆင့်သွားရင် ရေပူစမ်းရဲ့ ခပ်လှမ်း
လှမ်းလေးမှာတော့ အဲ...ဝေပါလတောင်၊
ဝေပါလတောင်နဲ့ တစ်ဆက်တည်း ဂိဇ္ဈကုတ်
တောင်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်နဲ့ ဝေပါလတောင်
ရဲ့ အရှေ့ဘက်က ဝေဘူလတောင် နော်။

(တင်ပါဘုရား)

၁၀၂

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဘောလတောင်နဲ့ ဆက်နေတာက ဣသိ
ဂီရိတောင်။ ဣသိဂီရိတောင်နဲ့ ဂိဇ္ဈကုဋ်
တောင်က နည်းနည်းလေးလှမ်းကြည့်တော့
ပဏ္ဏဝတောင်ဆိုပြီးတော့ တောင်ကြီးငါးလုံး
က မီးဖိုခုံလောက်လိုဆိုင်ပြီး ဖြစ်နေတာ။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ တစ်ခါ
တစ်ရံကျတော့ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်တက်ပြီး
တောင်ထွတ်ကလေး ကျောင်းတော်ရာမှာ
သီတင်းသုံးတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

တစ်ခါတစ်ရံကျတော့လဲပဲ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတော်မြတ်မှာ သီတင်းသုံးပြီးနေတာ
လဲ ရှိပါတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီး ဒီသုတ္တန်တော်ကို ဟောတာက
တော့ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံး
နေလေတော့ တစ်ပါးတည်း မဟုတ်ပါဘူး။

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၀၃

ရဟန္တာတွေ အများကြီးပဲ ခြံရံလို့ အနာဂါမ်
ရဟန်းတော်တွေ၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းတော်
တွေ၊ သောတာပန်တွေ အသီးသီး ထောင်
သောင်းမက မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ခပ်လှမ်း
လှမ်း ကျောင်းလေးတွေမှာ အသီးသီး သိ
တင်းသုံး နေထိုင်လျက်ရှိကြတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီတော့ ဒကာ၊ဒကာမတွေကလဲပဲ
နီးစပ်တဲ့ သံဃာတော်များနဲ့ လာပြီးတော့
ဆွေးနွေးကြတယ်ပေါ့။

(တင်ပါဘုရား)

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကတော့ အချိန်ကာလ
အားလျော်စွာ ဟောလို့၊ ရဟန်းတော်များနဲ့
နီးစပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလဲ ရဟန်းတော်တွေ
ဆီမှာ တရားတွေ မေးလျှောက်ကြတယ်။
ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေ မေးမြန်းပြီး နေကြ
တာပေါ့နော်။

(တင်ပါဘုရား)

၁၀၄

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အဲသလို နေလာကြတော့ နေ့တစ်နေ့
မှာ အရှင်အာနန္ဒာထံတော်မြတ်သို့ သီရိဝဍ္ဎန
အမည်ရှိတဲ့ သူကြွယ်ဟာ သူ့ရဲ့ ငယ်ကျွန်
တစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီးတော့ ရောက်လာ
တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာကြောင့်ရောက်လာသလဲဆိုတော့
သီရိဝဍ္ဎန သူကြွယ်နဲ့ ဂရဟဒိန္န သူကြွယ်
တို့သည် တစ်ချိန်တုန်းက ချိန်းဆိုကြတယ်။
ဂရဟဒိန္နက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ သီရိဝဍ္ဎန သူကြွယ်
က မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တပည့်သာဝက။

(တင်ပါဘုရား)

ပွဲကြီးပွဲကောင်း

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ဟာ အဲဒီတုန်း
က ပြိုင်ပွဲတစ်ခု ကျင်းပကြတယ်။ ဂရဟ
ဒိန္နက သီရိဝဍ္ဎနသူကြွယ်ကို ဘာပြောသလဲ
ဆိုတော့ သူငယ်ချင်း၊ မင်း ဘုရားဆီကို

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၀၅

ဘယ်လောက်သွားသွားနေပေမယ့် ကျေးဇူး
မရှိပါဘူးကွာ၊ တို့ဘုရားတွေကမှ အတိတ်
အကြောင်းတွေ အကုန်မြင်တယ်။ အနာ
ဂတ်အကြောင်းတွေကို အကုန်မြင်တယ်။
သူတစ်ပါးစိတ်ကိုလည်း သိတယ်။ မင်း
ငါတို့ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရင် ကောင်းမယ်
နော်...လို့ အဲသလိုပြောတယ်။ သူက အကြံ
အစည်နဲ့ပေါ့။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြတ်စွာဘုရားရှင်
ရဲ့ အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံးတဲ့ သီရိ
ဝဗ္ဗန သူကြွယ်က စမ်းပြီးတော့ ဟေး...
သူငယ်ချင်း၊ ဒါဆိုရင်ကွယ် မနက်ဖြန်ကျ
ရင် မင်းတို့ဘုရားကို ငါ့အိမ်ဖိတ်ပေးပါ။
ငါ ငါးရာလုံး ဆွမ်းကပ်ပါ့မယ်။ မနက်ဖြန်
ကစပြီး (၇)ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ စီမံထား
ပါ့မယ်။ ဒီလိုပြောတယ်နော်။ အဲဒီတော့ စီမံ
ထားတဲ့အထဲမှာ ထမင်းဆိုတာတော့ လုံးဝ
မပါဘူး။ အိမ်ဝမှာ ကျင်းတူးပြီး၊ သစ်ငှက်

၁၀၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ကြီးတွေကို စိုက်၊ သစ်ရွက်တွေနဲ့ ဖုံးပြီး
 တော့ ကျင်းထဲမှာလဲပဲ နွားချေးတွေ၊ မစင်
 ရည်တွေကို ထည့်ထားတယ်။ အဲဒါမှာ
 ခလုတ်တွေလဲတပ်ထားတယ်။ အရှက်ခွဲ
 မလို့ ဟုတ်လား။ သူငယ်ချင်းကိုလဲ ပြော
 လိုက်တယ်။ မင်းဘုရားတွေကို မင်းပဲစီစဉ်
 ပြီး ပင့်လာပါ။ ငါကတော့ လာမပင့်အား
 တော့လို့ မင်းပဲစီစဉ်ပေးပါ သူငယ်ချင်းဆိုပြီး
 ပြောလိုက်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

အထင်လွဲလို့ အရှက်ကွဲ

အဲဒီတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဟန်းတွေ ကြွလာ
 ကြတယ်။ ခြံဝရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ သီရိ
 ဝမန သူကြွယ်က လက်အုပ်ကလေးချီပြီး
 တော့ “အရှင်ဘုရားတို့ရဲ့ ဒကာက ပြောပါ
 တယ်။ အရှင်ဘုရားများက အတိတ်
 အကြောင်းတွေလဲ အကုန်သိတယ်၊ အနာ

ဂတ်အကြောင်းတွေလဲ အကုန်သိတယ်။ သူ
 တစ်ပါးရဲ့ စိတ်အကြံအစည်ကိုလဲ သိတယ်
 လို့ အရှင်ဘုရားတို့ရဲ့ ဒကာက ပြောပါ
 တယ်။ တကယ်လို့ အမြင်မှန်ရှိလို့ရှိရင်
 တပည့်တော်အိမ်ကို မကြွကြပါနဲ့” လို့ စိတ်
 နဲ့ လျှောက်တယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းက အကုန်
 သိတယ်ပြောတာကိုး။ ဒါကြောင့် စိတ်နဲ့
 လျှောက်နေတာ။ ဟိုကိုယ်တော်ကြီးတွေက
 အဝတ်တုံးတုံးကြီးတွေနဲ့ သွားနေကြတာ
 ဘာမှသိတာမဟုတ်ဘူး။ တက္ကတွန်းကြီး၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးတွေဆိုတော့ ဘာမှမသိတော့
 အိမ်ထဲဝင်လိုက်ရော၊ ခလုတ်နှိပ်မိတာနဲ့
 အကုန်လုံး ကျင်းထဲကျ၊ မစင်တွေလူးပြီး
 တော့ ပြန်ပြီး လူးလဲထတော့လဲ ဟိုမှာချော်
 လဲ၊ ဒီမှာချော်လဲ ဖြစ်ကုန်ကြပြီး နာမည်
 ကြီးသွားတာပေါ့။

(တင်ပါဘုရား)

သီရဏ္ဏဝဓန သူကြွယ်ဟာ ဒီလိုလုပ်
 တယ်ဆိုတော့ ဂရဟဒိန္နက ဒီသတင်းကြား

၁၀၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တယ်။ ဒီတော့ မင်းလဲ ငါ့အကြောင်း သိရ
မှာပေါ့။ ငါ့ဘုရားတွေကို မင်း အရှက်ခွဲ
တယ်။ မင်းဘုရားတွေကိုလည်း ငါ အရှက်
ခွဲမယ်ဆိုပြီး ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ
အပြိုင်အဆိုင်တွေဆိုတာ မရှိကြဘူးလား။

(ရှိကြပါတယ်ဘုရား)

အပြိုင်အဆိုင် ဘယ်သူနိုင်ပေါ့ဗျာ။
ရှင်းရဲ့လား။ အဲဒါနဲ့ နည်းနည်းကြာတော့
သီရိဝမ္မန သူကြွယ်အလှည့်ကျပြီဟေ့ဆိုပြီး
ဂရဟဒိန္နက စောင့်နေတယ်။ ပထမတော့
ဒေါသတွေထွက်ပေမယ့် မဖြစ်သေးဘူး။ သူ့
လိုပဲ ငါလုပ်မှဖြစ်မယ် တုံ့ပြန်မှဖြစ်မယ်
ဆိုပြီး အလှည့်စောင့်နေတာ ဟုတ်ရဲ့လား။

(တင်ပါဘုရား)

မီးကျိုးပြာမှ ပန်းရွှေကြာ

ဒီတော့ တစ်လနဲ့တစ်လကြာတော့
ဂရဟဒိန္နက သူငယ်ချင်း၊ ငါလဲ ငါ့ဘုရား

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၀၉

တွေ ကိုးကွယ်ရတာ မသက်သာဘူးဟာ၊
မင်းတို့ဘုရားကတော့ အထူးပြောစရာရှိမယ်
မထင်ပါဘူး။ ငါလဲ ပြောင်းလဲကြည့်ရ
မလားလို့။ ငါလဲ အလှူလုပ်ချင်တယ်။ အဲဒါ
မင်းတို့ဘုရားနဲ့ သံဃာငါးရာကို ငါ့အိမ်ကို
ပင့်ပေးပါကွာ။ မနက်ဖြန်ကစပြီး (၇)ရက်
မြောက်တဲ့နေ့မှာ ဆွမ်းကပ်ပါ့မယ်။ ဆိုတော့
သီရိဝဇနသုက္ကယ်က အေးအေး...ကိစ္စမရှိ
ပါဘူး။ ငါပင့်ပေးပါ့မယ်ဆိုပြီးတော့ ဘုရား
ကို သွားလျှောက်တယ်။ သီရိဝဇနသုက္ကယ်
က ဘုရားရှင်ကို ဘယ်လိုလျှောက်သလဲ
ဆိုတော့ “အရှင်ဘုရား ကြွသင့်ရင် ကြွ
တော်မူပါ။ မကြွသင့်ရင် မကြွပါနဲ့ဘုရား”
လို့ “တပည့်တော် သူ့ဘုရားတွေကို အရှက်
ခွဲထားတယ်။ တပည့်တော်ကို သူက ပြန်ပြီး
တုံ့ပြန်ရင် တုံ့ပြန်လိမ့်မယ်ဘုရား၊ ဒီတော့
အရှင်ဘုရား ကြွသင့်မှ ကြွတော်မူပါဘုရား။
မကြွသင့်ရင် မကြွပါနဲ့ဘုရား”လို့ ဒီလို

၁၁၀

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

လျှောက်ထားတာ ရှင်းရဲ့လား။ လျှောက်
ထားတာ လိမ္မာတယ် ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီတော့ ဘုရားရှင်က ငြိမ်ငြိမ်လေး
နေတာပေါ့။ သိတာပေါ့။ အတုမရှိ၊ အနှိုင်း
မရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓလိုဆိုတာကိုးနော်။ ဒီတော့ (၇)
ရက် မြောက်တဲ့နေ့ကျတော့ သီရိဝဇန သူ
ကြွယ်က သူငယ်ချင်း၊ ငါ ကိစ္စလေးရှိလို့
မင်းဆီတော့ မရောက်လာနိုင်တော့ဘူးကွာ၊
ဘုရားရှင်ကတော့ ကြွတော်မူလာပါလိမ့်
မယ်။ မင်း အဆင်သင့်သာ လုပ်ထားပါ
ဆိုတော့ ဟ...စိတ်ချပါ သူငယ်ချင်းရာတဲ့။
ဘာလုပ်ထားသလဲဆိုတော့ ကျင်းကြီးတွေ
တူးထား၊ တွင်းထဲမှာ ရှားမီးကျိုးတွေ ထည့်
ထားတယ်။ နီရဲပြီးတော့လေ။ ပြုတ်ကျရင်
အကုန်လုံးသေ၊ အရှင်မရှိအောင် စီမံထား
တာ။ အင်း...သီရိဝဇန လုပ်ထားသလို
လမ်းဘေးတွေမှာ အိုးကြီးတွေကို စီတန်းပြီး

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၁၁

တော့ ငှက်ပျောက်ဖက်တွေနဲ့ ဖုံးထားတာ
နော်။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီတော့ ဂရဟဒိန္နက ဘုရားရှင် ကြွ
လာတဲ့အခါမှာ သူကလည်း သီရိဝမ္မန
လျှောက်ထားသလိုပေါ့လေ။ စိတ်နဲ့ ဘုရား
ကို လျှောက်တယ်။ အရှင်ဘုရားတို့ ဒကာ
တွေ ပြောသံကြားဖူးပါတယ်။ ဘုရားရှင်
များဟာ အတိတ်ကိုလဲသိတယ်၊ အနာဂတ်
ကိုလဲသိတယ်၊ သူတစ်ပါးစိတ်ကိုလဲ သိ
တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ တပည့်တော်အိမ်မှာ
စားစရာ သောက်စရာများ မရှိပါဘုရား။
အရှင်ဘုရားတို့ကို သေကြောင်းကြံထားပါ
တယ်။ အရှင်ဘုရားများသိရင် မကြွပါနဲ့၊
မသိရင် ကြွပါဆိုပြီး ဘာနဲ့လျှောက်တယ်။

(စိတ်နဲ့ပါဘုရား)

စိတ်နဲ့နော်။ ဒီလိုလျှောက်တော့ ဘုရား
ရှင်က နောက်ဘယ်ဆုတ်ပါ့မလဲ။ ဘုရားရှင်

၁၁၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ရဲ့ စွမ်းအားကို ပြရမယ်လေ။ ဘုရားက
သူတို့ အရိယာဖြစ်မှာကို မြင်တော်မူထား
တာကိုး ပရိသတ်များရဲ့။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတော့ ဘုရားရှင်ဟာ ဖြည်းဖြည်း
လေး ကြွပြီး ရဟန်းသံဃာတွေရဲ့ အလယ်
တည့်တည့်မှာ ထိုင်ပြီး နေတော်မူတယ်။
ရဟန်းသံဃာတွေ ငါးရာစလုံးလဲ ဝန်းရံပြီး
အကုန်လုံးလဲစုံရော ဂရဟဒိန္နက ခလုတ်
နှိပ်ချလိုက်တယ်။ ခလုတ်လဲ နှိပ်ချလိုက်
တော့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ၊ ဘုရားရှင်နဲ့
ရဟန်းတွေက အောက်ကိုပြုတ်မကျတဲ့
အပြင် တင်ပလွင်ခွေပြီး ထိုင်နေတဲ့ ဘုရား
ရှင်ရဲ့ အောက်တည့်တည့်က ပဒုမ္မာကြာပွင့်
ကြီး ပေါက်လာတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

မီးကျိုးတွေထဲက ပေါက်လာတာနော်။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၁၃

ရဟန်းတော်တွေထိုင်နေတဲ့ နေရာမှာ
လဲပဲ မီးကျိုးပုံတွေထဲက ကြာပွင့်ကြီးတွေ
အသီးသီး ပေါက်လာတာ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

တန်ခိုးအစွမ်း ဟင်းနှင့် ဆွမ်း

ဒီတော့ ဂရဟဒိန္နက မျက်စိမျက်နှာ
တွေ ပျက်ပြီး ဟ...ငါတော့ ဒုက္ခရောက်ပြီ။
တန်ခိုးကြီးတဲ့ ဗုဒ္ဓ၊ ဒါကြောင့် တန်ခိုးကြီး
တယ် ပြောကြတာကိုးဆိုပြီး ပျာယာခတ်
တော့တာပဲ။ သူ့သူငယ်ချင်း သီရိဝမ္မနကို
ရှာပြီး ဟေ့...သူငယ်ချင်း၊ မင်းဘုရားကို
ငါ စမ်းသပ်တာ ငါတော့ မှားပြီ။ အခု
သိတင်းသုံးနေကြပြီ။ ငါ့မှာ စားစရာ သောက်
စရာ ဘာမှမရှိဘူး၊ ငါ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။
ငါ့ကို ကူညီပါဦး။ ဒီလိုပြောတယ်။ လူတွေ
ကလဲ ဝိုင်းလာကြပြီလေ။ ဟာ...လူတွေ
ကလဲ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအိမ်ကို ဘုရားရှင်ကြွတယ်

၁၁၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဆိုပြီး ဝိုင်းပြီးတော့ လာကြတယ်။ နောက်
ဆုံးမှာ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ဒကာမအပေါင်း
သူတော်ကောင်းများ...သီရိဝဇ္ဇာသုက္ကယက
သူငယ်ချင်း၊ ငါတို့ဘုရားက တန်ခိုးကြီး
တယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ အလွန်တန်ခိုး
ကြီးတယ်။ မင်းအိမ်ကို ရောက်တဲ့အခါမှာ
အိုးထဲမှာ ဘာမှမရှိပေမဲ့ အကုန်လုံး အရန်
သင့် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ ဟောဒါက “ဘာ
အိုး” “ဟင်းရည်အိုး” “ထမင်းအိုး” ...
စသည်ဖြင့် မင်းရဲ့ အိုးအခွံတွေကို လက်နဲ့
ပုတ်ပြီး ပုတ်တိုင်း ပုတ်တိုင်းမှာ ဟင်းအိုး
တွေဟာ သူ့အလိုလို ပြည့်လာလိမ့်မယ်။
မယုံရင် စမ်းကြည့်ပါဆိုတော့ ဟော...ပြော
တဲ့အတိုင်း စမ်းကြည့်တာ ဟင်းအိုးတွေဟာ
အစုံအလင်ပဲ။ အိုးအားလုံး အကုန်အပြည့်ပဲ
ဖြစ်လာတယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘုရားရှင်ဟာ အနန္တဂုဏ်အင်္ဂါ ပြော
တယ်မဟုတ်လား။ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၁၅

တစ်ယောက်ကမှ တုနှိုင်းလို့မရ ပြိုင်ဖက်
ကင်းတော်မူသော ဗုဒ္ဓနော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ အဲဒီမှာ
ဆွမ်းတွေသုံးဆောင်ပြီးတော့ သီရိဝဏ္ဏသုကြွယ်
နဲ့ ဂရဟဒိန္န သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကို
အကြောင်းပြုပြီး တရားဟောတော့ သူတို့
နှစ်ယောက်လဲ သောတာပန်တည်ကြတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

တရားသံချို နာကြားလို

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
တရားဟောတော့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်
သောတာပန်တည်ခဲ့ပါတယ်။ သာသနာတော်
မြတ်ကြီးကို နင်လားငါလား ချီးမြှောက်
ထောက်ပံ့ပြီးတော့ ကဲ...ဒီကနေ့ သီရိဝဏ္ဏသု
ကြွယ်ဟာလဲ အသက်(၈၀)ရှိလာပြီနော်။

၁၁၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အသက်အရွယ်ကလဲ ဇရာ ဒုဗ္ဗလ ရောက်
လာလေတော့ ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ချင်
တိုင်းလဲပဲ တွေ့လို့မရတော့ဘူး။ ဘုရားရှင်
နဲ့တော့ တွေ့ချင်ပါရဲ့။ ဘုရားရှင်ဟောကြား
တဲ့ တရားတော့ နှာချင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့လို့လဲ
ဘုရားကျောင်းကို မရောက်နိုင်တော့ဘူး။

(တင်ပါဘုရား)

ဘယ်သူက နှိပ်စက်ထားလို့လဲ။

(ဇရာကပါဘုရား)

ဇရာ...ဟုတ်လား။ “ခန္ဓာကိုယ် ဇရာ
ထောင်းလေတော့ ပြောင်းအံ့လို့ယွင်းရော်
နောက်ပြန်လို့ မပျိုပါသည် ရှေ့ကိုသာအိုမြဲ”
ဒီလိုဆိုတယ်မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ပြန်ပြီးတော့ ဘယ်တော့မှ မပျိုတော့
ပါဘဲနဲ့ အိုပြီးတော့ ယွင်းရော်လို့လာပြီ။
ဇရာတရားက ထောင်းလိုက်တော့ ဗျာဓိက
နှိပ်စက်လေပြီ။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၁၇

ခန္ဓာတစ်ကိုယ်လုံး ထားစရာမရှိ။

(တင်ပါဘုရား)

နေစရာမရှိလောက်အောင်ထိ ပြင်းထန်
တဲ့ ဝေဒနာ ခံစားနေရလို့ ဘယ်သူတုံး
ပရိသတ်များရဲ့။

(သီရိဝဇန သူကြွယ်ပါဘုရား)

သီရိဝဇန သူကြွယ်နော်။ အဲဒီသူကြွယ်
ရဲ့ သန္တာန်မှာ ရောဒုဗ္ဗဗက ပြင်းပြစွာ
နှိပ်စက်လွန်းလို့ ကြားရဲ့လား။ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ကိုယ်လုံး ရောဗျာဓိ နှိပ်စက်ဖန်များလာ
တဲ့အခါမှာ ရောဂါတွေ ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။
ဒါပေမဲ့လို့လဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်
မြတ် ဆုံးမထားလို့မို့ တရားတွေ သူ့သန္တာန်
ထဲမှာ ရှိနေခြင်းကြောင့် သက်သောင့်
သက်သာ ရနေပါတယ်နော်။ ဒါပေမဲ့လို့လဲ
သက်သာရာ ရပင်ရငြားသော်လဲပဲ တရား
တွေ နာချင်နေတယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

၁၁၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

နေမကောင်းဖြစ်ရင် ဘာဖြစ်ချင်တယ်။

(တရားနာချင်ပါတယ်ဘုရား)

တရားနဲ့ ကြိုတင်ပြီးတော့ တွေ့ထိ
ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမတရား
တွေကို အားပါးတရ ကျင့်ကြံပွားများ အား
ထုတ်ထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ သူတော်ကောင်းတရား
ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပြည့်ဝထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဟာ တရားနာလို့ မဝဘူးတဲ့။

(တင်ပါဘုရား)

တရားတွေနာလို့ရှိရင် ရင်ထဲမှာ ချမ်း
သာတယ်။ တရားနှလုံးသွင်းရလို့ရှိရင် နေလို့
ကောင်းတယ်။ သံဃာတော်တွေနဲ့ ခဏ
ခဏ ဖူးတွေ့လိုတယ်။ သံဃာတော်အရှင်
မြတ်တို့ထံတော်ပါးဆီ သွားပြီး ဟောဖော်
ညွှန်ပြတဲ့ တရားတော်မြတ်ကို နာကြားရမှ
စိတ်ထဲမှာ အေးချမ်းလာတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၁၉

နေမကောင်းဖြစ်လာပြီဆိုရင် ဘယ်သူ့
ကို သတိရတယ်။

(တရားကိုပါဘုရား)

တရားတော်မြတ်ကို သတိရတာ တစ်
မျိုး၊ သံဃာတော်များကို သတိရတာ တစ်
မျိုး။ ဪ...လောကကြီး ငါ့ရဲ့ဘဝတစ်ခု
လုံးဟာ နေဝင်ချိန်ရောက်တော့မှာပါလား။
ဘဝနေဝင်ချိန်ဟာ နီးကပ်လာပြီ၊ အင်း...
နေမဝင်ခင်လေးမှာ ငါ ဘာလုပ်ရမှာလဲလို့
စဉ်းစားလိုက်ရင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟော
ဖော်ညွှန်ပြတဲ့ တရားဓမ္မတွေကို အားပါး
တရ နာချင်နေသေးတယ်။ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

မြတ်စွာဘုရားကို သတိရတာက တစ်
မျိုး၊ သတိစွမ်းအားလေးတွေ ရလာတယ်။
ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်
ဟောဖော်ညွှန်ပြတဲ့ တရားဓမ္မလေးတွေကို
အမြဲမပြတ် သိနေတော်မူတဲ့ အရှင်အာနန္ဒာ

၁၂၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

နဲ့ တွေ့ချင်လာတယ်။ ဟုတ်လား။ နေ
မကောင်း များလာတော့ ဘယ်သူနဲ့ များများ
တွေ့ချင်လာတယ်။

(သံဃာတော်နဲ့ပါဘုရား)

အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့
တွေ့ချင်လာတယ်။ တွေ့ချင်လာတော့ အနား
မှာရှိတဲ့ ငယ်ကျွန်ကိုခေါ်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

သားသမီးတွေကို မခေါ်ဘူး။ အခန်း
ထဲမှာ သူ့ရဲ့ငယ်ကျွန်တစ်ယောက်သာ ရှိ
တယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဝတ်ရည်စားသုံး ပျားပိတုန်း

ခုတင်ညောင်စောင်းမှာ လဲလျောင်းလို့
ဘေးနားမှာ သူ့ရဲ့ငယ်ကျွန်တစ်ယောက်ပဲ
ရှိတယ်။ သူကြွယ်မနဲ့ သားသမီးတွေကို

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၂၁

အပြင်မှာ ထွက်ခိုင်းထားတယ်။ ပြီးတော့မှ၊
ငယ်ကျွန်ကို “အရှင်အာနန္ဒာထံတော်ပါးကို
သွားပါလေ၊ အရှင်အာနန္ဒာမြတ်ထံတော်ပါး
ရောက်တော့ ငါပြောတဲ့အတိုင်းသာ လျှောက်
ထားပါလေ။” “အရှင်ဘုရား...သီရိဝဇ္ဇန သူ
ကြွယ်က အရှင်ဘုရားကို ဦးတိုက်ပါတယ်
ဘုရား။ သီရိဝဇ္ဇနသူကြွယ်ကြီးဟာ သာသနာ
ဒါယကာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ပစ္စည်း
လေးပါး ထောက်ပံ့ထားတဲ့ ဒါယကာကြီး
ဖြစ်ပါတယ်။ အခုအချိန်မှာလေ သီရိဝဇ္ဇန
သူကြွယ်ကြီးဟာ နေမကောင်းဖြစ်နေပါပြီ။
မထနိုင်တော့ပါဘုရား။ သွားလို့လဲ မရတော့
ပါဘုရား။ ဒါကြောင့် အရှင်ဘုရား ကြွပြီး
တော့ တရားတွေ ဟောပေးစေချင်ပါတယ်။
သီရိဝဇ္ဇနသူကြွယ်က လျှောက်ထားလိုက်ပါ
တယ်။ သီရိဝဇ္ဇန သူကြွယ်ရဲ့အိမ်ကိုကြွပြီး
ချီးမြှောက်တော်မူပါ။ အရှင်ဘုရားကသာ
မချီးမြှောက်ဘူးဆိုရင် သူကြွယ်က အလွန်
အလွန် ပင်ပန်းရပါလိမ့်မယ်ဘုရား” ဆိုပြီး

၁၂၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သူ့ရဲ့ငယ်ကျွန်ကို မှာတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ငယ်ကျွန်ကလဲ ခပ်သွက်သွက်လေး
သွားပြီး အရှင်အာနန္ဒာကို သွားလျှောက်တာ
ညကြီးအချိန်အခါမှာတဲ့ ဒကာ၊ဒကာမတို့။
ညဉ့်ကျော်ပြီး သန်းခေါင်ကျော် အချိန်
လောက်ရှိချင်ရှိလိမ့်မယ်နော်။ အဲဒီတော့
အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ်က မနက်
မိုးလင်းရင် ကြွလာခဲ့ပါမယ်လို့ ပြောတယ်။
ဒီတော့ မိုးလင်းလာတယ်ဆိုရင် သင်္ကန်း
လေး အပြည့်ရုံပြီး သပိတ်ကလေးကိုလွယ်
လို့ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကြွလာတယ်
ဒကာ၊ဒကာမတို့။

(တင်ပါဘုရား)

သီရိဝဇန သူကြွယ်အိမ်ကို ကြွပြီးတော့
လာတယ်ပေါ့။ ဒီတော့ သီရိဝဇနသူကြွယ်
ဟာ အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
အိမ်ထဲကို ကြွလာပြီဆိုတဲ့ အသံကို ကြား

လိုက်ကတည်းကိုက စိတ်တဲမှာ ရွှင်လန်းနေ
တယ်တဲ့။

(တင်ပါဘုရား)

ဝမ်းပန်းတသာ ဖြစ်လာတယ်၊ ဟော
ငါမျှော်လင့်ထားတဲ့ အရှင်မြတ်နဲ့ တွေ့တော့
မယ်။ အရှင်မြတ်ထံမှ တရားတွေ နာရ
တော့မယ်။ အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးသည် ငါ့ကို တရားတွေဟောတော့မယ်၊
ငါ တရားတွေနာရတော့မှာပါလားဆိုပြီး
ဝမ်းသာနေတယ် ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာလုပ်ရမလို့ ဝမ်းသာနေတာတဲ့လဲ။

(တရားနာရမလို့ပါဘုရား)

တို့ပရိသတ်က ဒီလိုဖြစ်ချင်မှဖြစ်မှာ။
တချို့က တရားနာရတော့မယ်ဆိုရင် အဝေး
ကြီးက ရှောင်လွှဲချင်တယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား။
တရားနာရတော့မှာ၊ တရားနှလုံးသွင်းရ
တော့မှာ၊ တရားထိုင်ရတော့မယ်ဆိုရင် အဝေး

ကြီး သွားချင်တယ်။ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့
ပြောချင်နေကြတယ်။ ရိပ်သာတွေ ဖွင့်နေ
တယ်။ ရိပ်သာသွားပြီး တရားနာရအောင်
ဆိုရင် မသွားနိုင်တဲ့ဘဝ။ ကြောက်စရာ
မကောင်းဘူးလား။

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)

နီးလျက်နဲ့ ဝေးနေကြတဲ့ဘဝ။ လောက

မှာ ရှိမရှိ။

(ရှိပါတယ်ဘုရား)

ဥပမာပေးရမယ်ဆိုရင် ကြာပင်ကြာရိုး
အောက်မှာနေကြတဲ့ ဖားတို့သည် ကြာဝတ်ဆံ
လေးကို မစားသုံးပါဘဲနဲ့ ပျားပိတုံးလေးတွေ
က ကြာဝတ်ဆံလေး စားသုံးဖို့အတွက်
တောတောင်ကန္တာရကိုဖြတ်လို့လာပြီး စား
သုံးနေတာကို တောင်အောက်ကဖားက မြင်
ရင် ဟော...ပျားပိတုံးတွေဟာ ဟိုပျံ၊ ဒီခုန်
ပျံပြီး နေကြတယ်လို့ မြင်တယ်နော်။ ကြာ
ရွက်ပေါ်လေးတွေထက်မှာ တက်ပြီးနေတဲ့

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၂၅

ဖားကောင်ကလေးတွေက ကြာဝတ်မှုလေး
တွေကို စားသုံးကြသလား။

(မစားသုံးပါဘုရား)

မစားဖြစ်ဘူးနော်။ ဘယ်သူက စားသုံး
နေတယ်။

(ပျားပိတုံးပါဘုရား)

ဪ...လောကမှာ နီးရက်နဲ့ဝေးနေ
ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိ၊မရှိ။

(ရှိပါတယ်ဘုရား)

အေး...တရားနဲ့တော့ နီးပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့
တရားကို နှလုံးမသွင်းဖြစ်၊ ဟုတ်လား။
အနီး အနားမှာတော့ တရားစခန်းတွေ ဖွင့်
ဖြစ်ပေမဲ့ လာပြီးတော့ တရားတွေ အား
မထုတ်ဖြစ်၊ တရားတွေမနာဖြစ်ပါ။ ဝမ်း
နည်းစရာ ကောင်းလွန်းတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီနေ့ကြည့်ပါလား။ သီရိဝဇယသုက္ကယံ
ကျပြန်တော့ အရှင်မြတ်ကြွလာပြီလို့ သတင်း

၁၂၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

လေး ကြားလိုက်တာနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာတဲ့
လဲ။

(ဝမ်းသာနေပါတယ်ဘုရား)

ဝမ်းပန်းတသာ ရွှင်လန်းနေတာ။ လက်
အုပ်ကလေးချီပြီးတော့ ကြုံဆိုနေတယ်။
အရှင်မြတ်က သပိတ်လေး အနားမှာချပြီး
တော့ ထိုင်လိုက်တယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဓမ္မအစွမ်း ဝေဒနာကိုလွှမ်း

ထိုင်တော့ ဘာပြောသလဲလို့ဆိုရင် သီရိ
ဝဇနသုက္ကယ်...ဒကာကြီး၊ ရောဂါဝေဒနာ
သက်သာရာ ရပါရဲ့လား။ သင့်သန္တာန်ထဲ
မှာ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာတွေ ဆုတ်ယုတ်
ပါရဲ့လား။ ဆုတ်ယုတ်တယ်လို့ ထင်မှတ်ပါ
ရဲ့လား။ နေရထိုင်ရတာ အဆင်များပြေရဲ့
လား...လို့ လှမ်းပြီးတော့ မေးလိုက်တဲ့
ဓဏလေးမှာ သီရိဝဇနသုက္ကယ်က “အရှင်

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၂၇

ဘုရား၊ တပည့်တော်ရဲ့သန္တာန်ထဲမှာ ရောဂါ
ဝေဒနာတို့သည် မဆုတ်ယုတ်ပါဘုရား၊
တစ်နာရီနဲ့ တစ်နာရီ မတူတော့ပါဘုရား၊
ကုန်ခဲတဲ့နာရီထက် ဒီနာရီက ပိုပြီးတော့
ပြင်းထန်လာပါတယ်။ တပည့်တော် ခံစား
နေရတဲ့ ဝေဒနာတွေကို ပြောရမယ်ဆိုရင်
ဘုရားတပည့်တော် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာလေ ဝေ
ဒနာတွေ များလွန်းလို့ သံကောက်ကြီးနဲ့
ဆွဲထိုးသလို၊ အူတွေကို သံကုတ်ကြီးနဲ့ဆွဲပြီး
တော့ ထုတ်ဘိသကဲ့သို့ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု
ဝေဒနာ ခံစားနေရပါတယ်။ တပည့်တော်
အသည်းနှလုံးတွေကို ဓားတွေနဲ့ လှီးဖြတ်
နေသလို ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝေဒနာတရားတို့
သည် ပြင်းထန်လို့နေပါတယ်ဘုရား။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာဖြင့် ပြောင်းဆန်တွေ
ခတ်ပြီး ခံစားနေရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးက ရောဂါဝေဒနာတွေ ဘယ်
လောက်ပင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပြဋ္ဌာန်းသော်
လည်း တပည့်တော်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ချမ်းသာ

၁၂၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

လျက် ရှိပါတယ်ဘုရား။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်ဘုရားသိအောင် တပည့်တော် ပြောပြတာပါဘုရား။ တပည့်တော် ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲမှာ အို...ခြေထောက်တွေကို လှည့် လိုက်ရင်လဲ သံပူကြီး သံဂေါက်ကြီးတွေလို မဲ ဘုရား။ အကြောတွေဆွဲနေသလို ခံစားရ ပါတယ်။ ဒူးတွေ၊ ပေါင်တွေမှာလဲ အကြော တွေကို တစ်ယောက်ယောက်က လှမ်းပြီး သံစူးတွေနဲ့ ထိုးနေဘိသကဲ့သို့၊ ခန္ဓာကိုယ် ကြီးကို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ တစ်ယောက် က သံချွန်ကြီးနဲ့ထိုးသလို၊ တပည့်တော်ရဲ့ ကျောတွေမှာ သံပူပြားကြီး ကပ်ထားသလို ပါပဲ ဘုရား။ အလွန်တရာ ပြင်းထန်လှစွာ သော ဝေဒနာကြီးကို ခံစားရပါတယ်။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော် သန္တာန်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ပင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရောဂါ ဝေဒနာကြီး ဖြစ်ပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း တပည့်တော်သည် ဒီဝေဒနာကို သည်းခံပြီး

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၂၉

တော့ နေတတ်ပါတယ်။

ဘာရဲ့စွမ်းအားတဲ့လဲ။

(တရားရဲ့ စွမ်းအားပါဘုရား)

သေခါနီးမှ ကြိုးစားတာလား။ ကြံပြီး
အားထုတ်ထားလို့လား။

(ကြံပြီး အားထုတ်ထားလို့ပါဘုရား)

“မသေခင်မှာ တရားရှာရင် သေခါ
သက်သာတယ်” တရားဆိုတာ မသေခင်လေး၊
ကျန်းမာစဉ်လေးမှာ ကြံပြီး ရှာထားရတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

အဲသလို ကြံတင်ပြီးရှာထားမှ ရောဂါ
ဝေဒနာတွေ နှိပ်စက်တဲ့နေ့မှာ ပြုံးနိုင်သလား၊
မဲ့နိုင်သလား။

(ပြုံးနိုင်ပါတယ်ဘုရား)

ဘာကနေရာယူထားပြီးပြီတဲ့လဲ။

(တရားကပါဘုရား)

ဝိပဿနာဆိုတဲ့ ဓမ္မစွမ်းအားက နေရာ
ယူထားခြင်းကြောင့် ရောဂါဝေဒနာကို

၁၃၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဝိပဿနာဉာဏ်က တွန်းလှန်ထားနိုင်တာ။
ဒီနေ့ သီရိဝဇနသုကြွယ်ကို ဥပမာဆောင်
ပြီးတော့ ပြောနေတယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

တို့ဒကာ၊ဒကာမများက သြော်...ငါနဲ့
မဆိုင်ဘူး။ ဒီလိုမမှတ်နဲ့။ ဟိုမှာက ဥပမာ၊
တို့ဒကာ၊ဒကာမများက ဥပမေယျ၊ တို့
သန္တာန်ထဲမှာ ဒီလိုမှတ်ရမယ်ဆိုတာလေး
ကို သိစေချင်လို့ပါ။

(တင်ပါဘုရား)

ကြည့်လေ၊ နောက်ဆုံး ဘဝနေဝင်ချိန်
ရောက်ခါနီးလေးမှာ ရောဂါဝေဒနာတွေ
ဖြစ်လာတယ်။ သီရိဝဇန သုကြွယ်ကြီး
ဝေဒနာကို ခံစားနေရတဲ့နေ့လို ရောဂါ
ဝေဒနာကို ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့် တွန်း
လှန် ဖယ်ရှားဘိသကဲ့သို့ ဟုတ်ကဲ့လား။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၃၁

ဒကာကြီး၊ ဒါဆိုရင် သင် ဒီလောက်ထိ ပြင်းထန်တဲ့ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေရလေ တော့ ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူတဲ့ “ဝေဒနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း”ကို သင် မှတ်ရမှာပေါ့လို့ ဆက် ပြီး တရားဟောပြီနော်။ အို...သူကြွယ် ဒကာကြီး၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက ဆင်ခြင်စူးစိုက်လှစွာသော သတိတရားကို လက်ကိုင်ထား၍ ရုပ် အပေါင်းနဲ့ နာမ်အပေါင်းကို ဉာဏ်ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ကြည့်ရပါမယ်။ သူကြွယ်၊ ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူတယ်မဟုတ်လား။ သင့်ခန္ဓာကိုယ် ဖောက်ပြန်နေတဲ့ ရုပ်တရား ကို “ရုပ်တရား”လို့ “ဖောက်ပြန်နေတဲ့ တရား”လို့ ဉာဏ်ထဲမှာ ထင်ရှားအောင် ကြည့်ရပါမယ်။

ပြင်းထန်သော လုံ့လဝီရိယကို တင်ပြီး တော့ သတိ သမ္ပဇဉ် ဉာဏ်ယှဉ်၍ ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲမှာ ဖောက်ပြန်နေတဲ့ အာရုံဓာတ် ကလေးကို သတိလေးကပ်ပြီးတော့ ဉာဏ်

၁၃၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

လေးနဲ့ ကြည့်ရပါမယ်။ သူကြွယ်၊ သင့်
 ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အများဆုံးပေါ်နေတဲ့ အူ
 သိမ် အူမတွေဟာ အမြဲမပြတ် ထွန်ထွန်
 လူးပြီး သင်ခံစားနေရတယ်ဆိုရင် အဲဒီ
 နေရာကလေးကို သတိလေးကပ်ပြီးတော့
 စူးစိုက်ကာ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ အကဲခတ်
 ကြည့်ပေးပါ။

(တင်ပါဘုရား)

ရေပွက်ပမာ ဝေဒနာ

မြတ်စွာဘုရားရှင်မိန့်တော်မူတဲ့ ကာယာ
 နုပဿနာတရား အခြေခံထားပြီးတော့ မှတ်
 ရပါမယ်။ ဒုတိယအနေအားဖြင့် ဝေဒနာ
 နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အခြေခံ
 ထားပြီး ရှုရပါမယ်။ ဒါယကာ သူကြွယ်၊
 သင့်သန္တာန်ထဲမှာ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖောက်
 ပြန်လေတော့ အလွန်တရာ နေမရ ထိုင်မရ
 ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာလေးတွေပေါ် မှီပြီး

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၃၃

သတိကပ်၊ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ အကဲခတ် မှတ်
ရပါမယ်။ သူကြွယ်...သင့်ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
တစ်ကိုယ်လုံးမှာလေ ပေါ်နေတာတွေကို ပထမ
ခြုံပြီးတော့ မကြည့်နဲ့ဦး။ အများကြီးပေါ်နေ
ထင်ရှားနေတဲ့ နှစ်နေရာ သုံးနေရာထဲက
အများဆုံးပေါ်နေတဲ့ နေရာကို ရွေးလိုက်ပါ။
ဒကာ၊ ဒကာမတွေ...အာရုံလေး စူးစိုက်ပြီး
တော့ နှလုံးသွင်း နာကြနော်။

(တင်ပါဘုရား)

ကမ္မဋ္ဌာန်းရွေးချယ်ပုံလေးကို အရှင်အာ
နန္ဒာက သင်ပေးနေတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ပြီးတော့ သူကြွယ်ရေ၊ သင့်ခန္ဓာတစ်
ကိုယ်လုံးမှာ ဖောက်ပြန် နာကျင်နေတဲ့ နေ
ရာတွေ မြောက်မြားစွာ ရှိပင်ရှိငြားသော်
လည်း အများဆုံးပေါ်တဲ့နေရာကို စိတ်က
ရွေးလိုက်စမ်းပါ။ အဖောက်ပြန်ဆုံး ပေါ်နေ
တဲ့ နေရာလေးကို စိတ်ကလေးနဲ့ကပ်ပြီး
တော့ ကြည့်။ ဆွဲနုတ်ဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်နေတဲ့

၁၃၄

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အူတွေ ပြောင်းဆန်နေတဲ့ နေရာလေးကို
ကြည့်။ အဲဒီခံစားမှုပေါ်နေတဲ့ နေရာလေးကို
စိတ်က စူးစိုက်ပြီးတော့ ကြည့်ပါ။ စိတ်
ကလေးနဲ့ညွတ်ကာ စူးစိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်
တဲ့ ခဏလေးမှာ အဲဒီ ဖောက်ပြန်မှုပေါ်
နေတဲ့ နေရာလေးပေါ်မှာ ခံစားနေတဲ့
ဝေဒနာဓာတ်ကလေးကို ဉာဏ်ကလေးနဲ့
ကပ်ပြီးတော့ကြည့်။ ဒီလိုဆိုတယ် ဟုတ်
လား။

(တင်ပါဘုရား)

ပထမတော့ ခံစားနေရတယ်လို့ သိ
တယ်။ အဲဒီနေရာမှာ ဖောက်ပြန်နေတာကို
သိ။ ဒုတိယအနေအားဖြင့် ဒီခံစားနေတဲ့
ဝေဒနာရဲ့ ပြောင်းလွဲနေတဲ့သဘောကို မြင်
ပါစေ။

နားလည်တယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၃၅

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်က “ဝေဒနံဟိ ဝိက္ခံပိ
တွာ အနိစ္စတော ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော
ပဇာနာတိ၊ အနတ္တတော ပဇာနာတိ။ အေး
သူကြွယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲဝယ် ဝေဒနာတွေ
မြင်ခဲ့ငြားအံ့။ အဲဒီဝေဒနာကိုခွာ၍ အနိစ္စ
မြင်ပါစေ။

ဘာကိုခွာပြီးတော့တဲ့လဲ။

(ဝေဒနာကိုပါဘုရား)

ဝေဒနာကိုခွာပြီး အနိစ္စမြင်ပါစေ။ ဝေ
ဒနာကို မြင်ရမှာလား။ အနိစ္စကို မြင်ရမှာ
လား။

(အနိစ္စကို မြင်ရမှာပါဘုရား)

အဲဒီဝေဒနာ ပေါ်တဲ့နေရာလေးမှာ
သတိလေးကပ်ပြီးတော့ ဉာဏ်လေးနဲ့
ကြည့်လိုက်သည်ရှိသော် အကြည့်ခံဖြစ်တဲ့
ဝေဒနာဓာတ်၊ အာရုံဓာတ်တို့သည် တဖျတ်
ဖျတ်နဲ့ ပြောင်းလွဲနေတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

၁၃၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဝေဒနာရဲ့ သဘောသည် ပရိသတ်
 အပေါင်း သူတော်ကောင်းများ၊ ရေပွက်ပမာ
 ရေပွက်တွေ တစ်ပွက်ပြီးတစ်ပွက် ပွက်နေ
 တာ မြင်ရဘိသကဲ့သို့ “ဝေဒနာစက်၊ ရေ
 ပွက် သဏ္ဌာန်၊ အနိစ္စပဲ မမြဲအမှန်၊ မကင်း
 ဘဲမို့ ဆင်းရဲပူပန်၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ
 မှတ်ကြစေကန်” တဲ့။ ဝေဒနာကွနွာကိုယ်ကြီး
 ကို ကြည့်လိုက်တိုင်း ကြည့်လိုက်တိုင်း
 ဝေဒနာတဲ့ ရေပွက်ခန္ဓာတဲ့။ ကောင်းကင်
 ပေါ်ထက်က မိုးပေါက်တွေ မကျဘူးလား။

(ကျပါတယ်ဘုရား)

ရှေ့မှာ ရေပြင်ကြီးမှာ ရေပွက်တွေ
 ပွက် ပွက်လို့ မပွက်ဘူးလား။

(ပွက်ပါတယ်ဘုရား)

ရေပွက်တွေပွက်တာ ဖတ်ခနဲဆိုရင်
 ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်။

(ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား)

ပျောက်ပျောက်သွားတယ်နော်။ တည်

တံမှ ရရဲ့လား။

(မရပါဘုရား)

အဲသလိုပဲတဲ့၊ ဒါယကာသူကြွယ်၊
ဒါယကာရဲ့စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာ
ကို သတိနဲ့ကပ်ပြီးတော့ ကြည့်ပါ။ ဝေဒနာ
ကို ခွာပြီးတော့ အနိစ္စမြင်ပါစေ။ ဝေဒနာကို
ခွာပြီးတော့ ဒုက္ခမြင်ပါစေ။ ဝေဒနာကို
ခွာပြီးတော့ အနတ္တမြင်ပါစေ။ ဝေဒနာကို
ကျော်လွန်ပြီးတော့ ဖြစ်ပျက်တွေ မြင်ပါစေ။
တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ ဝေဒနာတွေဟာ တစ်
နေရာက ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပေါ်နေတယ်။
မှတ်လို့မရအောင် ပေါ်နေတယ်ဆိုရင် လျစ်
လျူရှုလိုက်၊ သူ့ကို မမှတ်နဲ့တော့ ဟုတ်
လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဝင်လေ ထွက်လေလေးပေါ်မှာ သတိ
ကပ်ပြီးတော့ မှတ်လိုက်။ ရှင်းရဲ့လား။

(တင်ပါဘုရား)

၁၃၈

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဝင်လေထွက်လေလေးပေါ်မှာ ဝင်လေ
လေး ပေါ်ပြီးတော့ ချုပ်ပျောက်သွားတာ
လှမ်းပြီးတော့ကြည့်ထား။ ထွက်လေလေး
ပေါ်ပြီးတော့ ချုပ်ပျောက်သွားတာ လှမ်းပြီး
တော့ ကြည့်။ ဟိုမှာ ပြင်းထန်ပြီး ကြမ်း
တမ်းတဲ့ သြဋ္ဌာရိကဝေဒနာကို ဘေးဖယ်
ထားလိုက်၊ ဥပေက္ခာပြုထားလိုက်။

(တင်ပါဘုရား)

လျစ်လျူရှုပြီးတော့ မိမိစိတ်ကို နှာ
ခေါင်းဝမှာစိုက်ပြီးတော့ သတိကပ်ပြီးတော့
ကြည့်။ သဘောပေါက်ရဲ့လား။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီခါကျလိုရှိရင် သတိကောင်းလာ
တဲ့ခါ ဟိုပြင်းထန်နေတဲ့ ဝေဒနာပေါ်ကို
ပြန်ပြီး ရှုမှတ်ကြည့်။ အဲသလို ကြည့်ရင်း
ကြည့်ရင်းနဲ့ ဝေဒနာဟာ အနိစ္စတော ဒုက္ခ
တော အနတ္တတော ပဇာနာတိတဲ့။ ဝေဒနာ
ကို ခွာ၍ မမြဲတဲ့သဘောတွေ မြင်လာမယ်။

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၃၉

ဆင်းရဲတဲ့သဘောတွေ၊ မပိုင်တဲ့သဘောတွေ
မြင်လာမယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဝေဒနာ
ကို မတွေ့တော့ပါဘဲနဲ့ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း
ကိုပဲ မြင်ရပါလိမ့်မယ်။ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်
နော်။

(မှန်ပါဘုရား)

ဝေဒနာကိုမြင်ရမှာလား၊ ဖြစ်ပျက်ကို
မြင်ရမှာလား။

(ဖြစ်ပျက်ကို မြင်ရမှာပါဘုရား)

ဒါက အရှင်အာနန္ဒာက သင်ပေးနေ
တာနော်။

(တင်ပါဘုရား)

အဆိုးဝေဒနာမှ အကျိုးရှာ

ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူတဲ့ စကားလုံး
အတိုင်း မိန့်နေတယ်။ အေးလား ဒါယကာ
သူကြွယ်၊ သင့်သန္တာန်မှာ ဝေဒနာရဲ့သဘော
လက္ခဏာကို မြင်ပါစေ။ ဝေဒနာကိုခွာ၍

၁၄၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အနိစ္စ မြင်ပါစေတဲ့။ ဘုန်းကြီးတို့လဲ ပြော
ဖူးပါတယ်။ မဟာတိဿ မထေရ်မြတ်ကြီး
ကိုယ့်ပေါင်ကို ကိုယ်ထုချိုးလိုက်ပြီးတဲ့အခါ
ပေါင်မကျိုးသွားဘူးလား။

(ကျိုးသွားပါတယ်ဘုရား)

ခိုးသားတွေ မသတ်မိအောင်လို့လေ။
တရားတွေ မှတ်ပါရစေဦးဆိုပြီး မင်းတို့
တစ်ညလောက်ခွင့်ပြုပြီးမှ မင်းတို့စိတ်ကြိုက်
လုပ်ကြပါဆိုပြီး ခွင့်တောင်းတယ်။ သူတို့က
“အရှင်ဘုရား ထွက်ပြေးမှာပေါ့” ဆိုတော့
ထွက်မပြေးနိုင်အောင်လို့ ငါ သက်သေပြပဲ၊
မယ်ဆိုပြီး ပေါင်ကိုချိုးလိုက်တယ် မဟုတ်
လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဒါဆိုရင် ပေါင်ကျိုးသွားတဲ့ ဝေဒနာ
ခံစားနေရတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကြီးကို သတိနဲ့
ကပ်ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်လိုက်တိုင်း ဝေဒနာ
ကို ကြည့်သလား၊ ဝေဒနာရဲ့ ဖြစ်ပျက်ကို

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၄၁

ကြည့်သလား။

(ဝေဒနာရဲ့ ဖြစ်ပျက်ကို ကြည့်ပါတယ်
ဘုရား)

အဲဒီခံစားနေတဲ့နေရာမှာ သတိနဲ့ကပ်
ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ အကြည့်ခံ
ဝေဒနာ ဓာတ်တို့သည် တဖျတ်ဖျတ်နဲ့ ဘာ
ဖြစ်နေပါလိမ့်။

(ပျက်စီးနေပါတယ်ဘုရား)

အစားထိုးပေါ် ချုပ်ပျောက်နဲ့ တိုးလိုက်
လျော့လိုက် ပြောင်းလွဲမနေဘူးလား။

(နေပါတယ်ဘုရား)

ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်နဲ့ တွေ့နေတယ်
မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဝေဒနာကိုတွေ့တာလား၊ ဖြစ်ပျက်ကို
တွေ့တာလား။

(ဖြစ်ပျက်ကို တွေ့တာပါဘုရား)

၁၄၂

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို မြင်ရမယ်နော။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတော့ ဝေဒနာကိုခွာပြီးတော့ ဘာမြင်
ရမယ်။

(ဖြစ်ပျက်ကိုပါဘုရား)

ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို မြင်ရမယ်၊ တွေ့
နေရမယ် မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

အဲဒီတော့ အရှင်အာနန္ဒာ ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးက ဒါယကာသူကြွယ် ဝေဒနာကို
မမြင်စေနဲ့။ ဝေဒနာရဲ့ အဖြစ်အပျက် လက္ခ
ဏာကို မြင်အောင်ကြည့်ဆိုတော့မှ ဒုတိယ
တတိယအကြိမ် စူးစိုက်ပြီး ကြည့်ပြန်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဒေါမနဿစိတ်ကလေးတွေ ဝင်လာ
ရင် ဒီဒေါမနဿစိတ်ကလေးတွေကို ပြန်ပြီး
တော့ ဖြစ်ပျက်မြင်စေတယ်။ အဲဒီစိတ်

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၄၃

ကလေးကို သတိနဲ့ကပ်ပြီးတော့ ကြည့်နေ
ပြီပေါ့။

(တင်ပါဘုရား)

ဝမ်းသာစရာပေါ်ရင်လဲ ဝမ်းမသာနေ
စေတဲ့။ ဝမ်းနည်းစရာပေါ်ရင်လဲ ဝမ်းမနည်း
စေနဲ့။ အဲဒီ ဝမ်းသာတဲ့စိတ်ကလေး ဖြစ်ပြီး
ပျက်စီးနေတာ သတိနဲ့ကပ်ပြီးကြည့်။ ဝမ်း
နည်းစရာပေါ်နေတဲ့ စိတ်ကလေးကို သတိနဲ့
ကပ်ပြီးကြည့်။ ဒီလိုကြည့်လိုက်တာနဲ့ ဖျတ်
ဆိုရင် ရှိသေးသလား။

(မရှိတော့ပါဘုရား)

ပျောက်သွားတာပဲ။ စိတ်မှာဖြစ်၍ စိတ်
မှာပဲ ပျက်သွားပါတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဟုတ်လား ဒကာ၊ဒကာမတို့။ ဝမ်းနည်း
တယ်ဆိုတာ ဘယ်မှာပေါ်နေတာ။

(စိတ်မှာပါဘုရား)

၁၄၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

စိတ်မှာပေါ်နေတာလေးကို သတိနဲ့
ကပ်ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်လို့ရှိရင် ဖြစ်ပြီး
ပျက်သွားတာပေါ့။ ရှေ့စိတ်ကို နောက်စိတ်
က ကြည့်နေတယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဝမ်းသာတာလေးကလဲ ဖြစ်ပြီး ပျက်
သွားတယ်။ ဒါဆိုရင် ဝမ်းနည်းတဲ့စိတ် ဖြစ်
ဖြစ်၊ ဝမ်းသာတဲ့စိတ်ဖြစ်ဖြစ် ပေါ်လာတဲ့
စိတ်အာရုံ ဓာတ်ကလေးတို့သည် ဖြစ်ပြီး
ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်။

(ပျက်စီးသွားပါတယ်ဘုရား)

ဖြစ် ပျက်က ဘာသစ္စာပါလိမ့်။

(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)

လှမ်းမြင်နေတာလေးက ဘာသစ္စာတဲ့
လဲ။

(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား)

“တဏှာ ဥပါဒါနိ ကမ္မဘဝ”အာရုံ
သေနေတာက-

(သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၄၅

ငြိမ်းတာ ဘာသစ္စာ (ရာဂ ဒေါသ
မောဟ)

(နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)

ဒီတော့ သစ္စာလေးပါး ပေါ်နေတယ်
မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘာနဲ့ကြည့်နေလို့။

(ဉာဏ်နဲ့ပါဘုရား)

ဉာဏ်နဲ့ကြည့်နေလို့နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတော့ အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ်
က ဒါယကာသူကြွယ်၊ သင့်သန္တာန်ထဲမှာ
စိတ်ကလေးပေါ်လာရင် စိတ်ကလေးကို
သတိနဲ့ကပ်ပြီးတော့ မှတ်ပါလို့ မပြောနေ
ဘူးလား။

(ပြောနေပါတယ်ဘုရား)

သူကြွယ်ကလဲပဲ အရှင်အာနန္ဒာ ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးဟောတဲ့ တရားလေးကို စိတ်

၁၄၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တွေ စူးစိုက်ပြီး နှလုံးသွင်းနေတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

နှလုံးသွင်းနေတော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
ပေါ်လာတဲ့ အာရုံတရားတို့သည် ဟောတဲ့
တရားနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်နေတာနော။

(တင်ပါဘုရား)

ဟောတဲ့တရားကို ခန္ဓာမှ ဉာဏ်နဲ့
လှည့်နေတယ်။ အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးက ဒါယကာသူကြွယ်၊ သင့်သန္တာန်
ထဲမှာ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာရဲ့ သဘော
လက္ခဏာလေးကို ဉာဏ်နဲ့ကပ်ပြီးတော့ ဖြစ်
ပျက် မြင်ပါစေ။ ဒီလိုပြောနေတယ် မဟုတ်
လား။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်မြတ်ကပြောတော့ သီရိဝဇန
သူကြွယ်ရဲ့ ဉာဏ်ကလဲပဲ ဟောတဲ့အသံနဲ့
ကပ်ထားတာကိုး။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၄၇

ရုပ်ဓာတ် အသံ ဉာဏ်ကပ်ယှဉ်

အသံကို ဘာနဲ့ကပ်ထားတယ်။

(ဉာဏ်နဲ့ပါဘုရား)

ဉာဏ်နဲ့ကပ်ထားတာ။ အရှင်အာနန္ဒာ
ကိုယ်တော်မြတ်က ဟောတဲ့တရားကို ဉာဏ်
ကလေးနဲ့ စိုက်ပြီးတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကို
ကြည့်နေတာ တရားနာ မှန်တယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ကိုယ့်ရဲ့ အသံဓာတ်ပေါ်မှာ ဉာဏ်နဲ့
ကပ်ပြီးတော့ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်နေတာ၊
အရှင်ကလဲ ခန္ဓာကိုယ်ကိုကြည့်ပြီး ဟောနေ
တယ် မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

နာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ခန္ဓာကြည့်ပြီး နာနေ
တာလေ။

(တင်ပါဘုရား)

ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ခန္ဓာအရှိနဲ့ ဉာဏ်

၁၄၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အသိနဲ့။ နာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ခန္ဓာအရှိနဲ့
ဉာဏ်အသိနဲ့ မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဟောတဲ့တရားကလဲ အနှစ်။ နာတဲ့
တရားကလဲ အသစ်။ ဟုတ်ကဲ့လား။

(တင်ပါဘုရား)

တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ နားထဲမှာလဲ
အသစ်အဆန်း ရှိမနေဘူးလား။

(ရှိနေပါတယ်ဘုရား)

ဉာဏ်စဉ်ဆင့်ဆင့် မဂ်ဉာဏ်ပွင့်

အို တစ်ခါတလေ ကာယာနုပဿနာ
သတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
တစ်ခါတလေ စိတ်ကလေးရှုခိုင်းပြီး စိတ္တာ
နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ တစ်ခါတစ်ရံ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲမှာ ဆင်းရဲတဲ့သဘောတွေကို ဆင်းရဲ
တဲ့ သဘောအတိုင်း ကြည့်တတ်အောင်
ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်တွေနဲ့ ငါဆင်းရဲ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၄၉

တယ်လို့ ပိုင်ရှင်မခံပါနဲ့ ဒကာကြီးရေ၊ ခန္ဓာ
ရှိရင် ဒီလိုပါပဲ။ ခန္ဓာရှိရင် ဝေဒနာရှိတယ်
...စသည်အားဖြင့် သစ္စာတရားတွေ တင်ပြီး
တော့ သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးတွေဟောရင်း
ဟောရင်းနဲ့ပင်လျှင် သီရိဝံနသုက္ကယ်ရဲ့
စိတ်ထဲမှာ ရွှင်လန်းပြီးတော့ ဝမ်းသာနေ
တယ် ပရိသတ်။

(တင်ပါဘုရား)

ပြီးရွှင်သောမျက်နှာဖြင့် လှမ်းပြီးသကာ
လ အရှင်မြတ် ဟောဖော်ညွှန်ပြတဲ့
တရားဓမ္မကို ကြိုဆိုခဲ့ပါသည်။

(တင်ပါဘုရား)

ရွှင်လန်းသောအာရုံဖြင့် အရှင်မြတ်
ဟောတဲ့တရားကို နာခံမှတ်သားနေပါသည်။
နှလုံးသားနဲ့ လက်ခံလို့နေပါသည်။ ဒီလို
ရှုမှတ်ရင်းပင်လျှင် ပထမကတည်းက
သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို ရခဲ့ပြီးသားနော်။

(တင်ပါဘုရား)

၁၅၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဒီတရားနာနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
အချိန်ပိုင်းလေးမှာပင်လျှင် သောတာပတ္တိ
မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်မှတစ်ဆင့် သဂဒါဂါမိ
မဂ်ဉာဏ် ရရှိခဲ့လေပြီ။ အရှင်မြတ်ရဲ့ ရှေ့မှာ
နော်။

(တင်ပါဘုရား)

နားက တရားနာ၊ ခန္ဓာဉာဏ်လှည့်လို့
အရှင်မြတ်က ရှေ့ကဟောသွား၊ သူကြွယ်
က နောက်က ဉာဏ်ကလေးနဲ့ မှီပြီးတော့
လိုက်နေတာ။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်မြတ်ကလဲ ဉာဏ်ကလေး တင်
ပေးပြီးတော့ ပြောဟောပြန်ပြီ။ တင်ပေး
လိုက်တော့ ခဏလေးဆိုရင် ဆက်မှတ်ရင်း
ဆက်မှတ်ရင်းနဲ့ သဂဒါဂါမိ မဂ်ဉာဏ်
ဖိုဉာဏ်က အနာဂါမိမဂ်ဉာဏ် ဖိုဉာဏ်ကို
ရောက်ရှိသွားရှာပြီးတော့ သီရိဝဿနာကြွယ်
သည် အရှင်အာနန္ဒာကို လက်အုပ်ကလေး

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၅၁

ချီလိုက်ပါတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်ဘုရားတဲ့၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်
ဟောဖော်ညွှန်ပြသော တရားတော်တို့သည်
ဂုဏ်ကျေးဇူးကြီးမားပါပေစွ။

တရားထိန်းသူ-စိတ်မပူ

ဘုရားကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အရှင်ဘုရား
ဟောဖော်ညွှန်ပြအပ်သော တရားတော်မြတ်
သည်ကား ကြုံရဆုံရခဲပါပေစွတကား။

အံ့ဩဖွယ် ကောင်းပါပေစွတကား။
ဪ...ကြုံတင်ပြီးတော့ တရားတွေလုပ်
ထားလို့ တရားတွေနဲ့ ပြည့်ဝထားခြင်း
ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောဖော်ညွှန်ပြ
သော တရားတော်တို့သည် အရသာရှိပါ
ပေစွ။ ဒီလိုလျှောက်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

၁၅၂

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ၊ လောကမှာ
တရားတော်မြတ်သည် တန်ဖိုးရှိလွန်းလိုက်
ပါဘိဘုရား။ လျှောက်ထားနေပြီနော်။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ်က သူ
ကြွယ်၊ လောကမှာ မြတ်စွာဘုရား ဟော
ကြားအပ်သော တရားတော်မြတ်ကို မိမိ
ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်လို့
နှလုံးသားထဲမှာ လက်ခံထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
ရဲ့ သန္တာန်ထဲမှာ တွေးတောစရာ ယုံမှား
သံသယ ဝိစိကိစ္ဆာ မရှိတော့ဘူးဆိုပဲ။

(တင်ပါဘုရား)

လူမမာကို ပြောနေတာနော်။ အခု
အချိန်ဟာလေ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောဖော်
ညွှန်ပြသော တရားတော်မြတ်ကို ဟောကြား
ခွင့်ရပြီး သူကြွယ်ကလဲပဲ နာကြားခွင့်ရပြီ။
ဒီလိုတရားလေးကို နာပြီးတော့ သင့်ရဲ့
မျက်နှာသည် ကြည်လင်လာလိုက်တာ၊ သင့်

ရဲ့ အမှုအယာသည် ကြည်လင်နေလိုက်
တာ၊ သင့်ရဲ့ အခုလို ကြည်လင်နေတဲ့
အခါတွေမှာဖြင့် သင့်ရဲ့ အိမ်၊ မိသားစု
တွေအပေါ်မှာ သံသယတွေများ ရှိပါသေး
သလား။ မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာရမှာ သင်
ကြောက်တဲ့စိတ် ရှိပါသေးသလား။ မိသားစု
အပေါ်မှာ သံသယတွေဝင်ပြီးတော့ စိတ်
ပူပင်စရာများ သင့်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ကပ်ငြိပါ
သေးသလား သူကြွယ်လို့ မမေးဘူးလား။

(မေးပါတယ်ဘုရား)

အရှင်အာနန္ဒာက သောတာပန်ပဲရှိနေ
တာနော်။

(တင်ပါဘုရား)

သောတာပန်အဆင့်လောက်ပဲ ရှိနေ
တယ်။ တရားနာပြီးတော့နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က
အနာဂါမ်ဖြစ်နေတယ်။ သူ အနာဂါမ် ဖြစ်
နေတာကိုတော့ အရှင်အာနန္ဒာ မသိနိုင်ဘူး။
မသိနိုင်ခြင်းကြောင့် မှန်းမျှော်ဆဲပြီးတော့

၁၅၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

မေးနေတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

သင့်ရဲ့မျက်နှာလေးတွေ ကြည်လင်နေ
တာကိုမြင်တော့ ဝမ်းသာလို့ မေးနေတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဒီတော့ သီရိဝဗ္ဗနသုကြွယ်က အရှင်
ဘုရား အာနန္ဒာ “တရားကိန်းသူ စိတ်မပူ”
ပါဘုရား...ဆိုပြီး စကားလုံးလေးနဲ့ ပြန်
လျှောက်တယ်။ အာရသူတဲ့လဲ။

(တရားရသူပါဘုရား)

တရားရထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိ
အတွက်လည်း စိတ်မပူပါဘုရား။ သူတစ်ပါး
အတွက်လဲ စိတ်မပူရပါဘူးပေါ့။ မိမိခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးက ဘယ်လောက်ပင် ရောဂါ
ဝေဒနာတွေ ပြပင်ပြငြားပါသော်ငြားလဲပဲ
တပည့်တော်သည် အမြဲမပြတ် ပြုံးရွှင်လျက်
ရှိနေပါတယ်ဘုရား။

အရှင်အာနန္ဒာက ဘယ်လိုမြင်နေသတုံး

ဒကာရဲ့လို မေးတယ်နော်။

ဒီတော့

အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ တပည့်တော်
သန္တာန်ထဲမှာ ဝေဒနာတွေကို ပြင်းထန်စွာ
ခံစားရပင်ငြားသော်လည်းပဲ ရုပ်က သူ့
သဘော သူပြုနေတယ်။ နာမ်ကလဲ သူ့
သဘောနဲ့သူ ရှိနေတာပါဘုရား။ ပြုနေတာ
က တခြား၊ သိနေတာက တခြားပါဘုရား။

တပည့်တော်ကြည့်နေတဲ့ ဟောဒီခန္ဓာ
က ဘယ်လောက်ပင် နာကျင်ကိုက်ခဲ ဖော်ပြ
နေပင်ငြားသော်လည်း တပည့်တော်ရဲ့ စိတ်
တည်းဟူသော အသိဉာဏ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ
မနေပါဘုရား။ တပည့်တော်ရဲ့ဉာဏ်ထဲမှာ
လှမ်းပြီးတော့ ကြည့်နေတဲ့ ဝေဒနာအပေါ်
မှာ သွားပြီးတော့ ဒေါသနဲ့ မကပ်ငြိပါ
ဘုရား။ သူ့သဘောနဲ့သူ ဖောက်ပြန်ပြုနေ
တာ တပည့်တော်နဲ့ မဆိုင်ဘူးလို့ အလိုလို
သိနေပါတယ်။ သူ့သဘောနဲ့သူ နာပြုနေ
တယ်၊ ကျင်ပြုနေတယ်၊ ကိုက်ပြုနေတယ်။

၁၅၆

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ခဲပြနေတယ်။ ပူပြနေပင်ငြားသော်လည်း
တပည့်တော်နဲ့ မဆိုင်ပါဘုရား။

တပည့်တော်ရဲ့ ဉာဏ်ကိစ္စက လောဘ
တွေကင်းနေတယ်၊ ဒေါသတွေ ကင်းနေ
တယ်၊ မောဟတွေကင်းနေတယ်၊ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲမှာ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲနေတဲ့
ဝေဒနာတွေအပေါ်မှာ လောဘနဲ့မဆက်ဆံပါ
ဘုရား၊ ဒေါသကိလေသာနဲ့ သွားပြီးတော့
မသိမ်းပိုက်ပါဘုရား၊ ဒေါသနဲ့မတွေ့ထိပါ
ဘုရား၊ မောဟနဲ့ မတွေ့ထိပါဘုရား။ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးက ဘယ်လောက်ပင် ပြင်ပင် ပြ
ငြားသော်လည်း တပည့်တော်သိပါပြီဘုရား။
စိတ်တွေ ကြည်လင်သန့်ရှင်းပြီးတော့ ချမ်း
သာသောအာရုံဖြင့်သာ နေရပါတယ်ဘုရား။
ဒီလိုလျှောက်နေတယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ၊ တပည့်တော်
အမှန်တရားကို ပြောရလို့ရှိရင် အခု အရှင်
ဘုရားဟောတဲ့ တရားသည် တပည့်တော်

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၅၇

အတွက် နာရတာ အားရှိပါတယ်ဘုရား။
တပည့်တော် တစ်ချိန်တုန်းက မြတ်စွာ
ဘုရား ဟောတဲ့ တရားလေးတွေကို ကျင့်
ကြံပွားများ အားထုတ်လို့ အပါယ်တံခါး
ပိတ်တဲ့တရား ရင်ထဲမှာ ကိန်းခဲ့ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ တပည့်တော် တစ်ခါတစ်ရံကျတော့
လဲပဲ ဝေဒနာလေးတွေကို တော်တော်လေး
ကို သတိထားပြီး ကြည့်နေခဲ့ရပါတယ်။
အခု အရှင်ဘုရားက ရှေ့ကဟော၊ တပည့်
တော်က နောက်က ဉာဏ်ကလေးနဲ့မှီပြီး
တော့ လိုက်နေတော့လေ တပည့်တော်
အားရှိလိုက်တာဘုရား။ တပည့်တော်
သန္တာန်ထဲမှာ အပြင်လောကတွေ ဆိတ်
သုဉ်းပြီးတော့ ဓမ္မစွမ်းအားဖြင့် ခန္ဓာနဲ့ ဉာဏ်
နဲ့ တွဲခဲ့ပါတယ်။ တပည့်တော်သန္တာန်ထဲမှာ
ကာမရာဂ ဗျာပါဒတွေ မရှိတော့ပါဘုရား။
အရှင်ဘုရားရှေ့မှောက်မှာ ခဏလေးကပင်
လျှင် ငြိမ်းသွားပါပြီဘုရား။ လောင်စာသိမ်း
သွားပါပြီဘုရား။ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ၊

၁၅၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တရားရှိသူ စိတ်မပူရပါဘုရား။ ကြိုတင်ပြီး
တော့ တရားအားထုတ်သူ စိတ်မပူရပါ
ဘုရား။ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ၊ အရှင်ဘုရား
ရဲ့ တပည့်သာဝကတွေကို တစ်ဆင့်ဟော
ပေးပါဘုရား။

တပည့်တော်တို့ ရတနာသုံးပါးကို
ချဉ်းကပ်တတ်ခြင်းကြောင့် ဥပါသိကာ ဥပါ
သိကာမတွေ၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အပေါင်း
များစွာတို့ကို အရှင်ဘုရားတို့သည် တိုက်
တွန်းပေးတော်မူပါဘုရား။ “တရားကိန်းသူ
စိတ်မပူ” ရလေအောင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကြို
တင်ပြီး တရားတွေ အားထုတ်ရလေအောင်
သူတို့သန္တာန်ထဲမှာ သူတော်ကောင်းတရား
တွေ ကြိုတင်ပြီးတော့ ကိန်းထားမယ်ဆိုရင်
စိတ်မပူရတော့ပါဘုရား။ လျှောက်နေတာ
နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာမပူရဘူးတဲ့လဲ။

(စိတ်မပူရပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၅၉

ဘယ်အချိန်မှာလဲ။

(သေခါနီးမှာပါဘုရား)

သေခါနီးမှာလဲ စိတ်မပူ။ ကြုံပြီးတော့
လဲ စိတ်မပူ။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်
ပင် ဝေဒနာကြီးတွေ ပြင်းထန်ပင် ပြင်းထန်
ငြားသော်လည်းပဲ ငြိမ်နေတယ်မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

အေးချမ်းသော အာရုံတို့ဖြင့် ရှိမနေ
ဘူးလား။

(ရှိနေပါတယ်ဘုရား)

ဪ...ဘာနဲ့နီးစပ်လို့လဲဆိုရင် ကြုံ
တင်ပြီးတော့ တရားနဲ့နီးစပ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
မို့လို့ ခေတ္တခဏလေး စိတ်ထဲမှာ ကပ်ငြိ
ရင်တောင်မှ အနားကပုဂ္ဂိုလ်တွေက လာ
ရောက်ပြီး သတိလေးနည်းနည်းပေးလိုက်
တာနဲ့ ဖျတ်ဆိုရင် သတိရသွားတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

၁၆၀

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ကိုယ်အားထုတ်ထားတာလေးတွေ သတိ
ရလာတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

တရားကျေးဇူး

ဘုန်းကြီး ဟိုနေ့က ပြောခဲ့ပါပြီ။ ဘုန်း
ကြီးရဲ့ မယ်တော်ကြီး သတိမရတာ (၄)
ရက်ရှိသွားခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဘုန်းကြီးရောက်
သွားတော့ ဘုန်းကြီးရဲ့ မေတ္တာစွမ်းအား
လေးနဲ့ စေလွှတ်ပြီးတော့ မေတ္တာတွေပို့ပြီး
တော့ ခန္ဓာအစဉ်ကို ဉာဏ်ယှဉ်ပြီး ငါးမိနစ်
လောက်ပဲ တရားလေးဟောလိုက်ရော ဖျတ်
ဆို သတိရလာတယ်။ သတိလဲရလိုက်ရော
အမေ...ခန္ဓာနဲ့ ဉာဏ်နဲ့ တွဲပြီးတော့ကြည့်၊
အမေခန္ဓာကိုယ်ကိုပဲ ကြည့်ပါ။ အမေခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီး ရောဂါဝေဒနာတွေ ဖြစ်နေပြီ
အမေရဲ့။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အားမကိုးပါနဲ့။
ဒီအချိန်မှာ တရားမှတစ်ပါး အားကိုးရာ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၆၁

မရှိပါဘူး။ အမေ ခဏလေး စိတ်ကိုလျှော့
လိုက်ပါ။ အမေ့စိတ်တွေ မတင်းထားပါနဲ့
ဆိုပြီး တတွတ်တွတ်ဟောနေတော့ အမေ့ရဲ့
စိတ်ထဲမှာ အေးချမ်းပြီးလာတယ်။ အသံ
ဓာတ်ကလေးကို ကပ်ပြီးတော့ စူးစိုက်လာ
တယ်။ တစ်ချိန်တုန်းက တရားတွေအား
ထုတ်ထားတဲ့ ကုသိုလ်စွမ်းအားတွေကြောင့်
ဖျတ်ဆိုရင် သတိတွေရပြီး ဪ...ခန္ဓာမှာ
ပေါ်နေပါလား၊ ပေါ်နေပါလားဆိုပြီး နှလုံး
သားနဲ့ လက်ခံလာတယ် ပရိသတ်။ တစ်ခါ
တစ်ရံကျတော့ ဝမ်းသာလွန်းလို့ ရှိုက်ရှိုက်
ပြီး တက်လာတယ်။ စိတ်ကလေး ပြန်
လျှော့ဖို့ ခိုင်းရတယ်။ အမေ စိတ်တွေလျှော့
လိုက်ပါဦး၊ ရန်သူကပ်လာပြီနော်။ ရန်သူ
တွေ များလာပြီ။ အမေ့စိတ်တွေ နည်းနည်း
လျှော့လိုက်ပါဦး။ သတိလေးကပ်လိုက်။
ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်လိုက်ပါဦး။ ပေါ်နေတဲ့
နေရာကို ကြည့်လိုက်ပါဦးလို့ အဲသလို

၁၆၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အမိန့်ရှိလိုက်တဲ့အခါ ဖျတ်ဆိုရင် သတိရ
သွားပြန်တယ်။ ဘာနဲ့နီးစပ်ခဲ့လို့လဲ။

(တရားနဲ့ နီးစပ်ခဲ့လို့ပါဘုရား)

ဟုတ်တယ်။ တရားနဲ့နီးစပ်ခဲ့လို့၊ ကြို
တင်ပြီးတော့ တရားတွေ အားထုတ်ခဲ့လို့
နော်။ ထိုနည်းတူစွာပဲ ယောဂီ ဒကာ၊ဒကာမ
များရဲ့ သန္တာန်မှာလဲပဲ တရားဆိုတာ သေ
ခါနီးမှ အားထုတ်ရမှာလား၊ ကြိုပြီး အား
ထုတ်ရမှာလား။

(ကြိုပြီး အားထုတ်ရမှာပါဘုရား)

ကြိုတင်ပြီးတော့ အားထုတ်ထားတော့
ခန္ဓာကိုယ် နှလုံးသားထဲမှာ အရိယာ သူ
တော်ကောင်းမျိုးစေ့တွေ ကိန်းထားမယ်
ဆိုရင် သီရိဝဇနသူကြွယ်ကဲ့သို့ တရားကိန်း
သူ စိတ်မပူရပါဘူး။

(တင်ပါဘုရား)

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၆၃

အနာဂါမ်၏ ဖြစ်ရာဘုံ

အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ်က
 သပိတ်ကလေးကိုယူပြီး ချက်ချင်း ဒကာ
 ကြီး၊ ကျောင်းကိုပြန်ကြွဦးမယ်။ ဒကာကြီး
 ချမ်းသာစွာနေခဲ့ပေါ့လို့ဆိုတော့ လက်အုပ်
 ကလေး ချီပြီးတော့ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်
 ဒကာ၊ ဒကာမတို့။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်မြတ် ပြန်သွားလို့ နာရီပိုင်း
 အတွင်းမှာပင်လျှင် သူကြွယ်ဟာ သေလွန်
 သွားခဲ့ပါတယ်။ သေလွန်သွားတဲ့ သီရိဝဍ္ဎန
 သူကြွယ်သည် သုဒ္ဓါဝါသခေါ်တဲ့ အနာ
 ဂါမ်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များနေတဲ့ သုဒ္ဓါဝါသ
 ဗြဟ္မာ ဘုံမှာပင်လျှင် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးတော့
 ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူမယ် ဒကာ၊ ဒကာမ
 တွေ။

(တင်ပါဘုရား)

၁၆၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တစ်ခါမပြန် အနာဂါမ်ဆိုတယ်မဟုတ်
လား။ အနာဂါမ်များဟာ လူ့ပြည်ကို ပြန်
မလာတော့ဘူး။ အေး...အဲဒီစကားလုံးနဲ့
ပတ်သက်ပြီးတော့ ဘုရားရှင်ထံသို့ အရှင်
အာနန္ဒာက သွားရောက်ပြီး လျှောက်ထား
ခဲ့ပါတယ်။

“ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီးမားလှစွာ
သော မြတ်စွာဘုရား” တပည့်တော်သည်
ယခုအခါကာလမှာ သီရိဝဇနသုက္ကယ်အိမ်
က လာခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

သိလျက်နဲ့ ဘုရားရှင်က လှမ်းပြီး
မေးခဲ့တာကိုး ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

ဘုရားထံမှောက် အာနန္ဒာလျှောက်

အာနန္ဒာတဲ့၊ သင်ခြေကျင်ကြွပြီးတော့
ဘယ်ကလာတာလဲ၊ ချေးတွေဘာတွေကျပြီး
အဝေးကလာတဲ့ပုံပဲဆိုတော့ မှန်လှပါဘုရား၊

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၆၅

တပည့်တော် သီရိဝဇ္ဇန သူကြွယ်အိမ်က
လာပါတယ်ဘုရား။ ဒီလိုဖြေတယ်နော်။
ဘုရားရှင်က မသိလို့မေးတာ မဟုတ်ဘူး။
သိလျက်ကယ်နဲ့ တမင်မေးတာဟာ နောင်
လာနောင်သားတွေ သိအောင် ထပ်ဆင့်
ကြားနာလို့ရအောင် တမင်ပြောပေးခြင်း
ဖြစ်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

နောင်လာနောင်သားတွေကို အသိ
ဉာဏ်ရှိစေချင်လို့နော်။

(တင်ပါဘုရား)

အရှင်အာနန္ဒာက ဘုန်းတော်အလွန်
တရာ ကြီးမားလှစွာသော မြတ်စွာဘုရား၊
ဘုရားရှင်ထံတော်ပါးမှာ တရားတွေနာ၊
တရားတွေအားထုတ်ခဲ့တဲ့ သီရိဝဇ္ဇနသူကြွယ်၊
တပည့်တော်တို့ သာသနာကြီးကို ပစ္စည်း
လေးပါးဖြင့် ထောက်ပံ့ခဲ့တဲ့ ဒါယကာ၊ သာ
သနာဒါယကာ ဥပါသကာကြီးဖြစ်တဲ့ သီရိ

၁၆၆

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ဝမုန သူကြွယ်သည် ရောဂါတွေ ပြင်းထန်လွန်းပါတယ်ဘုရား။

အလွန်တရာ ပြင်းထန်လှစွာသော ရောဂါဝေဒနာကြီး ပေါ်ပင်ပေါ်ငြားသော်လည်းပဲ မြတ်စွာဘုရား ဟောဖော်ညွှန်ပြခဲ့တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်တရားတွေကို ကျင်းသုံးခဲ့ပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်တရားတွေဖြင့် ဟောဖော်ညွှန်ပြလေတော့ သူက ပြောတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ဟောသွားတဲ့ အသံ ဓာတ်အပေါ်မှာ ဉာဏ်ကပ်ပြီး မှတ်သွားလို့ တရားမဆုံးခင်မှာပင်လျှင် အနာဂါမ်ဖြစ်ပါသတဲ့ဘုရား။ ကာမ ရာဂ ဗျာပါဒတရားတွေ ကုန်ဆုံးပြီးတော့ အနာဂါမ်ဖြစ်ပါသတဲ့ဘုရား။ တပည့်တော်က ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်။ သီရိဝမုနသူကြွယ်၊ သင်ကံကောင်းပါပေစွ၊ လူ့ဘဝရောက်ရကျိုး နပ်ပါပေစွ။ ဘုရားသာသနာတော်မြတ်မှာ တရားတော်တွေကို နာယူတတ်ပါပေစွ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမတွေကို ကျင့်ကြံရကျိုး

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၆၇

နပ်ပါပေစွလို့ တပည့်တော် ပြောခဲ့ပါတယ်
ဘုရား။ တပည့်တော်ပြောခဲ့တဲ့ စကားလုံး
သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို မကဲ့ရဲ့သော
စကားလုံးများ ဖြစ်ပါလေသလား။ သို့တည်း
မဟုတ် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ကဲ့ရဲ့သော
စကားလုံးများ တပည့်တော် ပြောမိခဲ့ပါ
သလားဘုရားဆိုပြီး ဘုရားရှင်ကို လျှောက်
ထားတယ်နော်။

(တင်ပါဘုရား)

ဘုရားရှင်က ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သင်
ပြောခဲ့သော စကားများသည် ငါဘုရားကို
စွပ်စွဲရာ မရောက်ပေဘူး။ ငါဘုရားကို ပူ
ဇော်ရာရောက်တယ် ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ငါ
ဘုရားရဲ့ တရားတော်မြတ်ကို နာခံမှတ်သား
လျက် ရှိခဲ့တဲ့ သီရိဝဇနသုကြွယ်သည် အခု
စုတိစိတ်ကျခဲ့ပြီးတော့ အနာဂါမိ မဂ်ဉာဏ်
ဖိုလ်ဉာဏ်ရပြီးတော့ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာဘုံ
ကို ရောက်သွားခဲ့လေပြီ။

(တင်ပါဘုရား)

ကွေးသောလက်မဆန့်မီ

ဆိုတော့...အရှင်အာနန္ဒာဟာ ထိတ်
ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ဟာ...ခဏလေး
တပည့်တော်လာတုန်းက ရှိသေးတယ်။
တပည့်တော်လာတုန်းက အားရပါးရ စကား
တွေ ပြောခဲ့သေးတယ်။ တပည့်တော်ကို
အသံကြည်ကြည်လင်လင် မာမာ ပြတ်ပြတ်
သားသား ပြောနိုင်ခဲ့သေးတယ်။ တပည့်
တော်ကို လက်အုပ်ကလေးချီပြီးတော့ သာဓု
တွေ ခေါ်ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်ဘုရား။

ဒီတော့ ဘုရားရှင်က-

အာနန္ဒာ၊ လောကမှာ သေခြင်းတရား
ဆိုတာ နေ့မြင် ညပျောက် ညမြင် နေ့
ပျောက်၊ ကွေးထားတဲ့လက်ကလေးကို တစ်
ဆန့်ပဲ ရှိပါတယ်။ မျက်တောင်တစ်ခတ်
လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင်လျှင် ခန္ဓာဟာ
စုတိစိတ်ကျသွားနိုင်တာပေါ့ အာနန္ဒာရဲ့။
သေခြင်းတရားဆိုတာ မြန်တယ် ဟုတ်လား

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၆၉

ဒကာ၊ဒကာမတွေ။ သေခြင်းတရားဆိုတာ
မမြန်ဘူးလား ဒကာ၊ဒကာမတွေ။

(မြန်ပါတယ်ဘုရား)

သေမင်းကို စိန်ခေါ်ရဲသူ

ပြီးတော့ အရှင်ဘုရား၊ သီရိဝဇန သူ
ကြွယ်က ပြောတယ်ဘုရား၊ တရားကို ကျင့်
ကြံပွားများ အားထုတ်ပြီး သူတော်ကောင်း
တရား ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
များတို့သည် စိတ်မပူရဘူးတဲ့ဘုရား။ တပည့်
တော်ကို သူပြန်ပြောပါသေးတယ်ဘုရား။
တရားရသူ စိတ်မပူဆိုတာ မှန်ကောမှန်ပါ
ရဲ့လား မြတ်စွာဘုရားဆိုပြီး ပြန်ပြီးလျှောက်
ထားတယ်နော်။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ချစ်သား
အာနန္ဒာ၊ ငါဘုရား ဟောဖော်ညွှန်ပြအပ်
သော ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို
သော် လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာနုပဿနာ

၁၇၀

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သတိပဋ္ဌာန်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာ
နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တာနုပဿနာ
သတိပဋ္ဌာန်တရားတို့ကို အခြေခံထားပြီး
တော့ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်လို့ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲမှာ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ကိန်းထား
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘယ်သောအခါမှ
စိတ်မပူရတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်
အာနန္ဒာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ သူတော်ကောင်း
တရားတွေ ကိန်းထားလို့။ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊
သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ ဟိရိ၊ ဩတပ္ပ တည်း
ဟူသော သူတော်ကောင်းဥစ္စာ ရတနာခုနစ်
ပါး ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည် ဘယ်တော့မှ စိတ်မပူရတော့ဘူး။
သေမင်းကို စိန်ခေါ်ရဲတယ်။ ငါတစ်နေ့နေ့
မှာ သေမယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီးတော့
နုလုံးသွင်းထားလေခြင်းကြောင့် သေမှာ
မကြောက်တော့ဘူး။ သေမင်းကို စိန်ခေါ်
ရဲလာတယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ခန္ဓာမှာ ဘာကိန်းထားလို့တဲ့လဲ။

(တရားကိန်းထားလို့ပါဘုရား)

စိတ်ထဲမှာ ပူပင်စရာတွေရှိပါဦးမလား။

(မရှိပါဘုရား)

သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှု
ရေး ဒီအရေးတွေကို သတိရတဲ့စိတ် ရှိပါ
ဦးမလား။

(မရှိပါဘုရား)

သားသမီးခန္ဓာဟာ ငါ့ခန္ဓာမှမဟုတ်ဘဲ၊
သူတို့ခန္ဓာနဲ့သူတို့ပဲ။ ငါ့ခန္ဓာနဲ့ ဘာမှမဆိုင်။
ငါလာတုန်းကလဲ တစ်ယောက်တည်းပဲ။
ပြန်တော့လဲ တစ်ယောက်တည်းပဲ။ ဘာမှ
မပါဘူး။ ခဏဆိုရင် သူ့လမ်းသူသွားကြရ
မှာပဲ။ ပုပုရွရွ မြင်မြင်သမျှသော သတ္တဝါ
မှန်သမျှတို့သည် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ၊ အသက်တစ်ရာအတွင်းမှာ
ဘာဖြစ်ကုန်ကြသလဲ။

(သေကြပါတယ်ဘုရား)

၁၇၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

သေကြေပျက်စီးကြရမယ်နော။

(တင်ပါဘုရား)

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ခန္ဓာရဲ့ သဘော
တရားတို့သည် မြဲလို့လား။ မမြဲလို့လား။

(မမြဲလို့ပါဘုရား)

မမြဲတဲ့ဘဝခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် မမြဲတဲ့
သဘောကို ဆောင်တယ်မဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

အရိယာသူတော်ကောင်းမျိုးစေ့ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ဒီဉာဏ်တရားတွေ ရထားခြင်းကြောင့် စိတ်
ပူပါ့မလား။

(မပူပါဘုရား)

သားအတွက်လဲ စိတ်မပူ၊ သမီး
အတွက်လဲ...

(စိတ်မပူပါဘုရား)

စီးပွားရေးအတွက်လဲ

(စိတ်မပူပါဘုရား)

အို...ဘာနဲ့နေသွားပါလိမ့်။

(တရားနဲ့ပါဘုရား)

တရားနဲ့နော်။ ဘာနဲ့ အဖော်တဲ့လဲ။

(တရားနဲ့ အဖော်ပါဘုရား)

ဟော...ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘာနဲ့ အဖော်
လုပ်တယ်။

(တရားနဲ့ပါဘုရား)

မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းလို့ မခေါ်ရ
ဘူးလား။

(ခေါ်ရပါတယ်ဘုရား)

ဒါကြောင့်မို့လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အာနန္ဒာ၊ သူတော်
ကောင်းတရား ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းထား
ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တရားကိန်း

၁၇၄

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ထားခြင်းကြောင့် “တရားကိန်းသူ စိတ်မပူ”
လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ထပ်ပြီး မိန့်တယ်။

(တင်ပါဘုရား)

ဒါကြောင့်မို့လို့ သီရိဝဇန သူကြွယ်
သည် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ တရားနှလုံးသွင်းပြီး
တော့ ဒုက္ခရုပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းတဲ့နေရာသို့
ရောက်သွားဘိသကဲ့သို့ ဒီနေ့တရားတော်
မြတ်ကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများကြကုန်သော
ဒကာ၊ဒကာမများ သန္တာန်ထဲမှာလဲပဲ တရား
တွေ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းပြီး ဒုက္ခ
ချုပ်ငြိမ်းနိုင်ကြပါစေ။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား
သိ။ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်။ မဂ္ဂသစ္စာကို
ပွားများကာ အပူဓာတ် အလောင်ဓာတ်တို့
ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းတဲ့ အမထသုခ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသော ချမ်းသာထူး ချမ်းသာမြတ်
ကြီးကို ဤဘဝ ဤခန္ဓာ ဤသာသနာ

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၇၅

အတွင်းမှာပင်လျှင် မိမိတို့အားထုတ်ဆဲဖြစ်
သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ
မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်
သို့ ကောင်းစွာမသွေ ရရှိနိုင်ကြပါစေကုန်
သတည်း။

သာဓု...သာဓု...သာဓု

၁၇၆

သူ.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တရားအားထုတ်ခါနီး ပရိကံပြုရန်

အဟံဘန္တေ သံသာရဝဋ္ဋ ဒုက္ခတော
မောစနတ္ထာယ ဣမံ အတ္တာနံ ဗုဒ္ဓဿ
ဓမ္မဿ သံဃဿ အာစရိယဿ အတ္ထာယ
ဇီဝိတံ နိယျာဒေမိ ပရိစ္စဇာမိ။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-တပည့်
တော်သည်၊ သံသာရဝဋ္ဋ ဒုက္ခတော-သံသရာ
တည်းဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ မော
စနတ္ထာယ-လွတ်မြောက်ပါရစေခြင်း အကျိုး
ငှာ။ ဣမံ အတ္တာနံ-ဤခန္ဓာငါးပါးကို။
ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း။

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၇၇

ဓမ္မဿ-တရားတော်မြတ်အားလည်းကောင်း။
သံဃဿ-သံဃာတော်မြတ်အား လည်း
ကောင်း။ အာစရိဿ-ဆရာမြတ်အား
လည်းကောင်း။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ။
ဇီဝိတံ-အသက်ကို။ နိယျာဒေမိ-အပ်နှင်း
ပါ၏။ ပရိစ္စဇာမိ-လှူဒါန်းစွန့်ကြဲပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဇီဝိတံ-စဆမာနောပိ သိက္ခာပဒါဟံ
နစဇာမိ။

ဇီဝိတံ-အသက်ကို။ စဆမာနောပိ-
စွန့်လွှတ်ငြားသော်လည်း။ သိက္ခာပဒံ-ကိုယ်
ကျင့်သီလတော်မြတ်ကို။ အဟံ-တပည့်
တော်သည်။ နစဇာမိ-မစွန့်လွှတ်ပါ အရှင်
ဘုရား။

အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်များသည်
တရားအားထုတ်ဆဲခဏ၌ ကြောက်ခြင်း၊
လန့်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း၊ ကိုယ်
ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲကင်း၍ အားထုတ်ဆဲ
အားထုတ်လတ္တံ့ဖြစ်သော ဒါန သီလ စေ

၁၇၈

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

တနာကံနှင့်တကွ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်
မဂ် ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်
မှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုတောင်း

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဗုဒ္ဓံ
ပူဇေမိ ဓမ္မပူဇေမိ သံဃပူဇေမိ။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ-မဂ်
လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်
သော ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား
လျော်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဓမ္မ-တရားတော်မြတ်ကို၊
သံဃ-သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို၊ မိဘ
ဘိုးဘွား ဆရာသမားများကို၊ ပူဇေမိ-
ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၁၈၀

သု.ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

အဒွါ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ ဇာတိ
ဇရာ ဗျာဓိ မရဏမှာ ပရိ မုစ္ဆိသာမိ။

ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ-မဂ်လေးတန်
ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ဤ
လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျော်
သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ကြောင့်။ ဇာတိ
ဇရာ ဗျာဓိ မရဏမှာ-ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊
အိုရခြင်း၊ နာရခြင်း၊ သေရခြင်းတို့မှ။
အဒွါ-မချွတ်ဧကန်၊ ပရိမုစ္ဆိသာမိ-လွတ်
မြောက်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

မေတ္တာပို့

အထက်အရပ်မှာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်း ချမ်းသာကြပါစေ။

အောက်အရပ်မှာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

အနန္တစကြဝဠာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

တရားဟော တရားနာ ဘေးရန်ကွာ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ ချမ်းသာကြပါစေ။

၁၈၂

သူ့ကျွန်မခံပယ်တော်လှန်

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ ကျန်း
မာကြပါစေ။

မေတ္တာနှလုံး ကိုယ်စီသုံး ရွှင်ပြုံးကြပါ
စေ။

မေတ္တာရေချမ်း ပက်ကာဖျန်း အေးချမ်း
ကြပါစေ။

မေတ္တာရန်သူ ဒေါသမူ အပူကင်းပါစေ။

ခန္တီနှလုံး ကိုယ်စီသုံး ရွှင်ပြုံးကြပါစေ။

သူတော်ကောင်းဓာတ် တရားမြတ်
လွမ်းပတ်ကမ္ဘာတည်ပါစေ။

တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း အေးချမ်း
ကြပါစေ။

တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း ငြိမ်းချမ်း
ကြပါစေ။

အမျှဝေ

ဤသို့ပြုရ မြတ်ပုညကြောင့် အမတ
ခေမံ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို ဧကန်ထုတ်ချောက်
ရောက်စေသော်ဝ်။

ယနေ့ယခု ပြုပြုသမျှ မြတ်ဘာဂကို
မိဘဆရာ မျိုးသဟာနှင့် ကိုယ်မှာစောင့်
ကြပ် ကိုယ်စောင့်နတ်က အရင်းစ၍ ရှိသမျှ
လုံးစုံ ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ရှိရှိသမျှ ဖြစ်ဖြစ်
သမျှ ဝေနေယျတို့ ရကြပါစေ ပေးငှဝေ
သည် များထွေသာစု ခေါ်စေသော်ဝ်...။

(အမျှ...အမျှ...အမျှ ယူတော်မူကြပါ
ကုန်လော...သာစု...သာစု...သာစု)။

ဆွမ်းစား မေတ္တာပို့

ယနေ့ အရက်ဆွမ်း၊ မွန်းတည့်ဆွမ်း...
လှူဒါန်းကြကုန်သော အလှူရှင်မိသားစုတစ်
တွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ
ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ရဲ့
ခန္ဓာဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

ဤသည့်စားဖွယ် အမယ်မယ်ကို မြူး
ရယ် မာန်ကြွ လှပရေဆင်း ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှာ
မသုံးပါဘူး၊ လေးဖြာဓာတ်ဆောင် ဤကိုယ်
ကောင်သည် ရှည်အောင်တည်လျက် အသက်
မျှတမ်း မမောပန်းငြား ဘုရားသာသနာ
ကျင့်နှစ်ဖြာကို ကျင့်ပါနိုင်စေ ဝေဒနာဟောင်း
သစ် မဖြစ်စေရ ယာပိုက်မျှလစ် ခပ်သိမ်း

သစ္စာလေးပါးတရားတော်

၁၈၅

ပြစ်ကို မဖြစ်လေအောင် ချမ်းမြေ့အောင်ဟု
သုံးဆောင်မှီဝဲပါသတည်း။

ယနေ့ယခု ပြုပြုသမျှ မြတ်ဘာဂကို
သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကုန်သော ဝေ
နေယျ ဒုက္ခိတ သုခိတ သတ္တဝါမှန်သမျှ
အနန္တတို့ကို ကုသိုလ်ပြုလုပ် အကျွန်ုပ်တို့
က အမျှကုသိုလ် ပေးဝေလို၏။ အမျှရကြ
၍ ချမ်းသာကြပါစေသော်ဝံ...။ ။

